

Евангелие

св. Иоанна

св. Иоанна

св. Иоанна

св. Иоанна

I. 26. 2.

ΕΥΝΑΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑ-

ΝΟΥ ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟ-

ΦΩΝ ΚΑΙ ΘΡΗΣΙΩΝ.

~~I. 26. 2.~~

~~I. 26. 2.~~

E bibliotheca Ioan. Sambuci

Pannonij Tirnauiensis.

I. 26. 2.

~~I. 26. 2.~~

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini.

CLD. ID. LXVIII.

Inscriptus Catat. Coll. Esnan. Sonst. Iose.

100, 100, 100
100, 100, 100

100, 100, 100

100, 100, 100

p. 98
ii

Aus

(XII u

k, Th.,

n. 184 S

L., R

dan.

lark.

Rön

064 S

Zw

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΜΑ-
ΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ
ΤΩ ΗΡΩΔΙΟΥ.

EX SCRIPTIS HERO-

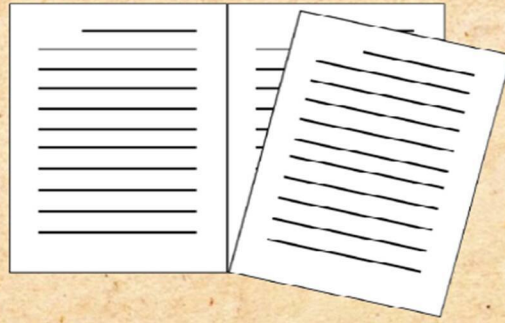
DIANI EXCERPTA DE MA-

gno uerbo satū dignissima: & quæ
non passim inuenies.

*Adiuncti sunt libelli in idem faciētes, quorum
Catalogum uide pagella uersa.*

Apud Christianum Wechelū sub sacro Basiliensi,
in uico Iacobæo: & sub Pegaso in uico
Bellouacensi. An. M.D.XLII.

W woluminie kolejno współoprawne sygnatury:

SD 3627 I

SD 3628 I

SD 3629 I

SD 3630 I

Εὐαγγέλιον

Ἰωάννου

ἀποστόλου

ἡσυχίου

ἐκ τοῦ 15ου αἰ.

2.

b.d

Mo1615

Dar Kuratorj. Okr. Szk. Pozn.
Z księgozb. Gimn. im. M. Magd.
w Poznaniu. 1930.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΜΑ-
ΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ
ΤΩ ΗΡΩΔΙΩΝΣ.

EX SCRIPTIS HERO-
DIANI EXCERPTA DE MA-
gno uerbo satū dignissima: & quæ
non passim inuenies.

*Adiuncti sunt libelli in idem facientes, quorum
Catalogum uide pagella uersa.*

Apud Christianum Wechelū sub sacro Basiliensi,
in uico Iacobæo: & sub Pegaso in uico
Bellouacensi. An. M.D.XLII.

ΕΚ ΤΩΝ ἩΡΟΔΙΑΝΟΥ ΠΑ-
 ρεκβολαί μεγάλου ῥήματ'.

Εκ τῶν αὐτῶ πρῶτα γαί δυσκλίτων ῥημάτων.

Ex eodem deductiones irregularium uerborum.

Αλίου Διονυσίου περὶ ἀκλίτων ῥημάτων.

Aelij Dionysij de indeclinabilibus uerbis.

Σχηματισμοί τῶν ἐμὶ τ' ἐμὶ ῥημάτων.

Formationes uerborum ἐμὶ τ' ἐμὶ.

Περὶ τῶν τοῦ κατέχευθ' σημαντικῶν.

De ijs uerbis quæ κατέχευθ' significant.

Τὰ τοῦ πορευέσθαι σημαντικά.

De ijs quæ proficisci significant.

Χοιροβοσκὸς πρὸς δυεῖς ἐν πᾶσι ῥήμασι κανόνας
 λεγόμενους, τ' ὁμοιότητας.

Chærobofscus ad eos qui in omnibus uerbis regulas
 querunt, τ' formationum similitudines.

Τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ ἐφέλευσικον v.

Idem quo pacto v addatur fini dictionum quorūdam.

Περὶ τῶν ἐν ω δηλητικῶν ὀνομάτων.

De nominibus fœmininis in ω desinentibus.

SD 3630.7

1101035(5)

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΜΑ-

ΤΟΥ ΕΚ ΤΩ ΤΩ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.

Ι ὅτι ῥῆμα; μέγας λόγου ἁπλω-
τον ἐν ἰδίῳ μεταχρημασμοῖς
διαφόρους χρόνους δηλοῶ, μετ'
ἐνδογείας ἢ πάθους, ἢ οὐδετέρων
προσώπων σημαντικόν· ὅτι τὰς
οὐ ψυχῆς διαδέσας δηλοῖ.

Διὰ τὴν πρῶτον πρὶ ῥήματ' διδάσκει, καὶ
οὕτως τὰ πρόμνημα αὐτῶν ἐπεσθῆ πάσα
τεχνικὴ διδασκαλία, πρὸ λαμβάνεσθαι δέλα
ῥήθου, καὶ προμνύω, καὶ δὲ πρῶτον μα-
θεῖν τὸν ῥθον, καὶ οὕτως τὰ πρόμνημα αὐτῶν.

Πόσαι ἐγκλισε; πέντε, ἀπαρέμφατος δὲ οὐ
κυρίως ἐγκλισε, ἀλλὰ καταχρηστικῶς. καὶ δια-
τί; ἐπεσθῆ ἐγκλισε λέγεται βούλημα ψυχῆς,
ἢ δὲ ἀπρέμφατ'· μὴ ἔχουσα βούλημα ψυχῆς,
ἐκόντως οὐδὲ ἐγκλισε λέγεται.

Διὰ τὴν μὴ προτίεταται ἢ ἀπρέμφατος οὐ
ὀριστικῆς ἐπεσθῆ ἀμειβάλλεται τὰ ἀπρέμφα-
τα, εἰ ῥήματά εἰσι, ἢ οὐ. οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς, ἀπὸ
τῶν μαχρυνῶν ποιεῖται.

Διὰ τὴν προτερεν ἢ ὀριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλί-
σεως ἐπεσθῆ τελείας ἔχει τὰς φωνὰς, ἔχει γὰρ
ἐννεῶτα ἰδίως, καὶ διὰ ἄλλους χρόνους ὡσαν-

τως αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις, σωεζόντων μύλων ἐχού-
σι τοὺς χρόνους. καὶ οὗτοι αἱ ἀπὸ ῥημάτων γινώ-
μηναι πρῶτως αἱ καὶ σωδεύσεις, ἐκ τῶν ὀριστικῶν
γίνονται, καὶ οὐ κατὰ ἄλλων ἐγκλίσεων· ὅπου γέ-
γραμμαι, γράμμα. βέλῃται, βέλῃς.

Διατὶ προτίταται ἡ προσαντικὴ φη εὐκλι-
κῆς· ἐπεὶ δὴ μάλλον φη εὐκλικῆς κοινοντὶ τῇ ὀριστι-
κῇ ἢ προστακτικῇ. καὶ διὰ τῶν κοινῶν ὅν, ἐγγύς
εἶναι.

Ο χρόνος ὃν κινήσει, ὃ δὲ ἐννεώς πρὸ τοῦ ἐσά-
ναι πῶς φασὶν εἶναι ἐννεώτα χρόνος· ὡς ὅτε
ἐὰν εἰς κρηνὸν ῥέοντα βρέξω τὸν δάκτυλόν μου.
καὶ ἐὰν εἰς ποταμόν βρέξω ὃν δάκτυλόν μου
διήλθον οὗ ἐννεώτῳ ἔβρεξα, οὕτως τοῦ χρόνου
ἔτι κινουμένου οὐ δύνάται ἢ γινέσθαι, οὔτε ἐν
πρῆλκυστοῦ χρόνῳ, οὔτε ἐν μέλλοντι. ἀλλὰ δι-
ὰ τοῦ οὗ ἐννεώ καὶ μέλλονται γίνονται πράγ-
ματα.

τί Διαφέρει ὁ πρῶτατικός τῷ πρῶτῳ. ὁ πα-
ρακμ. τοῦ ὑπὸ σωτελ. ὁ ὑπὸ σω. τοῦ ἁορις· Δια-
φέρει. οὗτοι ὁ μὲν πρῶτατ. πρῆλκυσ ἐννεωμύλῳ
ἔχωρ τὴν πράξιν, καὶ οὕτως τε πληρωμύλῳ. ὃ δὲ
πρῶτακμ. νεως ἢ ἐπληρώθη, καὶ πρῶταται αὐ-
τοῦ ἢ τοῦ ἔργου πληρώσεως. ὅθεν τῷ ἐννεώς σωτε-
λικῶς ὀνομάζεται. ὃ δὲ ὑπὸ σωτελ. πρὸ πολλοῦ
ἐπληρώθη καὶ πρῶταται αὐτοῦ ἢ πληρώσεως· εἴτε
ἄρτι, εἴτε πάλαι ἐπληρώθη· ὃ δὲ ἁορις τῷ, ἁορισμῷ
ἔχει τὴν σημασίαν.

Διὰ τί

Διατί ὁ ζῆσῶς ἔχει συγγνώμην πρὸς τὸν πα-
ρατατ. ὁ πῦρακμ. πρὸς τὸν ὑπὸ σῶν πελ. Ὁ ἄο-
ρις. πρὸς τὸν μέλλοντα, ἔπειδὴ ὁ ζῆσῶς, Ὁ πα-
ρατατ. πῦρατεταμνύω ἔχουσι πλὴν πρᾶξιμ καὶ
ἀπολήρωσμ. ὁ δὲ πῦρακμ. καὶ ὑπὸ σῶν πελ. ἔπει-
δὴ πεποληρωμνύοι εἰσὶν. ὁ δὲ ἄορις. καὶ μέλλων
ἔπειδὴ ἀλλήλως ἔχουσι τοὺς χρόνους ἀμφο-
τεροι.

Διατί ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα συζυγία τῶν
βαρυτόνων, προσλαμβάνουσι τ; ἔπειδὴ ἀπὸ
τῶν οὐκ ἔστι συζυγίας κυριολεξία· κυρίως γὰρ
συζυγία ὅστις, πῦρὰ τὸ Δνο ἄγειρ· ὅστις σημαυλικὸν
ἄρετὶ οὐ ἄρετιμον καὶ οὐ πῦρ· τῶν. καὶ Διὰ τοῦ-
το προσλαμβάνουσιν ἅπῃ ὅτι τρίτης συζυγίας τὸ
τ, καὶ γίνεται ἡ πρώτη Διὰ τοῦ πῦ. ἡ δευτέρα,
Διὰ τοῦ κτ.

καὶ Διατί ἡ τρίτη συζυγία Διὰ τῶν συμ-
φώνων ἐκφέρεται; ἔπειδὴ ἔνταλ' δα, ἡ ἀκρίβεια
ὅτι συζυγίας οὐκ ἐφυλάττη. ἔπειδὴ οἱ ἀδυνατοὶ
ἀν' τῶν λέγουσι δ' ἑνός.

Διότι τὸ ἀπροπερεῖν αὐτῇ, Διατί μὴ ἡ πρώτη
συζυγία τῶν πῦρ· σῶν πελ· ἐκφέρεται Διὰ τὰ δι-
φθόγῳ, ἀλλὰ Διὰ ὅτι αἱ; ἔπειδὴ ἡ αὐτὴ Δίφθογγος
ἐν τοῖς ῥήμασι ἡμιωτέρα, ὅστις ἀμέλει Ὁ ἐν-
τέλεια αὐτῶν πλὴν αὐτὴ Δίφθογγος. οἷον ποιέω
ποιῶ. ποιείς. ποιῆς. ποιέψ. ποιψ. βοάω. βοῶ. βοάψ.
βοᾶς. βοάψ. βοᾶ. χρυσόω. χρυσόας. χρυσόαι.

Διατί ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἅπῃ ὅτι

ἐκ τῆς τῆς βαρυτόνων γέγονε, καὶ οὐκ ἔστι ἄλλης
 ὕνους; Διὰ δὲ μὴ εἶναι τετάρτῳ συζυγίαν τῆς πε-
 ρισωμλῶν, ἠναγκάσθη ἐκ οἷ ἐκ τῆς ἡνέσθαι.
 Ὁ γὰρ αἱ τρεῖς τῆς περिसωμλῶν, ἔστι αὐτοὶ ἐ-
 γγύοντο.

κατὰ πόσους τρόπους ὑπὸ λιμπάνουσιρ αἱ
 φωναὶ τῆς ῥημάτων; ἢ τέσσαρες, κατὰ ἀση-
 μασίαν, κατὰ ἀσωταξίαν, ἢ τὸ φορῶν, καὶ
 κατὰ τὴν τύχην. ἢ ἀσημασίαν μὲν, ὥς ὅλα
 τὰ πρῶτα πρόσωπα, τῆς προστακτικῆς ἀπο-
 λιμπάνουσι, ὁ δὴν ὁκω, πίπῃω, ὀφθαλμιῶ, πυ-
 ρέσω, ῥιγῶ, φρίσω, τρέμω, χαίρω· τὰ παθητικὰ
 ὁ τοῦ δέχομαι, ἐνχομαι, ἐρχομαι, πέτομαι,
 φεύδομαι, ὀρχοῦμαι τὰ ἐνδογνήτικα. Διὸ τὰ
 μὲν, αὐτοπαθῆ καλοῦνται, τὰ δὲ ἀνενδογνήτικα,
 ἢ ἀσωταξίαν δὲ, ὥς ἐπεὶ τοῦ τέτυπῃαι, κέκῃσθαι,
 νένυκτη, τὰ τρίτα πρόσωπα, τῆς πληθυντικῆς, ἀπο-
 λιμπάνουσι, ὁ δὲ διὰ μετοχῆς ἀναπληροῦνται. ἢ
 τὸ φορῶν δὲ, ὥς ἐπὶ τῇ χέω χένσω· κατὰ τύ-
 χην δὲ, ὥς ἐπὶ τοῦ ἔλαβον, τοῦ ἔφαγον, τοῦ ἔ-
 μαθον, τοῦ ἔδρακον, τοῦ ἔπεσον, οὐκ εἰσὶν διὰ ἑν-
 εστῶτες ὡς χρήσι αἱ ἀλλ' ἐπιλιμπάνουσιρ κα-
 τὰ τύχην.

Πόσα ῥήματα ἄχρι τοῦ πρῶτου κλίνον-
 ται; τὰ διὰ τοῦ ἀνω βαρύνοντα, ὅσον λαμβάνω,
 τυγχάνω, μανθάνω, ὁ τοῦ αἰδω, οἶον βιάσθαι δὲ
 πορεύομαι, ἀμύνάσθαι δὲ βοηθῶ. ὁ τὰ διὰ τοῦ
 εἶδω, οἶον φλεγγέδω, νεμέδω, δὲ βόσκω, ὁ τὰ διὰ
 τοῦ

τοῦ υἱοῦ, οἶον μιν δῶ. Ἐὰν εἰς βω βαρύνοντα,
 ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον, ἢ δ' εἰ μόνον, οἶον
 σέβω, φέβω, ῥέμβω. Ἐὰν εἰς σκω βαρύνοντα,
 οἶον ἀρέσκω, πιφάσκω, χωρὶς τοῦ θνήσκω, θνή-
 ξω, Ἐὰν ἀλνσκω, ἀλνξω, δ' γὰρ διδάξω οὐκ ἀπὸ
 τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω, ὅς οὐ ἔστι
 διδασχῆ· καὶ τὰ διὰ τοῦ ενω ὑπὲρ λυνο συλ-
 λαβάς βαρύνοντα, οἶον ἐρεείνω, φαείνω, ἀλεείνω,
 τὸ ἐκκλίνω. Ἐὰν διὰ τοῦ εω διὰ φη εἰ διφθόγ-
 γου πρᾶγομβω, ἀπὸ ἐνεῶτος, ἢ μέλλοντος,
 οἶον, κιχῶ, κιχείω· ὀλῶ, ὀλείω· βρώσω, βρωσεῖω. Ἐὰν
 διὰ τοῦ υω ὑπὲρ λυνο συλλαβάς πρᾶτωγα εἰς
 μι, οἶον πηγνῶ, πήνυμι, ὀμνύω, ὀμνυμι, ῥήννυω,
 ῥήγνυμι.

Διὰ τὸ πάντα εἰς ω λήγοντα ῥήματα, ἀπο-
 σφρίφονται τὴν ὀξείαν πᾶσιν πρὸς ἀνιδιαστο-
 λὴν τῇ εἰς ω θηλυκῶν ὀνομάτων; τὰ γὰρ εἰς ω
 λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα ὀξιώνονται, οἶον κλῖω,
 καλυψώ, παίδω.

κατὰ ποίαν Διάλεκτον δ' ο, Ἐ, εἰς α μα-
 κρόν κινεῖται; Ἐ καὶ ποίαν εἰς η; δ' α καὶ εἰς α
 μακρόν κινεῖται πᾶς ἡμῖν, Ἐ τοῖς ἀδελφάτοις.
 πρᾶ δὲ τοῖς Δωρικέσι, εἰς η, οἶον ὀράεις, ὀρήεις, πε-
 νάεις, πενήεις, κέχρηται δὲ Ἐ δ' πενήεις καὶ διψῆς οἱ
 ἀδελφοί.

Πόθεν δ' ἦς; πρᾶ δ' ἄω, δ' πνέω, κατ' ἐπέκτα-
 σιν φη λα συλλαβῆς γίνετ' ἰάω, οἶον παννύπνέω,
 δ' Δεινπερον, ῥέας, Ἐ καὶ κρέαςιν Δωρικῶς τοῦ

α. **Ε** μακρόν ζῆς.

Διατί τὸ χρυσόαις οὐ γίνεται κατὰ συναίρε-
σιν χρυσοῖς, ἀλλὰ χρυσοῖς, ὅ γὰρ ο καὶ εἰς ου
κινῶνται; ἐπεὶ δὴ πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ω
λῆγρον, ἔχει διὰ διφθόγγου τὸ Δειντόρον τῷ διὰ
τοῦ καὶ **Ε** τονδυ χάρην, ἀπεβλήθη τὸ υ, καὶ
ἐλήνετο χρυσοῖς. **Ε** Διατί μὴ ἀπεβλήθη δὲ ὁ ἀλ-
λὰ δὲ υῖ ἐπεὶ δὴ εὐρίσκεται μετὰ φθιη διφθόγ-
γου σνμφωνορ, ὅπως ἄτωπορ. οὐδέωπε γὰρ μετὰ
τῇ διφθόγγῳ σνμφωνορ εὐρίσκεται.

κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμῶναι τὸ πρῶτον
πρόσωπον τῷ Δυϊκῶν ἐν τοῖς ἐν ὀργητικοῖς; διὰ
σωταξίαν, Δνο γὰρ κανόνες εἰσὶν διμαχόμε-
νοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν εἰς λέγει, πᾶν Δυϊκὸν ῥῆμα
δέλει χαρακτηρίζεσθαι, ἢ διὰ τοῦ τ, ἢ διὰ τοῦ δ.
διὰ τῷ τ μὲν ἐν δὲ ἐν ὀργητικοῖς. διὰ τοῦ δ δέ,
ἐν τοῖς παθητικοῖς. καὶ ὀφείλει εἶναι τύπῳ τορ. ὁ δέ
ἐτορ **Θ** λέγει ὅτι πᾶν μέρ **Θ** λόγου ἐπιδεχό-
μενον ἀριθμῶν, δέλει χαρακτηρίζεσθαι δι' ἐκεί-
νου τοῦ σοιχείου ἐν τοῖς Δυϊκοῖς, δι' οὗ καὶ δ πλη-
τω. χαρακτηρίζεται. χωρὶς τῷ πρωτοτύπων
ἄντωνμιῶν. καὶ ὀφείλει εἶναι τύπῳ μλν, τῷ
δω Δνο κανόνων μαχομλῶν. καὶ τοῦ μλν ἐνός
ἁπαιδωτ **Θ** δ τ, τοῦ δέ ἐτέρου τὸ μ, ἀπέλιπε
ὅ πρῶτον πρόσωπον. καὶ λοιπὸν δὲ ἀνάγκης
Δνο εὐρίσκονται Δεινπερόν τε **Ε** τρίτον.

Διατί τὰ Δυϊκά, ἐκ ὅ πληθυντικῶν καμονίζοντ;
ὑπορῶν ὄντων; ἐπεὶ δὴ τὰ Δυϊκά, ὑπορογλῦν ἐγέ-
νοντο.

νον. καὶ οὔτε πάσαις ταῖς Διαλέκτις ἐνρίσκον-
ται, πρὶν γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι. οὐχ ἐνρίσκονται.
οὐδὲ ἡ κοινὴ Διάλεκτος κέχρηται αὐτοῖς. Ἐὰ δὲ
τοῦ ἀπὸ τῆς πληθυντικῆς κανονίζονται.

Διατὶ ὁμοφωνοῦσι τὰ Δευτέρου καὶ τρί-
του προσώπων τῶν Δυϊκῶν· ἐπειδὴ πεφνκασι
πολλάκις τὰ Δυϊκὰ ἀναδέχεται ὁμοφωνίαν.
ὡσπερ καὶ πρὸς ὀνομάτων λέγουμεν ὁρδῶς ἢ αἰ-
υαῖκή καὶ κληῖκή. καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν, καὶ
ἀντωνυμιῶν, καὶ τῶν ἄρσενων. καὶ διὰ τοῦτο πολ-
λάκις ὁμοφωνοῦσι τὰ Δευτέρου καὶ τρίτου
τῶν Δυϊκῶν.

καὶ Διατὶ δὲ τρίτον τῶν Δυϊκῶν, οὐκ ἀπὸ τοῦ
τρίτου τῶν πληθυντικῶν κανονίζεται ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ ἰδίου Δουτέρου· ἐπειδὴ δὲ τρίτον τῶν πληθυ-
ντικῶν, οἷον τύπουσιν, οὐκ ἔχει συμφωνοῦν δὲ ἄρ-
μόζον τοῖς Δυϊκοῖς ἥρω δὲ τ, Ἐὰ δὲ τοῦτο οὐ
κανονίζεται δὲ τρίτον τῶν Δυϊκῶν ἐκ τοῦ τρίτου τῶν
πληθυντικῶν.

καὶ Διατὶ ὅτε ἔχει δὲ τρίτον τῶν πληθυν-
τικῶν οὐ κανονίζεται δὲ αὐτοῦ δὲ τρίτον τῶν Δυϊ-
κῶν· ἵνα μὴ δὲ μὲν πρῶτον καὶ τὸ Δευτέρον ἐν-
ρετῶσιν ἔχοντα τὸ δ. δὲ δὲ τρίτον, δὲ τ. τοῦ κανό-
ντος ἀπαγορεύει τὰ τρίτα τῶν Δυϊκῶν διὰ
τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἐκφέρεισθαι, Δι' οὗ καὶ δὲ
Δευτέρου.

Διατὶ δὲ τρίτον προσώπων λέγουμεν ἐν τοῖς
Δυϊκοῖς; ὁ γὰρ τρίτος ἄρσενος, ἄρσεν πληθυν-
τικῶν.

ὅτι, καὶ οὐκ ἔστιν ἰδιό^ς Δυνικός ἀριθμὸς, ἢ τρία, πρόσωπα, λέγομεν ἐν τοῖς Δυνικοῖς, ἀλλ' οὐ^ν ἕκαστον αὐτῶν, Δύο πρόσωπα σκμαίνει. ἔπει^ς κατὰ λόγον ἡμῶν, καὶ ἐν δὲ ἐνικοῖς ἐν πρόσωπον^{ος} οφείλει εἶναι κυρίως καὶ οὐ^ν τρία. ἀλλ' εἰ τρία εἰσὶ κακῶς πρόσωπα, ἀλλ' οὐ^ν ἕκαστον, ἐν πρόσωπον σκμαίνει.

Διατί τὸ φᾶσι μετοχή βαρύνεται, δ' δὲ ῥήμα φασί, ὁζώνεται; ἢ μὲν μετοχή βαρύνεται, ἔπειδ' ἢ πᾶσα δοτική πληθυν. εἰς ἰλήγουσα Δισυλλαβ^{ος} ἀνεπέκτατ^{ος}, οὐ^ν μὲν ὀνομάτων ὁζώνεσθ' δέλει, οἷον βουσί, τρωσί, πλημ^ντοι πᾶσιν, ἐπὶ δὲ μετοχῆς, βαρύνεσθαι, οἷον Δόνσι, βᾶσι, εἴσι, οὕτως οὐ^ν καὶ δ' φᾶσιν, δ' δὲ ῥήμα ὁζώνεσθ' δέλει, ἔπειδ' ἢ ἐγκλιτικὸν ὅτι, τὰ δὲ ἐγκλιτικὰ καὶ εἰς αὐτὰ ὄντα, ὁζώνονται, οἷον, φασί, εἰσί.

Πόθεν γίνεται δ', ν, ἐφελκυστικὸν τοῖς ἰνίκα^ς τ' προηγούμενον ὅτι δ' σ, ἢ Δωάμαι, ἢ ὑργεῖα, Δωάμαι μὲν ὡς φοίνιξι, ὑργεῖα δὲ ὡς πᾶσιν, ἐν γὰρ τοῖς φοίνιξι, Δωάμαι ὅτι τὸ σ, τ' γὰρ δ' ζ, ἐκ τοῦ τ' σ, σν γιγνεται.

Ποῖα εἰσὶ ῥήματα ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου, καὶ μὴ γινόμενα ἐν τοῖς πρῶταις κατὰ προδήκλω^ν τα ε; πάντα τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα καὶ προδήκλω^ν τα ε; αὐξάνουσιν ἐν τοῖς πρῶταις χωρὶς τῶν ἰωνικῶν. οἷον τυπῆσκον ἀντί τοῦ ἐτυπῆ, καὶ τῶν ποιητικῶν, οἷον

διορ τύπῃ δὲ περιστροφάλλω, ἀντὶ τοῦ ἔτυπῃ,
 καὶ χωρὶς τῆς ἀπ' προθέσεως ἀρχομλῶν, δι-
 ορ καταγράφω, κατέγραφορ, καὶ χωρὶς τοῦ δι-
 σαρεστῶ, καὶ Δυσαρπιστῶ. διορ Δυσκρέστου. Θ
 Δυσκρίστου. καὶ Διὰ τὶ οἱ ποιεῖται καὶ οἱ
 ἴωνες, οὐκ ἀνξάνουσι πλὴν ἀρχουσιν τοὺς πα-
 ρατάτ. ἰσοπεδῇ συναρχομλῶντες ποιοῦσι τοὺς
 παρωχημλῶντες τοῖς ἰδίαις ἐνεστῶσιν, εἴτε ἀ-
 πό συμφώνου, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος Θ ἀρχε-
 ται ὁ ἐνεστῶς, διορ ἄγε δὲ ἡ μοῖρα βαρεῖα, ἀν-
 τὶ τοῦ ἦγε, χωρὶς τοῦ εἴπεσκε, τοιοῦτο δὲ φη-
 μετοχῆς πλὴν ἀρχουσιν ἐφνλαξερ οὐ μὴν τοῦ
 ἐνεστῶτος Θ.

Διὰ τὶ λέγουσι ἄνεις, τὸ ρ φωνῆεν Θ σύμφω-
 νορ εἶναι; Διὰ δὲ Διναδῆς αὐτὸ καὶ Δασώμεσθαι Θ
 φιλονόσθαι, καὶ οὐ τὰ εἰς α λήγοντα, καθαρὰ
 δηλὸν ἔχοντα δ' α, ἢ μετὰ τοῦ ρ, πρὸ αὐτοῦ, Θ
 ἐπὶ ῥητικῆς εἰ δὲ σύμφωνορ ἔχουσι πρὸ τοῦ α,
 πρὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς η, διορ Δόξαν, Δόξῃς, καὶ Διὰ
 τοῦ δ λέγομεν αὐτὸ μὴ εἶναι σύμφωνορ ἀλλὰ
 φωνῆεν.

καὶ πόδες Δῆλορ οὐ σύμφωνορ ὅτι αὐ-
 τὸ καὶ οὐ φωνῆεν; ἐπειδὴ πᾶν φωνῆεν καὶ ἐ-
 αὐτὸ φωνῶν ἀποπελθεῖ, τὸ δὲ ρ οὐ Δάσεται καὶ
 ἐαὐτὸ φωνῶν ἀποπελθεῖ, Δῆλορ οὐ οὐκ ἐστὶ
 φωνῆεν, ἀλλὰ σύμφωνορ. καὶ ἄλλως, ὅτι
 οὐδέποτε ἐν μιᾷ συλλαβῇ τρεῖς εὐρίσκον-
 ται φωνήεντα, ἐὰν οὖν εἴπωμεν τὸ ρ φωνῆεν
 εἶναι,

εἶναι, εὐρεθῆσεται ἐν ᾧ ῥένμα, ῥόνε, ῥία φω-
νήνται, ἐν μιᾷ συλλαβῇ. ὅπῃ ὅστις ἀδῶατορ.
οὐκ ἄρα, τὸ ρ φωνῆν, ἀλλὰ σν μφωνορ.

Διατὶ ἡνίκα ἐνέσωθ' ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχεται, καὶ ἔτρορ
ρ προσλαμβάνει ὁ πρῶτατικός; ἵνα φυλάξῃ τὸ
πνένμα, τὸ ἐνέσωθ' ᾧ. αἰ γὰρ τὰ πνένματα,
ἐν ἄρχονσι τοῦ ἐνέσωθ' ᾧ φυλάττειναι θέ-
λουσι καὶ ἐν τοῖς πρῶτοις ἡμισητοῖς, οἷον φιλῶ ἐφί-
λου, ἰδίου ἐφύλαξε δ' Δασύφ. ἔαρ οὐκ Δι' ἐνός
ρ ὁ πρῶτατος. ἐγγύετο ἡναγκάζετο φιλονόται δ'
ρ, μεταξύ Δνο φωνέντων, ἐν ἀπλῇ λέξει. φιλῶ-
νται δέλα. οἷον μέρους χαίρω, φέρω. καὶ τούτου
χάρη προσλαμβάνει ἔτρορ ρ ὁ πρῶτατος. ἵνα
καὶ μὲν πρῶτον φιλωδῇ. τὸ δειντόρον δέ, Δα-
συνδῇ. καὶ γὰρ ὅστις ὁ λέγω, οὐ ἔαρ εὐρεθῶ-
σι Δνο ρρ, δ' μὲν πρῶτον, φιλονόται. δ' δέ δειν-
τορον, διασώνεται. οἷον πόρρω ἄρρωστῶ. χωρὶς
τῶν ἀόλικων. οἱ γὰρ Αἰολῆς φιλωται ὄντες, καὶ
τὰ Δνο ρρ φιλοῦσιν. οἷον κέρρω, φδέρω, ἀπέρρω.

καὶ πῶς καὶ ὅ ἐρεξε δειῶν ἀεγχετάων, Δι'
ἐνός ρ ἐκφέρεται; ποικίλως. πολλάκις γὰρ Διὰ
τὸ μέτρον Δι' ἐνός ρ ἐκφέρουσι τοὺς πρῶτοις ἡμιση-
τοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων ῥημάτων. καὶ δια-
τὶ ἡνίκα εὐρεθῇ τὰ Δνο ρρ, δ' μὲν πρῶτον, φι-
λονόται, οὐ διασώνεται; ἐπειδὴ οὐδέποτε λέ-
ξεις οὐδέ συλλαβῇ, εἰς Δασύ κατὰ λέγει.

πόθεν τ' ἀτθίς, καὶ σαπφώ, καὶ βαίχχος τὰ πρῶ-
τατὰ Διὰ φιλῶν γράφομεν, καὶ οὐ Διὰ διασώων; καὶ
Διατὶ

Διατί οὐ Δασάυεται δὲ πρό του ρ; ἵνα μὴ ἐνρε-
δῇ ἢ συλλαβὴ εἰς Δασὺ κατὰ λήγουσα.

Διατί ὁ η καὶ ὁ ω οὐ μεταβάλλονται ἐν-
τοῖς πρῶτοις χημύλοις; ὡς οὐ τὰ ἴδιον μέγεθος
ὑποβάλλονται ἀνεπανέκτα, καθεστῆκασι, τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλεια μέγεθος τῶν μα-
κρῶν. οὐ Δάσονται τίποτε πλέον μετεθάνει.

καὶ πῶς ὁ α ὁ μακρὸν τρέπεται ἡ τὸς πρῶ-
τοις χημύλοις; ἐπεὶ δὲ ὁ α οὐκ ἔχει ἴδιον μέγεθος
ἐκτείνεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ συστέλλεται.

Ποῖα εἰσι ῥήματα μὴ τρέπονται, τὸ α, εἰς η.
ἐν τοῖς πρῶτοις χημύλοις; τὰ ἰωνικά, καὶ τὰ ποιητικά,
καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα καὶ τὸ εὐκ-
δέω, ἐνὶ δεορ. καὶ δὲ ἀκρίζομαι, ἀκρίζομην. ἵνα
μὴ ἐσάλληλον γίνηται ὁ η καὶ ὁ αἰώ. αἶψα, δὲ
ἀκονω καὶ τὸ αῶ, αἶρ δὲ πνέω. ἵνα μὴ συσμπέ-
σῃ τοῦ ἡ ἐν τῷ ὑποκείμενῳ.

Διατί τριῶν ὄντων τῶν Διχρόνων. α. ι. υ. ὁ μ
α εἰς η τρέπεται, ὁ δὲ ι καὶ υ οὐ τρέπονται; ἐπεί-
δὲ ὁ α ἔχει ἀντίστοιχον ὁ η καὶ τοῦ του χάρις
ἐστὶν αὐτῷ ὁ δὲ ι καὶ υ ἀντίστοιχον μὴ ἔχον-
τα, οὐ τρέπονται.

τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ῥήματα ἅπαντα
τρέπουσιν δὲ εἰς η ἐν τοῖς πρῶτοις χημύλοις. χωρὶς τῶν
ἰδ. οἶον ἐδίω, ἐδίωρ. εἰώ, εἰώω. ἐρνω, ἐρνον.
ἐλκνω, ἐλκνον. ἐρπνω, ἐρπνον. ἐργάζομαι,
ἐργάζομην. τοιοῦτο δὲ Διφορεῖται καὶ διὰ τοῦ
Διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ η. εἰώ, εἰωρ. ἐρῶ, ἐρῶν. ἐλ-
κῶ,

τρέπονται.

καὶ πῶς ἢ οὐ Δίφθογγος μὴ ἔχουσα ἴδιον μέγεθος, οὐ τρέπεται; ἐπεὶ Δὴ χάρις ἐμφωνεῖας ἐπεκράτησεν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐτρέψῃ, πρὸς δὲ ἄδυνατοίς, τρέπεται ὅτι εἰς ἡ, καὶ προσλαμβάνει καὶ ὅτι υ, ἡνυχόμην γὰρ καὶ ἡνυφάνθη λέγουσι.

Πόθεν ὁ ἀνὰ βολῶ, ἀπὸ τοῦ μολῶ τοῦ σημαῖνο; τὸ ὅτι πρὸς ἀγίνομαι, γίνεται ἀνὰ μολῶ, καὶ ἡ μεταθέσις τοῦ μ εἰς β, ἀνὰ βολῶ.

Πῶς κινεῖται δὲ καὶ ὁ πρὸς τοῖς Δωρικείοις ὅτι τοῖς ἴωσι, εἰς τὴν οὐ Δίφθογγον, οἷον ἐποῖον ἐποῖον, Διὰ τὸ τοῦ ἐποῖου τὰ Δν οὐ εἰς τὴν α Δίφθογγον κινεῖται καὶ οὐκ εἰς η; ἐπειδὴ ἐπὶ τῇ πρὸς χαμνύω, καὶ τῇ ὀρισκῶ, τὰ Δευτερα καὶ τρίτα, πρόσωπα τῇ ἐνικῶ, τὰ ἴσα φωνήεντα πέλουσι, ἔχει ἡ τὴν λήγουσαν, ὅτι ἰδίῳ πρώτῳ, ἵνα ἴσους διαβῶσι ἀνὰ ὅτι οἷον ἐτυπῶν, ἐτυπῆς, ἐτυπῆμ, ἐβόω, ἐβόας, ἐβόα, ἐχρυσου, ἐχρυσους, ἐχρυσου, ὅτι δὲ ἐποῖον Διὰ Δν ο φωνηέντων ἐκφέρεται ἡ τὴν λήγουσαν, καὶ τούτου χάρις τὰ Δν ο εἰς τὴν Δίφθογγον κινεῖται, ὅτι οὐκ εἰς η.

Διὰ τὸ ὅτι ἐβόω οὐκ ἔχει ἡ δὲ προσγεγραμμένον; ἐπειδὴ οὐδέποτε τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, ἔχουσι πρὸ τοῦ ν τὴν ἀνεκφώνητον, οἷον ἐνφθῶ, ἐφθῶ, ἐφθῶν, ἐφθῶν, καὶ τούτου χάρις ὅτι ἐβόω οὐκ ἔχει δὲ.

Διὰ τὸ ὅτι ἐτυπῆ τρίτον πρόσωπον τοῦ παρὰ τῷ.

φαται. ἐφελκυσικὸν ὅρ τῷ ν. οὐ γίνεται. Ἐν δὲ
προστακτικοῖς ἐφελκυσικὸν τῷ ν. ἐπειδὴ πῶτε ἐρ-
τοῖς προστακτικοῖς, δὲν τερον ὅτι πρόσωπον. καὶ
οὐ δύναται ἐφελκυσικὸν εἶναι τῷ ν. τὰ γὰρ εἰς
ἐλήγοντα, δὲν τερα πρόσωπα οὐ γίνονται ἐφελ-
κυσικά τῷ ν.

Πόδες δ' μέμβλωκα; πρὸ δ' μελῶ μελή-
σω μεμέλῃκα, καὶ τροπὴ τῶν κ. εἰς ω, καὶ ἀπο-
βολὴ τῶν ε. μέμλωκα. Ἐπλεονασμῶ τῶν β.
μέμβλωκα.

Πόδες δ' βεβάασιν; ἀπ' τῶν βῶ βήσω βέβη-
κα, δ' γόν τῇ πληθυντικῇ βεβήκασιν, Ἐ τροπὴ
τῶν κ. εἰς α, Ἐ ἀποβολὴ τῶν κ, βεβάασιν.

Πόδες δ' πέπτωκα; πρὸ δ' τὸ πετῶ πετήσω πε-
πέτῃκα, καὶ συγκοπὴν πέτωκα, Ἐ τροπὴ τῶν κ.
εἰς ω, πέπτωκα.

Πόδες δ' λέλοχα; πρὸ δ' λέω δ' κληρῶ, ὁ
μέλλωρ λέξω, ὁ πρᾶκτιμ. λέλεχα, Ἐ τροπὴ τῶν
εἰς ο, λέλοχα.

Διατί ὥσπερ ἡ πρώτη συζυγία τῇ βαρυτόνῳ
ἐκφέρεται διὰ δασέος τῶν φ καὶ τῶν πρᾶκτιμ.
Ἐ ἡ δευτέρα, διὰ τῶν χ, μή Ἐ ἡ τρίτη διὰ δα-
σέου, τῶν θ. ἐκφέρεται; ἐπειδὴ ὁ μέλλωρ ἐν
τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ διὰ διπλοῦς ἐκφέρεται τῶν
ψ. τῶν του χάρις ὁ πρᾶκτιμ. διὰ δασέου, τῶν φ
ἐκφέρεται. Ἐ ἡ δευτέρα, ὁμοίως ἔχουσα, δ' ζ,
ἔχει τὸν πρᾶκτιμ. διὰ τῶν χ. ἡ δὲ τρίτη, μή
ἔχουσα διπλοῦς ἐπὶ μέλλοντι θ. δ' ζ. διὰ τοῦ
οὐκ

οὐκ ἔχει προακείμενον διὰ τοῦ ἰδίου Δασείου
τοῦ, δ.

καὶ διὰ τί ἡ τρίτη, οὐκ ἔχει ἐπὶ τῷ μέλλοντι
τῷ δ' ἔπειθε πᾶς μέλλων βαρύνει, πρὸ
τοῦ, ω, θέλει ἔχειν δ', σ, ἢ διωάμαι, ἢ ἐν ἰγεία, οἶον
νοήσω, γράψω, λέξω, τὸ γὰρ ψ, ἐκ τοῦ, π, η, σ, σ' δ'
δε, ζ, ἐκ τοῦ, κ, η, σ. δ' δε, ζ, ἔπειθε οὐκ ἔστιν ἄπο
Δ, Ϟ, σ, ἀλλ' ἄπ' τ', σ, Ϟ, Δ, διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύ-
νατο ὁ μέλλων ἔχειν δ', ζ, ἵνα μὴ εὐρεθῇ πρὸ τοῦ, ω,
διωάμαι δ', Δ. η, σ' ἄλλως ἔπειθε τὰ χαρακτηρισ-
ριστικὰ βαρυτόνου ἐνιστάται, οὐ δύναται εἶναι
χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου μέλλοντι.

Πόσοι ἡμαρτημένοι προακείμενοι; τέσσαρες, νέ-
μω, νεμῶ, νεμένικα τέμω, τεμῶ, τετέμικα. Δέ-
μω, δεμῶ, δεδέμικα, ὁ σημαίνει τὸ ὀκοδομῶ.
βρέμω, βρεμῶ, βεκρέμικα, ὁ σημαίνει δ' κτυ-
πῶ δ' ἔγκολον θησε δὲ αὐτοῖς, η, σ' τὸ μένω, με-
νῶ, μεμένικα διὰ τὴν καλλιφωνίαν.

καὶ διατὶ τοῦ τέμω, νέμω, δέμω, βρέμω, οὐ
γίνονται οἱ προακείμενοι δι' ἀμεταβόλου Ϟ τῇ
κ, διὰ δ' μηδέποτε εὐρίσκεισθαι δ' μ, πρὸ τοῦ
κ, μήτε ἢ συνῆκτιν, μήτε ἢ διάστασιν κατὰ
συνῆκτιν μὲν ἔπειθε τὰ ὑποπεταγμένα ἵνα
ἐν συνῆκτι, ἔα ἀντιπροηγῶνται, ἐν διαστά-
σει ἀντιπροηγούνται, οἶον δ', ε, ὑποτέτακται θεῖ
π, ἐν θεῖ πρώτος, ἀντιπροηγούμενου ἢ αὐτοῦ ἐν
θεῖ ἔρπω ἢ διάστασιν προηγέται δ' ἢ, μ, θεῖ
κ, ὑποταγόμενον ἢ συνῆκτιν ἐν θεῖ ἀκμῶν,
B ἐξ

ἐὰν ἀνυποκρίσκηται οὐ δύνάται ὧν διασάσκει ἀν-
 ὑποκρίσθαι, ἐπεὶ δὴ πᾶσα συλλαβὴ καταλήγει
 (θ, εἰς, μ, δέ, λ, ἔ, χαρ πῶν ἐξῆς ἀρχομυλῶν, ἢ ἀ-
 ῖ, τοι, β, ἢ ἀπὸ τοῦ, φ, ἢ ἀπὸ τοῦ, π, ἢ ἀπὸ τ, μ, Ϟ)
 διὰ τοῦ δ' οὐ δύνανται οἱ πρᾶκείμενοι τοῦ νέ-
 μω, τέμω, δέμω, βρέμω, διὰ ἀμεταβόλου ἡχῆς
 τοῦ, κ, εἶναι.

Πόσα εἰσι ῥήματα ὡς τὸ πέμπτης συζυγίας τῆς
 βαρυτόνων σεσημειωμένα, τὰ ἀμεταβάλλοντα
 τὸ ἀμετάβολον, ν, ἐπὶ τοῖς παρακαμνύου; πέντε,
 τὸ κρινῶ, κρινῶ, κέκρικα κλίνω, κλινῶ, κέκλικα,
 πλῶω, πλυῶ, πέπλυκα τείνω, τενῶ, τέτακα, δ'
 κ' ἡ δαίνω εὐρίσκεται χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου,
 διορ κ' ἐκέρδαι.

Διατὶ ἡνίκα ὁ μέλλων δι' ἀμεταβόλου ἐκ-
 φέρεται, ὁ πρᾶκείμενος δι' αὐτοῦ ἢ τ, κ, Ϟ οὐ δι'
 ἀμεταβόλου μόνου ἢ τοι, κ, ἐκφέρεται; δι' ἀμετα-
 βόλου μόνου, οὐκ ἡδύνατο εἶναι χθιῶναι, ἐπεὶ δὴ
 ὁ ὑπορρηλικὸς πρᾶκείμενος οὐδέποτε διὰ ἡμι-
 φώνος ἐκφέρεται, ἀλλ' οὔτε δ' ἀμετάβολον πάλιν
 μεταβάλλει ἡδύνασθαι, ἐπεὶ δὴ τὰ ἀμετάβολα
 οὔτε ὧν ταῖς τῶν ὀνομάτων κλίσεις, οὔτε ὧν τοῖς
 ῥήμασι θέλουσιν μεταβάλλεσθαι, ὅθεν Ϟ ἀμετά-
 βολα λέγονται, ἡχῆς διὰ τοῦ τοῦ ἡνίκα ὁ μέλλων
 δι' ἀμεταβόλου ἐκφέρεται, ὁ παρακαμ. δι' αὐτῆς ἢ
 τ, κ, ἢ οὐ δι' ἀμεταβόλου μόνου, ἢ τ, κ, μόνου.

Διατὶ ἐπὶ τῆς κλαίω κλαύσω, Ϟ καίω, καύσω
 ἐπληόνασε τ, ν, ἐπὶ τῆς μέλλοντος, ἐπὶ ᾧ τὸ πα-
 λαιοῦ

λαῖω, παλαῖσω, ἢ πῆαίω πῆαίσω, ἢ παίω, παίσω,
 οὐκ ἐπολεόνασε τὸ, υ; ἐπειδὴ ἐφ' ὧν οἱ ἀδελφάδοι,
 δ, ι, ἀποβάλλουσι, ἢ τ' ἐνεῶτα, ἐπὶ τῷ ὅ μὲλ
 λωρ πλεονάζει δ, υ, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τ' κλαίω, καὶ
 τοῦ καίω ἀποβάλλουσι δ, ι, εἰ λέγουσι κλάω, εἰ
 κᾶω, τῷ τε χάριν πλεονάζει δ, υ, ἢ τ' μέλλοντα.

Διατί τὸ πνίω, πνίξω, ἐρνῶω, ἐρνῶω, καὶ φν-
 χω, φνῶω, ἐπὶ μὲν τ' ἐνεῶτος φνῶσι μακρόν ἐ-
 χουσι δ' δίχρονον, ὡς δὲ τ' μέλλοντος θέσει, ἐπεί-
 δὴ καὶ ὡς ὅτι ὁ λέγω, ὅτι δ, ι, καὶ δ, ζ, οὐκ εἰσὶ
 φνῶσι μακρά, ἀλλὰ θέσει, εἰ μὴ λοῖπ' ἀρχούσης
 πρὸς χημλῶν, ὡς ἐπὶ τῷ ἰζένω ἰζένον, τὸ μὲν ἰ-
 ζένω θέσει μακρόν, δ' δὲ ἰζόνον, φνῶσι, οἱ γὰρ πα-
 ραχημλῶι ἀπ' φωνήεντος χρονικῶν ἀνέχουσι,
 καὶ τοῦ του χάριν τὸ φνῶω, ἐρνῶω, πνίξω, θέσει
 μακρόν ἐχουσι τὸ δίχρονον.

Πότε ποιοῦσιν οἱ Ἀθηνοὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ εἰ
 Δουτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἰδίους πρᾶ-
 κειμλῶσι; ἡνίκα τὸ ῥῆμα Δισυλλαβί, ἢ παραλή-
 γετ' ὁ κοινὸς παρακμ. τῶ, ε, τότε ἔχουσιν δ' ε, εἰς
 ο, ἢ ποιοῦσιν ἰδίον πρᾶκείμλῶν, ὅιον κλέπτω,
 κλέφω, κέκλεφα, ὁ κοινὸς, καὶ ὁ ἀπὸ κοινὸς κέκλο-
 φαι, λέγω, λέξω, λέλεχα, ὁ κοινὸς, καὶ ὁ ἀπὸ
 κοινὸς, λέλοχα, πέπολοχα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων
 ὡσάντως.

Διατί τ' γράφω, ὁ παρακμ. ἀναδιπλασιάζ-
 ζετ', ἐπείδὴ καὶ ὡς ὅτι ὁ λέγ', ὅτι τὰ ἔχοντα ἐν
 τῷ πρᾶτα ἀκῶ ἄφων' πρὸ τ' ἀμεταβόλου, τῷ

λόγῳ ᾧ κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ πῦρ-
καίμ. χωρὶς τῶν ἔχόντων το, γ, ν, τὰντα ἃ οὐκ
ἀναδιπλασιάζεται ἡ τὶ δὲ πῦρκαίμινον, οἶον,
ἐγνωρ' ἐγνωκαί, καὶ ἀνέγνωκα, ἐγνωσίμαχου ἐ-
γνωσίμαχικα Ἐοῦ γεγνωσίμαχικα.

Διὰ τὶ ἐπὶ τῶν εἰς, ω, ἢ ἄρχουσιν τοῖς πῦρκαί-
μινου, ἐκ τοῦ παρὰ ταῦτα. κανονίζεται, ἐπὶ δὲ τῶν
εἰς μὴ οὐ κανονίζεται δὲ αὐτοῖς; ἐπεὶ δὲ ἢ ἄρ' ἀπὸ τῶν
ἐτίδω καὶ ἐτίδωρ δελήσωμεν κανονίσαι πῶν
ἄρχουσιν τοὺς πῦρκαίμινον. εὐρεθήσεται, ἐτίδωκα, καὶ
ἐτίδωκα, ὅπως οὐκ ἔστι, τέθεικα γὰρ καὶ δέδω-
κα ὅτι οὐδὲν ὁ πῦρκαίμινον. ἐκ τοῦ δὲ δώσω μέλ-
λοντ' ὅ, τοῦ, η, βοιωτικῶς τραπέντ' ὅ εἰς πῶν
εἰ, διφθόγῳ.

Διὰ τὶ δὲ μέμνηται καὶ πέπρωκα, Ἐκέτη-
κα, μὴ ἔχοντα ἄφωρον, πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου,
ἀνεδιπλασιάζουσιν; ἐπεὶ δὲ τὰντα τῶν λόγῳ
ᾧ κοινῆς ἀνεδιπλασιάζουσιν, πολλάκις γὰρ
καὶ ἐν τῶν μέτρῳ, εὐρίσκομεν δὲ, μν, ἀποπελῶν-
τα κοινῶν συλλαβῶν, ὡς πῦρ ἀκαλλιμάχῳ, ὡς
μν δὲ μνησάρι' ὅσφ' ἄξιν. ὁμοίως καὶ τὸ, πτ,
ὡς παρὰ τῶν ὁμήρῳ, αἰγυπῆν τῇ πλεῖστα, δό-
μοιο ἐν πῆματα κῆται. ἢ Ἐ δὲ, ὡς πῦρ ἀπὸ τῆς
δίφ' ἰππώναντ' ὅ δὲ μέτρον, οὐδ' ἐρ μοι μέγαλα,
καὶ τὸν του χάρις ἀνεδιπλασιάζουσιν.

Πόθεν τὸ πέπρωκα; ἀπὸ τοῦ πετῶ, πετήσω,
πεπέτηκα, καὶ ἡ τὶ ἀποβολῶν τοῖς, ε, γίνεται πέ-
πηκα, Ἐ τῶν ἢ τ, η, εἰς, ω, πέπρωκα.

Διὰ τὶ

Διατί δ' ῥερωμλῖα πρὸς θεῖ ποιητῇ, ὅ τὸ
 ῥέριφθαι ἐπ' ὅ πρὸς Πινδάρῳ, ὅ δ' ῥεραπισμέ-
 νων ὥτων πρὸς Ἀνακρέοντι ἀπ' τοῦ, ῥ, ἀρχόμενα
 ἀνεδιπλασιάσθησαν ἢ ποιητικῶς δ' αὖτις, ἐ-
 γὰρ ἐγγύεδ πρὸς θεῖ ποιητῇ τάμοι ῥερωμλέ-
 να κῆται, χωλὸς ἠυρίσκειτο ὁ στίχος, ἐ-ελλε γὰρ
 εἶναι παλιμδῆχας ἀκάθαρτος· ἢ γὰρ δούτε-
 ρα μακρὰ, οὔτε εἰς μέρος λόγου ἀπ' τῆς, οὔτε τῆς
 ἐξῆς ἔχει ἀπ' φωνήεντος ἀρχομλῖω, ὡς δ' πλάσ-
 χῃ ἐπὶ τροίαν.

Πόθεν ἦδ' ἐγὼ, ἢ ἦδ' ἐκῆνος, ἀπ' τοῦ εἶδω ἢ ὁ
 παρακμ. εἶδ' ἢ κ, ἢ ἐκβολῇ τ, ἢ κ, εἶδα, ὁ ὑπὸ-
 σωπελ. εἶδ' ἢ, εἶδ' ἢ, εἶδα, ὅ τ' ἢ Διαλυσῆσι φθι
 προτέρως Διφθόγγου, καὶ ἐκτάσει τοῦ, ε, εἰς, ἢ,
 ἐγγύετο ἦδ' ἢ, τὰντα δὲ ἰωνικῶς Διαλύονται, ὅ
 ἀπ' ἢ κ, κινῶνται, ὅ ἦδ' ὅ, γ, ὡς ἦδ' ἐγὼ, ἢ γὰρ
 ἦδ' ἐκῆνος.

Διατί τῷ τέτυφα παρακαμλῖου, ὅ, γ, τῷ
 ἐνικῶν οὐκ ἐγγύετο τῷ Δια, ἢ, ἀλλὰ διὰ τ, εἰπε-
 δ' ἢ πᾶρ τρίτον πρόσωπον εἰς, ἢ, καταλῆγος, προ-
 θέσει τοῦ, σ, ποιῶ τὸ Δένπερος, καὶ τρωπῇ τοῦ
 σ, εἰς, ν, ποιῶ τὸ πρῶτον, οἶον ἐν φθι ἐτύφθης,
 ἐτύφθω, ὅ τ' ὅ του χάρις, οὐκ ἐγγύετο δ' τρίτον
 διὰ τ, κ.

Διατί δ' ἐτύφασι μακρόν ἔχει δ', α, ἐπεδῆ
 καδούλου τὰ εἰς, ἢ, λήγοντα ῥήματα μακρὰ θέ-
 λουσι πρὸς ἀλήγειν, οἶον χράφουσι, λέγουσι, κί-
 χρασι, ζένγνυσι, οὕτως οἶον ὅ τ' ἐτύφασι.

καὶ πῶς πρὸς τοῦ ποιητῆς εὐρίσκονται τὰ εἶδη,
ἰ, σωεσαλμλῶν ἔχοντα δ', α, διορ, ἡμῶν δέ μοι
λελόχασιν; ἔπει τοῦτο γὰρ πολλάκις διορ ποιη-
ταὶ διὰ τὸ μέτρον συσέλλουσι, καὶ οὐδ' ἔκαστ' ἀ-
νάγκη, συσελλόμενα δ' ἐτάσειν.

Πόθεν τὸ ἡφνφάδ; πρὸς δ' ὑφάζω, ὑφάσω,
ὑφανα, ὑφασμαι, ὑφασαι, καὶ δ' ἄπ' ἐμφατορ ὑφᾶ-
σθαι, καὶ τὸ ἀπ' ἡκορ ὑφυφᾶσθαι, καὶ τρῶπ' τῷ
υ, φιλον' εἰς, κ, καὶ ἀναβιβασμῷ τ' τόνου, ἡφνφα-
σθαι.

καὶ διὰ τί μὴ ἔχοι ἀντίστοιχον ἐτράπη εἰς, κ;
ἔπει δὴ καὶ δ', κ, εἰς, υ, τρέπεται, ὡς ἐν τοῦ ἁλ-
μη, ἁλμηςός, ἁλμηςός.

Πόθεν τὸ ἀγῆροχα; ἀπ' τοῦ ἄγω, ἄξω, ἥχα, καὶ
ἀπ' ἡκῶς, ἄγῆχα· καὶ ἔπει δὴ δι' ἀπ' ἡκοί' πρᾶκμ.
ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ, τὸ αὐτὸ φυλά-
ττουσι σνμφωνορ, ἐπ' ἐόνασερ ἡ, γο, συλλαβῇ, καὶ
γένονερ ἀγῆροχα καὶ ἀγῆροχα.

Πόθεν τὸ ἐνῆνοχα; ἀπ' τοῦ ἐνέγκω, ἐνέγξω, ἡ-
νεῖχα, καὶ ἀπ' ἡκῶς ἐνῆνεῖχα, ἢ τρῶπ' τοῦ, ε, εἰς
ο, καὶ ἀπ' ἐβολῇ τοῦ, γ, ἐνῆνοχα.

Πόθεν δ' ἐδ' ἡδ' οκα; πρὸς τὸ ἐδ'ω, τὸ ἐδ'ίω, ὃ μέ-
σθ' πρᾶκαμ. ἡδ' α, ἢ ἀπ' ἡκῶς ἐδ' ἡδ' α, δ' ζ, οὔ, ἢ
δ', λείωρ ἢ ταῦτορ ἐδ' ἡδ' α, τοῦ ὃ ἐνδ' ἡκός πα-
ρακμ. ἡκα, καὶ ἐδ' ἡκα, καὶ ἐπ' ἐδ' ἡδ' οὐκ ἔχει ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σνμφωνορ, ἐπ' ἐόνασερ ἡ
δ' ο, συλλαβῇ, καὶ γένονερ ἐδ' ἡδ' οκα.

Πόθεν δ' ἐρῆρικα διὰ τοῦ, ι; ἀπ' τοῦ ἐρίζω τὸ
ἐλινονα-

Φιλοκεκῶ, ὁ μέλλων ἐρίσω ὁ πῶκε μ. ἥρικα, καὶ
ἀττικῶς ἐρήρικα.

Πόθεν δ' ἐρήρικα διὰ διφθογγῶν, ἀπὸ τ' ἐρεί-
δω, δ' ἐπισκρίζω, ὁ μέλλων ἐρείσω, ὁ πῶκε μύθος
ἥρικα, καὶ ἀττικῶς ἐρήρικα. Ὁ Διὰ τὴν ὁ πῶκε μ. τὴν
τρίτῳ συλλαβῇ ἔχει φνσαι μακράν, ἐμάθομεν
ὅτι τὴν τρίτῳ συλλαβῇ συστέλλουσι, πρὸς ἀντί
διάστολόν τ' ἐρήρικα τοὺς σημαινόντες. Ὁ δ' ἐι-
λονεκῶ, ἐπειδὴ ἐκείνο διὰ τοῦ, γράφεται, καὶ
ἵνα, μὴ σωματώσει αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐπὶ τοὺς ἀρίστω ἥρισθικα οὐ ποιοῦσιν
δι' ἀττικαὶ ἴδιον πῶκε μύθον, ἐπειδὴ καὶ τὴν
ἐπιλέλοιπε τὸ τὸ ῥῆμα, τοὺς μὴ ἔχει ἀττικὸν
παρακέμυτον.

Πῶς συσέλλεται ἡ τρίτη συλλαβὴ τοῦ ἀττικοῦ
πῶκε μύθου, ἵεον ὅτι δ' μὲν, καὶ εἰς, ε, συσέλλεται,
ἵον ἀλήθω, ἀλήσω, ἥλικα, ὁ κοινός, καὶ ἀλήλε-
κα, ὁ ἀττικός, τὸ δέ, ω, εἰς, ο, οἶον ἐρωτῶ, ἐρωτήσω,
ἥρώτηκα, καὶ ἐρηότηκα, ὁ ἀττικός ἡ δέ, ι, δίφθογ-
γος, καὶ ἡ, δν, ἀποβάλλουσι τὸ πρᾶκτικὸν αὐτῶν φω-
νῆν, τοῦτέστι τὸ, ε, καὶ φυλάττουσι τὸ, υ, καὶ δ', ἰ-
λίφω, ἥλιφα, ἀλῆλιφα, ἔλενδω, ἥλθκα, Ὁ ἐ-
λῆλυκα ἡ δέ, ε, δίφθογγος τὸ, υ, ἀποβάλλει, καὶ
φυλάττει τὸ, ο, οἶον ἄκονω, ἥκουκα, καὶ ἀκίκοκα,
καὶ ὁ μέσος ἥκουα, καὶ ἀκείκοα ἡ δέ, οἰ, δίφ-
θογγος, ἀποβάλλει τὸ, ι, Ὁ φυλάττει τὸ, ο, οἶον ἐ-
τοίμαζω, ἡτοίμακα, καὶ ἐπητόμακα.

Πρὸς σύλλαβος θέλει εἶναι ὁ ἀττικός παρακει-

ῥῆγος· ὃ ἐλαχιστον πετρίσυλλαβὴν δέλεα, οἷον ὁ
 μῶμοκα, ἀγῆγοχα, ἀλήλιφα, ἐδῆδοκα, ἐγῆδρ-
 μαι, ἀλήλιμμαι, ἐγῆρισται, δέλεα γὰρ ἔχαμ τῷ
 ἄρχουσιν τοῦ ἐνιστῶτ @, καὶ πῶν δυνάτεων
 καὶ τρίτῳ συλλαβῇ, διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφῶ-
 νου, @ πῶν πετάστῳ χαρακτῆριστικῶν τοῦ πα-
 ρακαμβίου.

καὶ ποσοσὺν λαβεῖν θέλει εἶναι ὁ μέσος ἀπὸ
 τῶν παρακειμένων; τὸ ἐλάχιστον τρισυλλαβὸν
 εἶναι, οἷον ὅπως αὐτῶν Δα, ὅλως αὐτῶν Δέλει γὰρ
 ἔχειν πλὴν ἄρχουσιν τῶν ἑνωσῶν, καὶ ἐν τῇ
 δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ συμφωνοῦν.
 φυλάσσει δὲ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ χαρὰ
 τῆς οὐκ ὄντος τοῦ μέσου πρᾶγμα μῦθου.

Πότε πρὶν οἱ ἄπικοι, ἀπὸ συμφώνου ἀρ-
χομῆν τοὺς ἐνεστῶτας. Ὅς ἴδιον παρακεῖμενον,
ἡνίκα ἀπὸ ἀμεταβόλου ἄρχεται ὁ ἐνεσῶς, πολ-
λάκις πρὶν ἄπικοι ἴδιον παρακεῖμενον, ἀ-
φαιρῶν μῆνι τοὺς ἀμετάβολον ἐκ τοῦ κοινοῦ πα-
ρακεμμένου, ὅς προσῖδέντες τὸ, ὅς ἴδιον λήβω λέλη-
φα, καὶ ἔλκηφα ὁ ἄπικός, λέχω λέληχα καὶ ἔλκη-
χα τὸ ἐκληροσάμεν.

Διατί' ἐπενόησαν οἱ ἀθλῳαῖοι ὅρ' ἀτήκον πα
 ρακείμενον· ἐπεθελὴ ὁ πῦρα κειμ. πέφυκε διὰ συμ-
 φώνου ἀναδιντασι· ἔξεοιαι, οἷον τέτυφα, πεποίη
 κα, του του χάριμ ἐπενόησαν οἱ ἀτήκοι ἴδιον πα
 ρακείμενον, ἵνα, ἐφεσθῇ, Διὰ φωνήεντ, ἀνα
 διπτασι· ἀζόμεν, ὁ πῦρα κειμ, οἷον ἀλ-
 λιφα

λιφα, ἐλὴλυθα.

πόθεν δ' ἐμήμυκα; πρὸ δ' ἡμῶν τὸ ἔπι κλίω
καὶ καταπίπτω, ὃ πρᾶκεμ. ἤμυκα, ὃ ἀπὸ τοῦ ὤ-
φαιλερ εἶναι ἡμήμυκα, ἀλλ' ἔπειτα δὴ ὃ ἀπὸ τοῦ πα-
ρακίμ. αἰὶ ἀπὸ βραχείας ἀρχεται, σωεστέρα
τὸ, η, εἰς, ε, Ἐγγύετο ἐμήμυκα.

πόθεν τὸ Δίδοικα; πρὸ δ' Δείδω τὸ φοβέ-
μαι, ὃ μέλλωρ Δείσω, ὃ παρακείμενον Δείδωκα,
ὃ μέσθ' Δείδοικα, Ἐπλεονασμῷ ἦ, κ, Δείδοικα.

πόθεν τὸ ἔιωθα, πρὸ τὸ ἔδω, δ' ἔξ' ἔδους τι
Διαπράττομαι, ὃ πρᾶκεμ. εἶκα, ὃ μέλλωρ εἶθα,
Ἐπλεονασμῷ τῷ ω, ἔιωθα.

πόθεν δ' ἐμμορε; πρὸ δ' μείρω δ' μορίζω, ὃ
μέλλωρ μορῶ, ὃ πρᾶκεμ. μύθ' μέμαρκα, ὃ μέ-
σθ' μέμορα, καὶ κατ' ὑπερβασμὸν τῇ σοιχεί-
ωρ ἐμμορε.

πόθεν δ' οἶδα; παρὰ τὸ οἶδα οἶδμι, τὸ δὲν
περὶ οἶδης, καὶ ἔπειτα ἴσα τῷ, ὅσα, συλλαβῆς,
οἶδοθα, Ἐκτὶ σκηνοπλῶ, οἶδα.

πόθεν τὸ ὑφήφαστη; παρὰ δ' ὑφάλλω, ὑφάσω
ὑφακα ὑφασμαι ὑφαστη καὶ ἀπὸ τοῦ ὑφάσαι καὶ
τροπῇ ἦ, υ, εἰς, η, ὑφήφαστη ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω,
ὑφανῶ, ὑφαίκα, ὑφάμμαι, ἔθος ὃ ἔχουσιν οἱ ἀπὸ
κοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιοῦτοις τρέπῃ τὸ πρὸ
τοῦ, μ, συμφωνοεῖς, σ, καὶ γίνεται ὑφασμαι
ὡς λαλάμπρυσμαι, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑφάσαι ὑφύ-
φασται, ἀλλ' ἔπειτα δὴ ὃ ἀπὸ τοῦ παρακείμενον
ἔχεται ἀντὶ φωνήεντα ἐν τῇ πρώτῃ Ἐκτὶ
ῥα συλ-

ῥα συλλαβῇ, ἐτράπη δ' υ, εἰς, η, καὶ γέγονεν ὕφ' ἡ-
φασται· Διατί μὴ ἔχοι ἀντίστοιχον ἐτράπη· εἰς
η; ἔπειθ' η καὶ τὸ, η, εἰς, υ, τρέπεται ὡς ἐν τοῖς ἄλ-
μυρὸς, ἄλμυρὸς, καὶ πρὸς, τυρὸς.

Πόθεν δ' ἔοικε; πρὸ δ' εἶδω δ' ὁμοίῳ, ὁ μέλ-
λων, εἴσω, ὁ παρακείμελος, εἴκα, ἡ ἐν διαλύσει, εἴ-
κα, ἡ πλεονασμῷ τ', ο, ἔοικα· ἡ πρὸ δ' εἴκα, εἴκα, ἡ
λόγῳ, παρακηνύσης, ὀϊκα, εἰ πλεονασμῷ τω, ε,
ἔοικα· ὅθεν δ' πέπονδα; παρὰ δ' πονῶ, πονήσω
πεπὸνῃκα, καὶ ὁ μέσθ' πέποννα, εἰ πλεονασ-
μῷ τω, δ, πέπονδα.

τί ὅτι μέση Διάδεσις; ἡ ἐκατέρω μετέχου-
σα, ὡς τὸ φαῖον ὅρ μέσον λυκῶ, καὶ μέλα-
νθ', ἐκατέρω μετέχε. οὕτως εἰ ἡ μέση Διά-
δεσις, μέση οὐτ' ἐν ὀργάνῃς εἰ παθητικῇς,
ἀμφοτέρω μετέχε.

Πόθεν οὐδέ περ ῥήματα; τρία, ζῶ, ὠλουτῶ,
ὑπάρχω.

Πόθεν δ' ἡ ἐν, οἶον δ' ἡ ἐν νυκτί· εἰκῶς; παρὰ δ'
εἴω τὸ σημαῖνον δ' πορευομαι, ὁ μέλλων, εἴσω, ὁ
πρὸ κεμ. εἴα, καὶ ἐν διαλύσει, εἴα, εἰ ἐκτάσει τ'
ε, εἰς, η, ἡ ἐν δ' τρίτον ἡ ἐν.

Πότε ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμελοι;
ἡνίκα ἀπὸ περιτωμνῶν δεμάτων εὐρεθῇ ὁ ἐ-
νοργητικὸς πρὸ κεμνθ' τρισυλλαβῶν ἀπὸ
συμφώνου ἀρχόμενθ', ἡ ἀπ' ἑκτονου τω, ε, οἶον,
δλῶ, δλᾶσω, τέτλακα, κλῶ, κλάσω, κέκλακα,
σμῶ, σμῆσω, ἔσμῃκα, δρῶ, δράσω, ἔδρακα, καὶ
ζῶ, ζή-

ζῶ, ζήσω, ζήκα.

καὶ Διατὶ οὐκ ἐγγύοντο ἐπὶ τὸν τῶρ μέσοι
 πῶρα κείμενοι, ἐπειδὴ ἐγγύοντο ἐπὶ τῶν τῶρ μέ-
 σοι παρακείμενοι, ἐμελλοῦ οἱ μέσοι μιᾷ συλλα-
 βῇ ἐν Δεῖρ τῇ ἐν ὀργητικῶν παρακειμένῳ, ὅ-
 ἐι χορ εἰς Δισυλλαβίαν πρὶ πεσέειν, ὅπερ ὅστις ἄδ-
 ωρ, ἀπαιῶς γὰρ εὐρίσκειται Δισυλλαβῇ μέ-
 σῃ πῶρα κείμενῃ.

Επὶ ποίας συζυγίας εὐρίσκονται μέσοι πα-
 ρακείμενοι, ἐπὶ ᾗ πρώτης καὶ δευτέρας συ-
 ζυγίας τῇ πρὶ αὐτῶν ἐγγύονται μέσοι πα-
 ρακειμ. ὅ Δειντεροι ἄορις. ὅιοι κτυπῶ, κτυπῆς,
 ἐκτυπα. Δουπῶ, Δουπῆς, ἐδουπα, μυκῶ, μυ-
 κῆς, ἐμυκα, ἐπὶ δὲ ᾗ τρίτης συζυγίας τῇ πρὶ-
 αὐτῶν, οὔτε μέσοι παρακείμενοι εὐρίσκονται,
 οὔτε Δειντεροι ἄορις.

καὶ πότε ἴσο-
 συλλαβῇ ὁ μέσος πῶρα κείμ. ὅτι ἐν ὀργητικῶν πα-
 ρακειμένῳ ὅ πότε ἐν Δεῖρ; ἡνίκα ὁ ἐνεστώς καὶ
 ὁ μέλλων ἴσοσυλλαβοῦσιν ὡς ἐπὶ τῇ βαρυτόνῳ,
 λείβω, λείψω, λέλψα, λέλκοιθα, εἰμ ἢ πρὶ τῇ ὀσουλ
 λαβήσῃ ὁ μέλλων ἐνεστώτος, τότε καὶ ὁ μέσος πῶρα
 κείμ. ἐν δὲ τῇ ἐν ὀργητικῇ, ὅιοι κτυπῶ, κτυπῆσω, ἐκτύ-
 πηκα, ἐκτυπα. Δεπῶ, Δουπῆσω, Δεδούπηκα, Δέ-
 δουπα. ὦφελῶ, ὦφελήσω, ὦφελῆκα, ὦφελα.

πόδερ δὲ πέφρικα; πῶρ δὲ φρίζω, φρίζω, πέ-
 φριχα, ὁ μέσος πέφρικα.

πόδερ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος δὲ Δέδοικα; ἄ-
 ρε τῷ Δείδω ἐνεστώτος, ὅ Διὰ τὴν ἐπαλλακίαν
 τῇ

τῷ Δνο, δ' δ, ἐτράπη τὸ κελυγαῖον, Δ, εἰς, κ, εἰ
ἐγγύετο, Δέδοικα.

Πόδιερ δ' ἔορθα; ἀπ' τ' ῥέζω, ῥέζω, ὁ μέσος πα-
ρακμ. ἔρρογα, καὶ καδ' ὑπὲρ βιασμορ τῷ στοι-
χίωρ, ἔορθα, τῷ ἐνόρ, ρ, ἀπ' βληθέντ'.

Πόδιερ δ' ἔολπα; πρὸ δ' ἔλπω, ὁ μέλλωρ ἔλ-
πω, ὁ παρακμ. ἤλωα, καὶ πλεονασμῷ τῷ, ο, ἤ-
ολωα· ἢ ἀπ' τ' ἔωω λόγω πρὸ αλκην/σκη, γέρονερ
ὁ μέσ' παρακμ. ὀλωα, εἰ πλεονασμῷ τοῦ
ε, ἔολωα.

Πόδιερ τὸ ἔμμορε; ἀπ' τῷ μορῷ, μορήσω, ὁ ση-
μαίνει δ' τυγχάνω, ὁ μέσ' παρακμ. μέμορ-
κα, ὁ Δέντερ ἀόριστ. ἔμορορ, καὶ πλεονασ-
μῷ δ' μ, ἔμμορε.

Πόδιερ τὸ πέποοδε; οἶορ κακὰ πολλὰ πέπο-
οδε· ἀπ' τῷ πήδω δ' πάχω, ὁ μέλλωρ, πείσω, ὁ
πρὸ καμ. πέποκα, πέποσμαι, δ' πρῶδρ τ' πλη-
δωλκ. πεποείσμεθα, δ' Δέντερορ, πέποοδε, εἰ
τροπῇ τοῦ, ε, εἰς, ο, καὶ ἐκβολῇ τῷ, ε, πέποοδε· ἢ
ἀπ' τοῦ πονῶ, πρηνίσω, πεπώνηκα, πεπόνημα, πε-
πονίμεθα, πεπώνηδε, καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπὲρ-
βιασμῷ τῷ τόνου, πέποοδε.

Πόδιερ τὸ ἐγρήγορδα; ἀπὸ τῷ ἐγείρω, ἐγροῶ
ὁ πρὸ καμ. ἡγόρκα, ὁ ἀόριστ. μέσ' ἡγερα, εἰ ἄ-
λκως, ἐγήγερα, καὶ τροπῇ τοῦ, ε, εἰς, ο, ἐγήγορα, καὶ
πλεονασμῷ τῷ, δ, εἰς, γίνεταί ἐγρήγορδα.

Πόδιερ δ' ἐιστίκαρ; πρὸ δ' ἐσίκω, ἐστίζω, δ' ζοῦ
δ' ἐστίζω τὸ κίχ' ἐπαρχαιοῖσι διεμέλοις πα-
ρα

ῥα καλλιμάχῳ· τον' δέ εστίνω δ μέσθ' πῶ-
ρακειμ. ἐστίνω, ὁ ὑπὲρ σωτελ. ἐσίκειμ, καὶ διὰ δ
μὴ σωεμπίπην καὶ τὸ β, ς, γ, πρόσωπον τῷ
ἐνεστῶτι προσέλαβε τὸ, ι, καὶ ἐγγύετο εἰστίκειμ.

καὶ Διατὶ μὴ μόνον καὶ δ' Δεν τερον ς εἰ-
ταμ πρόσωπον προσέλαβε τὸ, ι, ἀλλὰ καὶ κατὰ
δ' πρῶτον, ἐπειδὴ οὐκ ἠδυνάτο καὶ τὸν δ' Δεν
τερον καὶ τρίτον πρόσωπον προσλαμβάνειν δ'
ι, καὶ μὴ κατὰ δ' πρῶτον· τὰ γὰρ τρία πρόσω-
πα σωάρεχθεοι δέλυσιν ἀλλήλοισι, εἰον τύπῳ,
τύπῃς, τύπῃ, ἐτυπῶν, ἐτυπῆς, ἐτυπῇ, καὶ ἐπὶ
τῷ ὁμοίῳ· δι' του χάριν προσέλαβε τὸ, ι, καὶ τὸ
πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐγγύετο εἰστίκειμ.

Διὰ τὸ ὅτε ἀπὸ φωνήεντ' ἄρχεται ὁ ἐνεσῶς,
οὐκ ἀνυξάνει ὁ πῶρακειμ. τὴν ἄρχουσαν τοῦ ὑπὲρ σω
τελ. ὡσαύτ' ὁ ἐνεστῶς τον' πῶρατατ. καὶ ὁ μέλ-
λων τῷ ἄορις, ἐπειδὴ κανὼν ὅστις ὁ λέγων, οὐ κα
δόλου εἰ ὁ πῶρατατικός ἀπὸ μακρῶς ἄρχεται φύ-
σει ἢ δέσει, ἀπὸ τοῦ ἀνυξάνει ἄρχονται καὶ οἱ λοι-
ποὶ πῶραχημῶσι, διον ἔσταλλον, ἔσαλκα, ἔσφ-
λα, ἔφθαρρον, ἔφθαρκα, ἔφθαρσιν, ἔρραπῶν, ἔρρα-
φα, ἔρραψα, ἠλέουσι, ἠλέεκα, ἠλέεσσι, καὶ διὰ
τὸτο, ὅτε ἀπὸ φωνήεντ' ἄρχεται ὁ πῶρακειμ.
ἀπὸ τον' αὐτοῦ ἄρχεται ὁ ὑπὲρ σωτελ.

καὶ πῶς ὅτε ὁ ἀπὸ φωνήεντ' ἄρχεται ὁ πῶρακειμ. ἄρχεται ἀπὸ
φωνήεντ' ἄνυξάνει τὴν ἄρχουσαν ὁ ὑπὲρ σωτελ.
οἷον ἀλλήλιφα, ἠληλίφειν, ἀγῆγοχα, ἠγῆγοχην,
ἵστέον ὅτι τὰντα Διαλεκτικῶς εἰσιν ἰδιώματα,
ἢ οὐκ

καὶ οὐκ ἀναγκαῖα, εἰς ἀνατροπὴν τῶν κοινῶν, σὺ
 σκμῖνται δὲ, ἐν δὲ τῇ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομνίῳ
 ἀπὸ τῆς πρῶτης ἀρχομνίῳ, ὁ ἐλκλνδερ ὑπὸ σω-
 τέλ, οὐκ ἀναίαν γὰρ τὴν ἀρχουσάν, ὁ ἐώλ-
 ωερ, ὁ ἐώργερ, καὶ ἐώκερ, ὑπὸ σωτελ. ὅντες,
 οὐ μεγεθᾶνουςι τὴν ἀρχουσάν, ἰσέορ ὅτι ταῦτα
 ὑπὸ βιβασμὸν ἀνεδέξαντο τῷ χρόνῳ, ἐστὶ γὰρ ὁ
 μέσθ πρᾶκαμ, ἐολῶα, ἐοργα, ἐοικα, ὁ ὠ-
 φαλερ ἔιναι ἥολῶα, ἥοργα, ἥοικα, ἄλλὰ καὶ
 ὑπὸ βιβασμὸν τοῦ χρόνου ἐγλύοντο ἐώλῳφρ, ἐώρ-
 γερ, ἐώκερ, ὅτι πρῶτης συλλαβῆς συσσελίσκης εἰς
 τὸ, ε, ὅτι δὲ δευτέρως ἐκταδεΐσκη, εἰς τὸ, ω.

Ποῦ Διαλνδερ δι' ἰωνες τῷ, ε, Δίφθογγος, τῷ
 οὔσαν ἐν τῷ ὑπὸ σωτελικῷ εἰς, εα, ὅιορ ἐτετύφρ,
 ἐπετύφαι, ἐπεποιήκερ, ἐπεποιήκα ἔ, ρ, ἀποβλη-
 δέντ θ, ἐπεθεδῆ δ, α, ἀποβληκὸν ὅτι τῷ, ν, οἰορ
 ξέξβλ, ξέξβεα, ἥρ' εα, δ' δὲ μόνσαν, ἔτυφαν ἀπὸ
 κλίσεως ἔχουσι δ, ν, καὶ οὐ κατὰ πάσθ ὠ-
 ωδταντα.

Διατί δι' ἰωνες ὑπὸ τῷ πρώτῳ προσώπῳ,
 πλῶ, ε, Δίφθογγος, εἰς, ε, καί, α, Διαλνδουσι ἐπὶ
 δὲ τῷ, γ, εἰς Δύο, εε; ἐπεθεδῆ δ, α, χαρακτικιστικὸν
 ὅτι πρώτου προσώπου, οὐμλῶ δ, ε, ὅιορ ἐγξαφα,
 ἔτυφα, ὁ Διὰ τοῦτο ἐπὶ τῷ πρώτῳ προσώπῳ
 εἰς, ε, καὶ, α, Διαλνδουσι τὸ ἦ, ε, τρίτῳ προσώπῳ ἐ-
 στίρ, οἰορ ἔτυπῃ ἐλέγε δ' γὰρ ἐβόα, ἀπὸ τῷ ἐ-
 βόαι γέγονε, τόντου χάριρ ἐπὶ τρίτῳ προσώπῳ
 πλῶ, ε, Δίφθογγος, εἰς Δύο, εε, Διαλνδουσι.

Ποῦ

Πού σωαίρονται οἱ ἀνθρώποι δὲ Διαλυθῆναι, Διφθόγου πρὸς ῥήϊσιν, εἰς, η, διορ ἐπε-
 ποίκα, ἐπεποίκω, ὅθεν δὲ ἐκεχίνω ἐγώ, Διὰ
 τῆς, πρὸς Ἀριστοφάνη, αἶον, ὅτε Διεκεχύνω προσ-
 Δοκῶν τὸν αἶχulon.

Διατὶ ἐπὶ τῷ πρῶτω μὲν, οὐ ποιοῦσιν
 ἐπὶ τοῦ πρῶτου. δ, γ, πρόσωπον τῷ πληθύνει, ορ, διορ ἐποῖον, ἐπεδὴ οὐκ ἔστιν ἡ ἐν αὐτῷ
 μακρὰ τοῦ πρώτου προσώπων τῷ ἐνικῶν φνσι,
 ἀλλ' ἐκ σωμρέσεως, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐποέον, γέ-
 γονε δὲ ἐποῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐβοάον, δ' ἐβόων, καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐχρύνσοον, τὸ ἐχρύνσου, δ' Διὰ τοῦτο
 οὐ ποιοῦσι δ' τρίτον τὸ πληθύνει, ορ.

Πόθεν δ' ἔγκμα; ἀπὸ τοῦ γαμῶ, γαμῆσω,
 ἐγάμῃσω, καὶ κατὰ ἀπβολὴν τῆς, καὶ, σ, ἐγα-
 μα, καὶ τρωπῇ ἰωνικῇ τῆς, α, εἰς, η, γίνετ' ἔγκμα,
 δ' ἐκ τῆς ἡ μετοχῆς, ὁ γκμῶς.

Πότερον ὁ ἀόριστος φύσιν μακρὰ παραλήγε-
 ται, ἢ δέσσειστέον ὅτι ὁ πρῶτος ἀόριστος. πτὲ μὲν
 φνσι μακρὰ παραλήγεται, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἐποῖ-
 ον, ἐνόησα, ἐσεφάνωσα, ποτὲ δὲ δέσσει, ὡς ἐπὶ τῆς
 ἔγραφα, ἔνυχα, ποτὲ δὲ φνσι καὶ δέσει, ὡς ὡς
 τοῦ ἡλεφα, τάντα γὰρ δ' φνσι μακρὰ πα-
 ραλήγονται καὶ δόξαι τῆς, Διφθόγῳ παραλήγε-
 ται, καὶ δέσει, καθὸ ἔχουσιν ἐπιφερόμενον δι-
 πλοῦν συμφωνον, ποτὲ δὲ βραχεῖα παραλη-
 γόνται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐτέλεσα, ἐσνρῖσα, ἐγέλα-
 σθε, ὅθεν δ' ἀναλογώτεροί εἰσιν οἱ πικταί, δι-
 πλασιᾶ-

πλάσιάζοντες, ὅ, σ, ἴνα μακρᾶ παραλήγεται,
ἐτέλεσα γρ καὶ ἐσυρίσθη, Ἐ γέλασεν λέ-
γουσι.

Διατὶ σεσημείωται, ὁ εἶπω καὶ ὁ ἦνεγκα, Ἐ
ἔδωκα, Ἐ δῆκα, ἢ ἔκα ἀορις. ἔπειδὴ οὐκ ἐφν-
λαζαν τὸν μέλλοντος δ συμφωνορ, καὶ οὐ δι
ἁφωνήντων δ ζηνέχθησαρ, οὐδέποτε δὲ ὁ πρῶ-
τος ἀορις. δι ἁφωνήντ, Ἐκφέρεται, ἀλλὰ δι
εἶος τῶν ἐπὶ ἁμιφώνων, ζ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.

Διατὶ πέντε ὄντων, σεσημειωμένων ἀορις.
λέγω δι, τὸν εἶπω, ἦνεγκα, ἔδωκα, ἔκα,
ὁ μὲν εἶπω, Ἐ ὁ ἦνεγκα, κλίνονται εἰς τὰς με-
τοχὰς, Ἐ τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις, ὁ δὲ ἔδωκα,
ἔδωκα, Ἐ ἔκα, οὐ κλίνονται; ἔπειδὴ ὁ εἶπω καὶ
ἦνεγκα, οὐκ ἔχουσι μέλλοντας ἐν χρήσει, τοὺς ὀ-
φείλοντας ἐλεγξαι τὴν παραλογίαν αὐτῶν, οἱ
γὰρ εἶπω ἢ ἐγὼ μέλλοντες, οὐκ εἰσὶν ἐν χρή-
σει, τὸν του χάριν οὐ κωλίνονται κλίνεσθαι, Ἐ εἰς
τὰς μετοχὰς, Ἐ εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις. ὁ
δὲ ἔδωκα, ἔδωκα, καὶ ἔκα, ἐπειδὴ ἔχουσι μέλ-
λοντας ἐν χρήσει τοὺς ὀφείλοντες ἐλεγξαι τὴν
παραλογίαν αὐτῶν, τὸ, δώσω, δῆσω, ἥσω, τὸν τε
χάριν κωλίνονται κλίνεσθαι εἰς τὴν μετοχήν,
Ἐ τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις.

Πότερ δ δόσαν, ὅιον δ ὅτρ, δέ μοι ἦκε ἀχαι;
παρὰ τὸ δίδωμι, δώσω, ὁ δέντε, Ἐ ἀορις. ἔ-
δωρ, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντῶν, ἔδομεν, ἔδοτε, ἔ-
δοσαν, οἱ γὰρ ποικταὶ συναρχομνῶις ποιοῦσι
τούς

τοὺς πρῶτῳ κληῖνους τοῖς ἰσίοις ἐνεστῶσιν, οἷον
ἐτυπῆ, τυπῆ.

Διατί οἱ ἐξ μόνου χρόνοι ἀριθμοῦνται, οἷον
ὁ ἐνεσῶς, παρατατ. πρᾶκείμην, ὑπὲρ σωπελ.
ἀόρισ. ἡρώ μέλλων. Ἐ δὲ δειντερὸ ἀόρισ. καὶ ὁ
δειντερὸ μέλλων οὐκ ἀριθμοῦνται; Διὰ τὸ
ὅτι πρῶτον Ἐ δειντερὸν ἀόρισ. ὑπὸ ἑνα χρόνον
ἀγεῖται, Ἐ διὰ τὸ, ὅτι πρῶτον Ἐ δειντερὸν μέλ-
λοντα, ὁμοίως ὑπὸ ἑνα χρόνον ἀγεῖται, Δύο δὲ
σημειοῦνται τοῖς τέσσασι.

Διατί ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβῆ δὲ
δειντερὸ ἀόρισ. ἔρ' πρῶτον, ἀπὸ δὲ πρῶτον-
μῶν μιᾷ ἐνδεῖται πρῶτον, ἐπειδὴ ἡνίκα, βα-
ρύνεται δὲ δέμα, καὶ ὁ πρῶτ' ὁ μέλλων Ἐ δὲ
δειντερὸ ἰσοσυλλαβόνσιν, οἷον τύπῳ, τύψῳ,
τυπῶ, γράφῳ, γράψῳ, γράφῳ, τὸν τε χάριν τᾶ-
τε Ἐ ὁ πρῶτ' ὁ ἀόρισ. Ἐ δὲ δειντερὸ ἰσοσυλ-
λαβόνσιν· ἡνίκα δὲ πρῶτον τὸ δέμα, ἐνδεῖ
μιᾷ συλλαβῇ ὁ δειντερὸ μέλλων τὸν πρῶτον
μέλλοντ', οἷον κτυπῶ κτυπήσω, κτυπῶ, δου-
πῶ δουπήσω, δουπῶ, τούτου χάριν τότε καὶ ὁ
δειντερὸ ἀόρισ. ἐνδεῖ τοῦ πρῶτου συλλαβῇ, οἷον
κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπη(α), ἐκτυπορ, ἐδον/πη(α),
ἐδουπορ.

Πόθεν διακρίνονται οἱ δεῦτεροι μέλλοντες ἢ
πρῶτον μῶν ἐκ τῆς ἰσῶς ἐνεστῶτος; ἐκ οὗ
ἐντελείας, οἱ γὰρ δειντεροι μέλλοντες οὐκ ἔχου-
σιν ἐντέλειαν, οἷον κτυπῶ, δουπῶ, οἱ δὲ ἐνεσῶτες
C ἔχουσιν,

ἔχουσιν, οἷον κτυπέω, κτυπῶ, δουπέω, δουπῶ, ποίεω, ποιῶ, ἡδὲ ἐκ τούτου Διακρίνονται.

Πόθεν Διακρίνονται οἱ Δευτεροὶ ἄορίστοι ἐκ τῆς πρῆτατα. σωμεν ὡς ἴπποντες αὐτοῖς, ὡς ἐπεὶ τῷ ἔγραφοι, ἔλεγρον ἐκ τῆς μετοχῶν, αἱ γὰρ μετοχαὶ τὸν παρατατ. βαρύνονται, οἷον ἔτυπον, τύπων, ἔκοπον, κόπων, ἔραπον, ἔραπων, οἱ δὲ τῆς δευτέρου ἄορίστου ὀξύνονται, οἷον τυπώω, λαβώω, φαγώω, πιώω, δραμώω, χωρὶς τοῦ πέφνων τέμνωω, κάμνωω, λείπωω, γράφωω, τὰν τὰ γὰρ. β. ἄορις. ὅντα βαρύνονται.

Πότε συστήλονται ἡ παραλήγουσα τῇ δευτέρου ἄορίστ. ἐπὶ τῆς πρῆτατα μὲν, ὅτε φυλάττεται μακρὰ ὡς φησὶ Φιλόπονος, ὅτι τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα, φυλάττεται μακρὰ τῇ πρῆτατα γουσαν τοῦ δευτέρου ἄορις. ὡς τῆς πρῆτατα μένων, οἷον χρησμῶ, ἔχρησμον, ὀλιθῶ, ὀλιθορ, βλασῶ, ἔβλασον, ἀλαλκῶ, ἡλαλιον, ἁμαρτῶ ἡμαρτον· τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, σισέλουσι πλὴν πρῆτατα γουσαν τῇ δευτέρου ἄορίστου· οἷον ληκῶ, ἔλακον, χωρὶς τοῦ δουπῶ, ἔδουπον, ποιῶ, ἔποιον, καὶ εὐρῶ, εὐρον.

Διατὶ ὁ εἶπον, ὅτι ἡλδον, ὅτι βαρυτόν· ὅντα δὲ ματρε, φνσσι μακρὰ πρῆτατα γουσαν, ὡς ἴπποντες αὐτὰ λόγῳ ἀρχέσκει, ἐφύλαξαν τῇ μακρὰν, ἡ γὰρ Δισυνλλαβα ὅντα πλὴν αὐτῶν ἔχουσιν ἀρχουσαν καὶ πρῆτατα γουσαν.

καὶ Διατὶ τὸ εἶπον εἰ λόγῳ ἀρχέσκει
προσέ-

προέλαβε τὸ,ι, οὐκ ἀποβάλλει αὐτό ἐν ταῖς με-
 δχαῖς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεις; τὰ γὰρ
 λόγῳ ἀρχόνσης ἀνζανόμηναι, ἀποβάλλονται
 ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεις. Διὰ τοῦτο, ὁ ἐμπῶρ
 μεδχῆ οὐκ ἀποβάλλει τὸ,ι, καὶ γίνεται ἐπῶρ,
 ἵνα μὴ σωματώσῃ τῷ ἐπῶρ μετοχῇ τῇ σκ-
 μαίνονσῃ τὸ ὑπάρχων, ὅτι γὰρ ὦρ, καὶ ἐπῶρ-
 ῖσαι γίνεται ἐπῶρ, ὡπῶρ καὶ σωῶρ καὶ πα-
 ρῶρ καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ κανὼρ ὅστις ὁ λέων, ὅτι
 πᾶς Δεινπερὶ ἀόριστος σωαρχόμενος τῷ
 πρώτῳ ἀορίστῳ ἐν τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει σωαρχ-
 εται αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς, καὶ ἐν ταῖς
 λοιπαῖς ἐγκλίσεις, οἷον ἐτυφα, ἐτυπων, τυφω,
 τυπῶ, τυφορ, τυψε, τυφοίμι, τυποίμι, ἐὰν τυφω,
 ἐὰν τυπω, τυφας, τυπῶμι οὕτως καὶ ἐπωρ ἐι-
 πῶρ, καὶ τούτου χάριν, ὁ εἶπον Δεινπερὶ ἀό-
 ριστος, οὐκ ἀπεβάλλει τὸ,ι, οὔτε ἐν ταῖς μετο-
 χαῖς, οὔτε ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεις, οἷον, χ-
 κορῶ, ἐκείρας, κείρας, κείρας, κείρορ, κείραιμι, ἐὰν
 κείρω.

Πότε τὸ ἴδιον Δευτέρου ἀορίστου γράφεται διὰ
 τῶ,ι, καὶ πότε διὰ φθι,ει, διφθόγῳ; λόγῳ μὲν
 ἀρχόνσης, διὰ φθι,ει, διφθόγῳ γράφεται, οἷον,
 εἶδιον γὰρ σκορπιὸν ἐσπαιπάλωσεσιν ἐλθῶν.
 λόγῳ δὲ παραληγόνσης διὰ τῶ,ι, γράφεται,
 εἶδιον οὐκ ἴδιον οὐ πιθόμην.

Πόθεν τὸ ἡμβροτορ ὁ σκμαίνῃ τὸ ἡμαρτορ; ἀ-
 ηρ τοῦ ἡμαρτῶ ἡμαρτήσω, καὶ ὁ Δεύτερος ἀορί-

στΘ ἡμαρτον, καὶ καὶ ὑπερβασμὸν τω, ρ, καὶ
 τρωῆ τὸν, α, ε, ρ, καὶ πλεονασμὸν τω, β, ἡμ-
 βροτον.

καὶ Διατὶ ἐπλεόνασε τὸ, β, ἐπεὶ τὸ, μ, πρὸ
 τω, ρ, οὔτε ἐν συλλήφῃ δυνάται εἶναι, οὔτε ἐν δια-
 στάσει ἐν συλλήφῃ μὲν, ἐπεὶ δὲ ἀμεταβόλου
 ἀμεταβόλου προκρίεται, εἰ μὴ τὸ, μ, τω, ν, οἶον
 μνᾶ, μνῖα, καὶ ἄμνός ἐν διαστάσει δὲ οὐκ ἡδύνα-
 το εἶναι τὸ, μ, πρὸ τω, ρ, ἐπεὶ δὲ τὸ, ρ, οὐ δέλει ἔ-
 χαν ἔτερον σύμφωνον πρὸ ἑαυτοῦ, εἰ μὴ τὸ, ρ, οἶον,
 ἔρριτον ἐπὶ ῥήμα, ἄρρωστΘ, καὶ διὰ τοῦτο ἐ-
 πλεόνασε τὸ, β, ἔλγυτο ἡμβροτον.

Πότε δὲ λέγειν ἔπληγον, καὶ πότε ἐπλάγον;
 εἰ μὴ σωματικῶς ἢ, δὲ λέγειν ἐπληγον, διὰ τῶ
 κ, ρ, οὐ καὶ δὲ ἐπλήγη· εἰ δὲ ψυχικῶς ἢ, δὲ λέ-
 γειν ἐπλάγον ρ, οὐ καὶ δὲ ἐπλάγην, καὶ ρ, οὐ
 πλάγη, ἔκατεπλάγη· ὁ δὲ ποικτῆς, ὑπὲρ ψυ-
 χῆς διαδέσεως, κατεπλάγη· εἶπε διὰ τὴν ἀ-
 νάγκην τοῦ μέτρου, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ πο-
 νῷ ποιήσω, καὶ πονέσω δὲ λέγειν, ψυχικῶς μὲν,
 διὰ τῶ, κ, σωματικῶς δὲ, διὰ τοῦ, ε.

Πότεν δὲ ἔπεφνον; πρὸ α, δ, φῶ, δὲ φωνένω γί-
 νεται φένω διὰ τοῦ, ε, ἔδ' ἄοριςΘ ἔφενον, καὶ
 ἐπέφενον, καὶ ἡΤ συγχοπῶν, ἐπεφνον.

Πότεν τὸ ἔασε τὸ σημαίνον δὲ ἤρεσκε; ἀπὸ τοῦ
 ἥδω τοῦ σημαίνοντΘ δ' ἄρέσκω, ὁ μέλλων, ἥ-
 σω, ὁ δὲν τερος ἄορις. λόγῳ μὲν παραληγόνσης
 γίνεται ἄσος, ρ, οὐ δὲ, ἔασε ἕκτορι μύθος ἀπὸ
 μωρ

μῶν ἡγῶν ἤρεσε· λόγῳ δὲ ἄρχοντες, γίνεται ἡ-
δορ. Ἐ τὸ τρίτον ἦδε, ἡ Γ' Διάλυσις τὸν, κ, εἰς, ε,
καί, α, γίνεται ἑαδε, ὡς δ' ἡλῶ ἑάλῳ.

Πόδερ τὸ πετύκοντο, ὁ σημαίνει, τὸ κατεσκεύα-
σαν, ἀπὸ τοῦ πνχω τὸ κατασκηναζῶ, ὁ Δεν-
περ. Ὁ ἀόριστ. ἐπιχωρ, ὁ μέσος, ἐτυχόμην, δ'
τρίτον τῷ πληθῶν ἐτύχοντο, καὶ ἡ Γ' Διπλα-
σιασμός τοῦ, τ, Ἐ τῷ τῷ τοῦ, χ, εἰς, κ, πετύκον-
το, οἷον πετύκοντό τε Δαῖτα.

Πῶς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα τοῦ Δευτέ-
ρου ἀορίστου; ἰστέον ὅτι ὁ Δενπερος ἀόριστος δι-
χρόνῳ φιλῇ πρᾶλῆγεσθαι, ὁ δὲ ἐν τῷ τοῦ τῷ
ῶ ἕξορον, τὸ, ω, εἰς, α, ἐπράτῃ, Ἐ τῷ τῷ ληθῶ,
ἑλαβορ, τὸ, κ, εἰς, α, Ἐ τῷ τοῦ μήδῳ, ἑμαδορ,
Ἐ πρῆδῳ ἐπραδορ ὡσαντῶρ.

Εὰν ἔννευσῃ Δνο Δίχρονα, ἐν τῷ ἐνεστῶ-
ν, ποῖον ἀποβάλλεται ἐν τῷ Δουτέρῳ ἀορίστῳ;
τὸ Δενπερον ἀπβάλλεται, Ἐ φυλάτῃται τὸ πρῶ-
τον, οἷον, καίῳ, ἑκαορ, δ' ζοῦ Ἐ δ' ἐκάλῳ, χαίρω,
ἑχαορ, δ' ζοῦ Ἐ τὸ ἐχάριῳ, χαίνω, ἑχαορ δ' ζοῦ
Ἐ δ' ἐχάνῳ, πανῶ, ἑπαορ, δ' ζοῦ Ἐ δ' ἐπά-
λῳ, Ἐ ἀνεπάλῳ.

Εν τῇ συνηδῇ οὐ συστέλλεται ἡ, α, δ' ἰφδογ-
γορ, ἐν τῷ Δουτέρῳ ἀορίστῳ, τὸ, ε, ἀποβάλλει,
Ἐ φυλάτῃ τὸ, ι, οἷον λείῳ ἑλιπορ, πείδῳ, ἐπι-
δορ, δ' ζοῦ τὸ ἀπαρέμφατον πιδῆρ· λείῳ, ἑλι-
βορ, χωρεῖς τῷ Δισυλλάβῳ φιλῇ, συζυγίας,
ἑῶ ἐκείνωρ τὸ, ι, ἀποβάλλεται, καὶ τρέπεται

τὸ, εἰς, α, κατὰ τὸν Δευτέρου ἀόριστον, οἶον κεί-
ρω, κερῶ, ἔκαρον, ὄζου καὶ τὸ ἐκάριον, φθείρω, φθε-
ρῶ, ἔφθαραν, ὄζου καὶ τὸ ἐφθάρην, πείρω, πῶ, ἔ-
παρον, ὄζου καὶ τὸ ἐπάρεν, κτείνω, κτενῶ, ἐκ-
ταίνω, ὄζου καὶ ἐκτάνην.

Πόθεν τὸ ἔπεσον; ὡς φησὶ Ἡρωδιανὸς ἅπ-
τον πεσῶ πρὶ παρωμίῳ, γίνεται πεσήσω, ὄζου
καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, πέσημα, καὶ ὁ Δεύτερος
ἀόριστος, ἔπεσον, ὡς παρὰ τὸ τοῦ χραίσμου
τὸ βοηθῶ, ἔχραισμον, καὶ ἅπ-
τον κτυπῶ, ἐκτυποῦ.
καὶ Διὰ τὴν μὴ ἅπ-
τον πέσω βαρυτόνου γέγο-
νε τὸ ἔπεσον; ἔπειδή οὐ δύναται τὸ ἐν σίγματι,
χαρὰκτηριστικὸν εἶναι βαρυτόνου ἐνιστώσεως, ἢ
γαρ, δ, συζυγία τῇ βαρυτόνῳ διὰ τοῦ, ζ, ἢ
λν, ο, σ, ἐκφέρεται, οὐ μὴν δι' ἐνός, σ, οἶον φρά-
ζω, ῥένω.

Διὰ τὴν οὐ δρέφω, καὶ δρέχω, καὶ ἔξω μέλ-
λοντες, οὐ σωάρονται τοῖς ἰδίῳις ἐνιστώσει, ὁ
μὲν τίφω, ἔλίζω, σωάρονται; ἔπειδή κανὼν
ὅτι ὁ λέγων ὅτι, ρ, μετὰ τῇ δασέει, δα-
σὺν ὅτι καὶ μετὰ τῇ φίλῳ, φίλῳ, καὶ εἰ ἐγέ-
νετο δρέφω, δρέχω, ὡς φησὶ ἄν δασύνεται
τὸ, ρ, καὶ ἔπειδή ἔπειθ' κανὼν ὅτι ὁ λέγων
ὅτι οὐδέποτε διονλλαβὴ λέξις δέλαι εἶναι
ἐν χρήσει ὅτι προτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης
ἅπ-
τον δασέει, καὶ ὅτι ἀδυνάτεας ἅπ-
τον, διὰ τοῦτο ἐτράπη τὸ δασὺ εἰς φίλον, καὶ
ἐκ τούτου δρέφω, καὶ τρέχω. ὁ δὲ ἔξω, οὐ σωά-
ρονται,

χεται,

χεται, ἐπειδὴ δασάωεται, τοὺς ὄνεστῶτς Φι-
λουμνίου.

Ποῖα ῥήματα βαρύνοντα ὄντα, ποιούσιν ἄ-
πρ πρῶτω μνύωρ μέλλοντα, ἐξ ἔχοντα, ἐρ, λ,
ἐπὶ τοῦτων γὰρ μιᾷ συλλαβῇ πρὶν εἶναι ὁ μέλ-
λων τῷ ὄνεστῶτς, οἶορ, δέλω, δελήσω, βουλῶ,
βουλήσω, μέλω, μελήσω, οἱ μελήσουσι Δέ μοι
ἵπποι, καὶ τὸ ὀφείλω, ὀφειλήσω, ὅ τὰ ὁμοία.

Διατὶ ἡνίκα, ὁ ὄνεστῶς διὰ τοὺς, β, ἡ, φ, ἡ
ω, ἡ, π, ὁ μέλλων ἐκφέρεται διὰ τοὺς, ψ, ἐπειδὴ
ἀναλογεῖ ὁ μέλλων τῇ εὐθείᾳ, ὁ δὲ ὄνεστῶς τῇ
γῆρῃ, καὶ ἡνίκα ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ, ψ, ἐκφέρε-
ται, τότε ἡ γῆρῃ διὰ τοὺς, β, ἡ, φ, ἡ, π, ἡ, π, ἐκ-
φέρεται, οἶορ ἄρα ψ ἄρα β, κνκλωψ, κνκλω-
ω, κίνυψ, κίνυω, καὶ τὸν του χάρις, ὅταν ὁ
ὄνεστῶς διὰ τοὺς, β, ἡ, φ, ἡ, ω, ἡ, π, τότε ὁ μέλ-
λων, διὰ τοῦ, ψ, ἐκφέρεται.

Πότε ὁ μέλλων φηι τετάρτης συζυγίας διὰ
τοὺς, ζ, ἐκφέρεται, καὶ πότε διὰ τοὺς, σ, ἡνίκα μὲν
ὁ ὄνεστῶς, διὰ Δνο, σς, ἐκφέρειται, τότε ὁ μέλλων
διὰ τοὺς, ζ, ἐκφέρεται, χωρὶς τοῦ ἰμάσω, ἰμάσω,
ἰνάσω, ἰνάσω, πάσω, πάσω, λάσω, λάσω, ἡ ἐρέσ-
σω, ἐρέσω ἡνίκα, δὲ διὰ τοὺς, ζ, ὁ ὄνεστῶς ὑπὲρ
Δνο συλλαβὰς ὑπάρχων, τότε ὁ μέλλων διὰ τ
ς, ἐκφέρεται, χωρὶς τοῦ οἰμῶζω, οἰμῶζω, αἰά-
ζω, αἰάζω, ὀλολνζω, ὀλολνζω, στενάζω, στε-
νάζω, ἀλαπάζω, ἀλαπάζω. τὰ δὲ διὰ τοὺς, ζ,
ἐκφερόμενα, Δισύλλαβα ὄντα Διφορεῖται,

Ἐποτέ ᾤ Διὰ τῶ, ἐκφέροντι καὶ τὸν μέλλον-
τα, οἷον κρᾶζω, κρᾶζω, στίζω, σίζω, παύζω, παύ-
ζω, ποτέ δὲ Διὰ τοῦ, σ, οἷον φράζω, φράσω, τρυ-
ζω, τρυσω, κτίζω, κτίσω.

Διατὶ προσηώσιν οἱ ἀδελφοὶ ὅτι μέλλοντα
ὡς τῶ Διὰ τοῦ ἰζω ῥηματάων ὑπὲρ Δύο συλλα-
βᾶς· ἔπειδὴ κανὼν ὅστις ὁ λέγων, ὅτι ἡ παραλή-
γουσα τοῦ βαρυτόνου μέλλοντος ἢ ἴση δέλει ἔι-
ναι πρὸς τὴν προαλήγουσαν τοῦ βαρυτόνου ἔνε-
στῶτος, ἢ μείζων, οὐδέποτε ἢ ἐλάττω χωρὶς τῆς
πνίως, πνίζω, ἐρνέω, ἐρνέω, καὶ φνέω, φνίζω, ἐπεὶ
οὕτως ἐπὶ τῶ Διὰ τοῦ ἰζω ῥηματάων ὑπὲρ Δύο
συλλαβᾶς, ἐλάττω ἐνρίσκειται ἡ παραλήγουσα
μέλλοντος τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, ἐν τούτῳ χάρις
προσηώσιν αὐτῶν· κανὼν γάρ ὅστις ὁ λέγων, ὅτι
ἡνίκα ὁ μέλλων ἐλάττω ἔχει τὴν ἰδίαν παρα-
λήγουσαν ὅτι προαληγονσκει βαρυτόνου ἐνεστῶ-
τος, προσηώσιν, κείρω, κερῶ, φθείρω, φθορῶ,
μαίνω, μανῶ.

Πότε ὁ μέλλων ὅτι πρώτης συζυγίας τῆς προ-
σηώσιν, ὅτι, ἢ, προαλήγεται, καὶ ποτε ὅτι, εἰ,
ἡνίκα ὁ ἐνεστῶς μακρᾷ παραλήγεται, τότε ὁ
μέλλων Διὰ τοῦ, ἢ, ἐκφέρεται, οἷον ποιῶ, ποιήσω,
ὠδῶ ὠδήσω, ἐνρῶ ἐνρήσω, χωρὶς τοῦ ἀρχῶ, ἀρ-
κέσω, καὶ λαικῶ, λαικέσω. εἰ δὲ βραχεῖα προαλή-
γεται, τότε ὁ μέλλων πῆμμι ὅτι, ἢ, προαλήγεται,
οἷον νοῶ, νοήσω, βιλῶ, βιλήσω, πατῶ πατήσω,
πῆ δὲ ὅτι, εἰ, οἷον ὠλῶ ὀλέσω, τελῶ τελέσω, πῆ δὲ,

Διφο-

Διφορεῖται, οἶον φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω, πο-
νῶ, πονήσω, καὶ πονέσω. καὶ πότε Δε λέγειν, πο-
νήσω, καὶ πότε πονέσω; ἡνίκα μὲν ψυχικῶς, πο-
νήσω Δε λέγειν Διὰ τοῦ, κ, ἡνίκα ὅσω μαθητικῶς,
πονέσω, Διὰ τοῦ, ε, σεσημειώται παρ' ἀριστοφάνη
τὸ, ἔπω γέ τοι πεπώνηκα κομίσῃ τοῦ σκέλε, Διὰ
τὸ μέτρον.

Πότε πρᾶλῆγεται ὁ μέλλων ἢ δουτέρας συζυ-
γίας τῇ πρῶτῳ μὲν τοῦ, κ, καὶ πότε τοῦ, α; ἡ-
νίκα μὲν ὁ γινεστώρ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ, ε,
ἢ τὸ, ι, ἢ μόνον, ἢ ἐν Διφθόγῳ, τότε ὁ μέλλων,
τοῦ, α, πρᾶλῆγεται, οἶον ἔω, ἔάσω, ἀνιῶ, ἀνιάσω,
κοπιῶ, κοπιάσω· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ, ο, ἐν τῇ πρᾶ-
ληγοῦσῃ τοῦ γινεσῶτος, τεσσάρ' εἰσι· καὶ τὰ μὲν
Δνο, τοῦ, κ, παραλῆγεται κατὰ τὸν μέλλοντα,
οἶον βοῶ, βοήσω, γρῶ, γρήσω· τὰ δὲ Δνο τοῦ, α, οἶ-
ον ἀκροῶ, ἀκροάσω, μακοῶ, μακοάσω, τὰ δὲ ἔ-
χοντα τὸ, ρ, ἢ τὸ, λ, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, μὴ προῦ
ποκειμένου συμφώνου, τοῦ, α, πρᾶλῆγεται καὶ
τὸ, ρ, μέλλοντα, οἶον, πρῶ, πρᾶσω, φερῶ, φεράσω,
γελῶ, γελάσω, χαλῶ, χαλάσω· τὰ δὲ ἔχοντα
πρὸ τοῦ, ρ, ἢ τοῦ, λ, συμφωνοῦ ὑπὲρ μίαν συλ-
λαβὴν, τοῦ, κ, πρᾶλῆγεται, οἶον ποταργῶ, πο-
ταργήσω, ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω, κολλῶ, κολλή-
σω, τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ, ρ, ἢ τοῦ, λ, συμφωνοῦ
μονοσύλλαβα ὄντα, εἰ μὴ ποιοῦσι παραγωγὴν
εἰς, μι, τοῦ, κ, παραλῆγεται, καὶ τὸν μέλλοντα,
οἶον χερῶ, χερήσω, κίχρημι, τλῶ, τλήσω, τλῆμι, εἰ
δε με

δε μή ποιῶσι πῶα γλῶ, εἰς, μι, θεῖ, α, πῶα λήγονται, εἶορ θλῶ, θλάσω, κλῶ, κλάσω.

Πότε πῶα λήγεται ὁ μέλλων φη, γ, συζυγίας τῷ πῶα ω μινῶν, θεῖ, ο, κῆ πότε θεῖ, ω, πάντα τὰ τῷ τρίτης συζυγίας τῷ πῶα ω μινῶν ῥήματα, θεῖ, ω, πῶα λήγεται ἡ τὸν μέλλοντα, χωρὶς τῷ ὁ μῶ, ὁ μόσω, ὁ νῶ, ὁ νόσω, ἄρῶ, ἄρῶσω, βῶ, βῶσω, ἐξοῦ ἢ βῶς.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Πῶς συναρῆται ἡ πρώτη καὶ δευτέρα καὶ τρίτη συζυγία τῷ πῶα ω μινῶν ἐπὶ τῷ παθητικῷ ἑνεῶτος; ἡ μὲν πρώτη συζυγία τῷ πῶα ω μινῶν εἰς, οἶορ τίω, οἶορ, δίφθογον συναρῆ, οἶορ ποίεομαι, ποιῶμαι, ἡ δὲ δευτέρα εἰς, οἶορ βοάομαι, βοῶμαι, ἡ δὲ τρίτη, τὰ δυο, οἶορ εἰς, οἶορ, δίφθογον, οἶορ χρυσόομαι, χρυσούμαι.

τὴν τε παρὰ λήγουσαν δέλει ἔχειν ὁ ἑνεῶς παθητικὸς καὶ δόλου ὁ ἑνεῶς παθητικὸς τῷ παρὰ λήγουσαν δέλει ἔχειν, τοῖς πληθυντικῶν ἐνδεχόμενῶν ἑνεῶτος, οἶορ τύπτομαι, τύπτομαι, νοῦμαι, βοῶμαι, χρυσούμαι, χρυσούμαι, τίθεμαι, τίθεμαι, ἵσταμαι, ἵσταμαι, δίδομαι, δίδομαι, ζενγνύμαι, ζενγνύμαι.

πόθεν τὸ ἡμαι ὁ σημαίνει τὸ κἀνδναι; ἂν ὁ τούτῳ, καὶ πορῶα μινῶς εἶω, καὶ πῶα γλῶν ἔναι, καὶ τὸ παθητικόν, ἔναι, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τῷ δυο, εἰς, ἡμαι καὶ μετὰ φη κατὰ προθέσεως, κἀνδναι.

πόθεν

Πόθεν τὸ κῆμαι; πρὸς τὸ κῆω, καὶ πρὶς ὠ-
μλῶς, κῆω, καὶ παρὰ ὠγρῳ, κῆμι, καὶ δὲ παρὰ πῆ-
κὸρ, κέμαι, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τῷ Δνο, εε,
κῆμαι.

Ποῖα, ῥήματα ποιοῦσι τὰ Λέντερα πρόσω-
πα τοῦ παρθενικόν ἔνεωτ. Διὰ τοῦ, κῆ, ὡς ὅσα
οὐ ποιοῦσι, τὰ ἄλλὰ τῷ εἰς, ὠ, βαρυτόνωρ, καὶ τὰ
ἄπο φθι πρώτης συζυγίας τῷ πρὶς ὠμλῶν τὰ
Λέντερα εἰς, κ, κατὰ λήγοντ μετὰ τ, ι, τὰ ἄπο
φθι δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῷ πρὶς ὠμλῶν
γίνονται τὰ τρίτα πρόσωπα τῷ ἐν ὀργηνικῶν,
Λέντερα, τῷ παρὰ θηνικῶν, οἶορ βοῶ βοᾶς, βοᾶ-
βοῶμαι, βοᾶ χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ, χρυσοῦ-
μαι, χρυσοῖ, πληρῶ, πληροῖς, πληροῖ, πληροῦ-
μαι, πληροῖ.

Πῶς ποιεῖ ἡ πρώτη συζυγία τῷ πρὶς ὠμλῶν,
καὶ ἡ δευτέρα, καὶ ἡ τρίτη δὲ β. πρόσωπα τοῦ
παρὰ θηνικῶ παρατατ. ἡ μὲν πρώτη συζυγία τῷ πε-
ρι ὠμλῶν πρὶς ὠ τὸ δευτερον πρόσωπα τοῦ
παρὰ θηνικόν παρατατ. διὰ φθι, θ, διφθόγου γινώ-
μλῳρ, οἶορ, ἐνοῦ, ἐποῖ, ἡ δευτέρα ὁμοίως περι-
ῶτ ἔχουσα, πλὴν τελευταίαν εἰς, ὠ, κατὰ λήγου-
σαν, οἶορ ἐβοῶ, ἐγελῶ, ἡ δὲ τρίτη ὁμοίως πρὶς ὠτ,
πλὴν τελευταίαν εἰς, θ, λήγουσαν ἔχουσα, οἶορ, ἐ-
χρυσον, ἐπληρον, ἐσεφανον.

Διὰ τὴν ἰσοσυλλαβὴν τὸ παρὰ θηνικόν πρὶς ἄκμ. τὸ
ἐν ὀργηνικῶ; καὶ δόλου γὰρ πᾶν παρὰ θηνικόν ἢ μέ-
σῳ ἔχοι τὸ, μ, κλιτικόν πορὶ τὸ συλλαβῶν
δέλεα

δέλα τοῖς ἰδίου ἐνδργητικοῖς; ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα
τὸ, μ, κλιτικὸν καὶ πρῆπτοςυλλαβὸν νὰ τοῖς ἐνδρ-
γητικοῖς ἔχουσι καὶ παραλήγουσαν τοῖς πληθύν.
ἐνδργητικοῖς καὶ εἰς γενικῆς, εἰς ἐνδργητικῆς με-
τοχῆς, ὅιον, τύπτομεν, τύπτοντο, τύπτομαι, ἐ-
τύπτομεν, τύπτοντες, ἐτύπτομεν, ἐτύψαμεν, τύψαν-
τες, ἐτύψαμεν, ἐτύπτομεν, τύπτοντες, ἐτύπτο-
μαι, τυποῦμεν, τυπώνω, ὁ δὲ παθητικὸς παρα-
καμ. μὴ Διωάμενος φυλάττει τὴν παραλήγου-
σαν τοῖς παθητικῶν ἐνδργητικῶν πρῶτα καμ. καὶ ἡ γε-
νικῆς ἡ μετοχῆς ἡ πετυφότο, ἐγγύετο συκο-
πῇ, καὶ ὅς ἀνάγκης ἴσοςυλλαβῆς ὁ παθητικὸς
πρῶτα καμ. ἔθ' ἐνδργητικῶν.

Διατί τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν τοῖς
παθητικοῖς οὐκ ἔστι τέτυμται ἀλλὰ τέτυπται;
ἐπειδὴ τὸ, μ, πρὸ τοῦ, τ, οὐ Διώαται εἶναι, ὅτε ἐν
συλλήφει, ὅτε ἐν Διαστάσει, καὶ διὰ τοῦτο με-
ταβάλλεται ἐν ἔθ' πρῶτα καμ. εἰς τὸ ἀντίστοι-
χον τοῖς Διασέθ' συμφώνου, τοῦτέστι τοῖς, φ, ἐχθ
γὰρ ἀντίστοιχον ἔθ' φ, τὸ, π, τὸ δὲ ἔραμμαι, καὶ
τὰ ὁμοία, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσιν ἀντίστοιχον ἐν
ἔθ' ἐνδργητικῶν παρακαμ. τοῦτου χάριν καὶ ἐν
ἔθ' Διυτέρῳ, καὶ τρίτῳ πρόσωπῳ ἀναδέχεται
τὸ, ν, καὶ γίνεται, ἔρανσαι, καὶ ἔρανται.

Διατί τὸ τρίτον τῶν ἐνικῶν τοῖς παθητικοῖς
πρῶτα καμ. οὐ προσλαμβάνει, πρὸ τοῦ, τ, τὸ, ν, καὶ
ποιεῖ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν; ἐπειδὴ πᾶσα
συλλα-

συλλαβὴ ἄρχομένη ἀπὸ τῆς τριῶν συμφώνων, ὅ-
μην Δευτερον ἄφωνον ἔχει, τὸ δὲ τρίτον, ἀμετά-
βολον, οἷον σκήπτρον, ἰχνός· καὶ Διὰ τοῦτο τὸ
τέτυπται, οὐ δάματαί πρό τοι, τ, Δέξαται τὸ, ν,
ἵνα μὴ γένηται τὸ μὲν Δευτερον, ἀμετάβολον,
τὸ δὲ τρίτον, ἄφωνον, καὶ τοῦτο Διὰ μετοχῆς
ἀνακληροῦ.

Πόθεν τὸ κτθστο; ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔσω, παθη-
κός ἡμῖν, ὃ ὑπερσωτελ. ἥσμιν, ἥσο, ἥστο, καὶ
κτθστο.

Πόθεν τὸ εὐρέδιν; ἀπὸ τοῦ εὐρῶ, εὐρήσω, εὐ-
ρηκας, καὶ συστολή τοῦ, η, εἰς τὸ, ε, εὐρέδην, ὅθεν
τὸ ρηματικὸν ὄνομα ὁ εὐρετής, καὶ ἐφ' εὐρετής.

Πόσα ρήματα εὐρίσκονται ἐν τῷ παθητικῷ
ἀορίστῳ, μὴ φυλάσσοντα τὴν πρῶτην ἰσοσύνην τοῦ
παθητικοῦ παρὰ καμ. τὰ εἰς, ρ, ἅπαντα, οἷον,
σωαίρω, σωήσῃμαι, σωήσεται, Διαίρω, Διήρη-
μαι, Δικρέδιν· καὶ τὰ ἔχοντα τὸ, ρ, μετ' ἐπι-
πλοκῆς συμφώνου πρῶτην ἰσοσύνην, α, τῷ-
το ἢ ἡμαρται καὶ τὸν παρὰ καμ. ἔρεψαν, ε, εἰς,
α, καὶ καὶ τὸν ἀόριστον πάλιν τρέψαν τὸ, α, εἰς, ε,
οἷον ἐπὶ τοῦ ἔρεψω, ἔρεψας, ἔρεμμαι, ἔρεψ-
θην, καὶ τρέψω, τέρεψας, τέρεμμαι, καὶ ἐπὶ
τῆς ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Πόσα κελικά τῆς ἀπαρεμφάτων; Δύο. τὸ, ν,
ἐκ τῆς συμφώνων, καὶ ἡ, αἰ, Δίφθογγος ἐκ τῆς
φωνέν-

φωνέντων, καὶ Διατὶ τὸ ν, η̃ τῶν, αι, δίφθογγοι
ἔχουσι τελικὰ τὰ ἀπαρέμματα; τὸ μ, ν, ἔχουσι
τελικόν, ἔπειδὴ τελικόν ὅτι τ̃ τῶν προσώπων,
καὶ οὕτως τὸ ἀσύνχυτον φυλάττεται, τῶν, αι,
Δίφθογον ἔχουσιν, ἔπειδὴ καὶ αὐτῇ τελικῇ τῶν
τῶν προσώπων εὐρίσκεται, οἷον ἰσταμαι, ἰστα-
σαι, ἰσταται.

Διατὶ ἀπὸ τῶν περιωμνύων ὁ γινεώδης τῶν
ἀπαρέμμάτων, ἀπὸ τοῦ πρῶτου κανονίζεται ὅτι
οὐκ ἀπὸ τοῦ γινεστῶτος; ἔπειδὴ εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ
γινεστῶτος ἡ δυνάμει συζυγία, τὸ βοᾷν γελαῖν,
τὸ μ, οφείλει ἔχειν καὶ ἡ τρίτη συζυγία, διὰ τῶν
οἱ, Δίφθογου ἐκφέρειδι, οἷον χρυσοῖν, πληροῖν, ὅ-
πως ἀδύνατον ἢ γὰρ τρίτη διὰ τ̃, ου, Δίφθογου
ἐκφέρεται τ̃ ἐν τῷ πρῶτῳ, ὅσως, ὅτι ἡ δυνάμει
συζυγία ὁμοίως ἐκ τ̃ παρατατ. κανονίζεται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Διατὶ προτάτῃ ὁ Απολλώνιος τὰ εὐκλινὰ τῶν
προστακτικῶν, ὁ δὲ Θεοδόσιος, τὰ προστακτικὰ
τῶν εὐκλινῶν; ὁ μὲν Απολλώνιος, ὁ προτάτῃ
τὰ εὐκλινὰ τ̃ προστακτικῶν, ἔπειδὴ τὰ εὐκλι-
νὰ ἰδίᾳ ἔχει φωνάε, ἔχει γὰρ πρῶτα δυνάμει,
καὶ τρίτα πρόσωπα, τὰ δὲ προστακτικὰ πρῶ-
τον πρόσωπον οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ Θεοδόσιος, ἀ-
κολουθήσας, καὶ ἄλλοις ὑπὸ παλαιότεροις προ-
τάτῃ τὰ προστακτικὰ τ̃ εὐκλινῶν, ἔπειδὴ κα-
τάλη-

ἔαρ ποιῶ, ἔαρ ποιέης, ἔαρ ποιῆς, ἔαρ βοῶ, ἔαρ
 βοάης, ἔαρ βοῆς, ἔαρ χρυσόω, ἔαρ χρυσῶ, ἔαρ
 χρυσόης, ἔαρ χρυσῆς καὶ οὐδεμίαν Διαφορὰν
 εὐρίσκοντες αἱ τρεῖς ἔχουσιν ἢ τὸν αὐτὸν τόνον,
 καὶ πλὴν αὐτῶν γραφῶν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ
 δευτέροις καὶ τρίτοις προσώποις, καὶ διὰ τοῦ-
 το ἡ δευτέρα ἢ τρίτη συζυγία τῶν προσημενῶν,
 ὁμοφώνον ἔχουσι τὸ δεινπερον καὶ τρίτον τοῖς ἰ-
 σίοις ὀριστικοῖς, οἷον βοῶ, βοᾷς, βοᾶ, ἔαρ βοῶ,
 ἔαρ βοᾷς, ἔαρ βοᾶ, χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοί, ἔαρ χρυ-
 σῶ, ἔαρ χρυσοῖς, ἔαρ χρυσοῖ, ἢ ἡ πρώτη συζυγία, ἐ-
 πιφθῆ ὁμοιοκατάληκτός ὅστις ἐν τῇ ὀριστικῇ πρὸς
 τὰ βαρύτερα, ῥήματα διὰ φθι, φθι, διφθόγου ἐκ-
 φερομένη, διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς πλὴν
 αὐτῶν κατάληξις τοῖς βαρυτόνοις ἀναδέχεται
 διὰ το, καὶ, ι, γινομένη ἔαρ νοῆς, νοῆ,

Διὰ τὸ οἱ ἀδελφαιοὶ τὰ δεινπερα καὶ εἶτα
 πρόσωπα, τῶν ὑποτακτικῶν παθητικῶν φθι τρί-
 τος συζυγίας τῶν προσημενῶν, διὰ τοῦτο,
 προφέρουσιν, οἷον ἔαρ χρυσῶται, ἔαρ σεφανῶται,
 ἐπεὶ δὴ τὰ εἰς, μαι, ῥήματα δέλουσι καὶ ἐν τῷ
 πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ, τὰ ἵα φωνήεντα
 φυλάττει ἢ πλὴν πάλιν γινώσκων, διὰ τοῦτο φυ-
 λάττουσι τὸ, ω, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἵνα εὐ-
 ρεθῇ φυλάττον πλὴν πάλιν γινώσκων τὸ πρῶτον προ-
 σῶπον.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

τί ὅστις μετοχή, ῥήμα, ἔχον πῶσαι, ἀριθμοῦς
 καὶ διὰ-

καὶ Διάφορα γῆν.

Διατί ὑπὸ τῆς μετοχῶν δυο πελικά ἐνρίσκον-
ται, ὁ, ν, καὶ τὸ, σ; ἐπειδὴ αἱ μετοχαὶ δέλουσι
ἔχαι τὰς φωνὰς ἀκολουθῶς πρὸς τὰ ὀριστικὰ
ρήματα, τὴν δὲ συγγένειαν τῆς χρόνων, πρὸς τὰ
ἀπρέμματα, τὸ δὲ, ν, καὶ, σ, πελικά εἰσὶ τῆς ρη-
μάτων, καὶ Διὰ τοῦτο ἡ μετοχὴ τὰν τὰ, ἔχει
πελικά τὸ, ν, καὶ τὸ, σ, ἀρμόζοντα, καὶ ἀρσενι-
κῶ γῆν, καὶ θηλυκῶ, καὶ οὐδετέρῳ.

Διατί αἱ μετοχαὶ Διὰ τοῦ, ντ, κλίνονται;
ἐπειδὴ αἱ πρὶ τοσούτως κλινόμεναι μετο-
χαὶ δέλουσι ἔχαι κλίσιν Διὰ τοῦ, ντ, ἀρμό-
ζουσαν τριγύειαν, πλὴν τοῦ πρᾶκτι. καὶ τοῦ
ὑπορρωτελ. καὶ Διὰ τοῦτο αἱ μετοχαὶ, Διὰ τοῦ
ντ, κλίνονται, τύπῳ, τύποντος, πόδερ ὁ κανὼν,
πᾶσα γῆνικὴ μεδχὴς πρὶ τοσούτως κλινέται, πλὴν τοῦ
ιδίως ἐνδεῖας Διὰ τοῦ, ντ, κλινέται, πλὴν τοῦ
παρκαμελίου ὑπὸ ρωτελίκου, καὶ τοῦ μέσου, αἱ
εἰς, ως, μετοχαὶ ὀξύνουσι, Διὰ τοῦ, τος, κλίνονται.

Διατί αἱ μεδχαὶ ἀπὸ τῆς πρώτου προ-
σώπων τῆς ρημάτων κανονίζονται, καὶ οὐκ ἀπὸ
ἄλλων; ἐπειδὴ ἡμιώτερον ὅτι τὸ πρῶτον πρόσω-
πον, καὶ ὅτι ἀρμοδίαν ἔχει κατάληξιν, πρόσρ-
χομένου τοῦ συμφώνου πρὸς ἀρσενικὸν γῆν Θ.

Διατί ἡ τοῦ παρκαμελίου μεδχὴ εἰς, λῆ
γαι, καὶ ὀξύνεται; ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπὸ ρωτελίκου
εἰς, ν, λῆγαι μετὰ φυσικῆς μακρᾶς μὴ ἔχωρ δ, με,
κλινόμεν, καὶ Διὰ τοῦτο εἰς, σ, ὀξύνουσι ἔχει τὴν

D

μετο-

μετοχῶν.

ποῖα χῶς ἀποπελονῶσι τὰ εἶς, σ, ἀρετικὰ τὰ
 οὐδέ περα; πετραχῶς, ἢ γὰρ ἀποβολῇ τοῦ, σ,
 γίνεται, ὡς ἐπὶ τοῖς ταχυῶς, ταχύν, φιλοπόλις, φι-
 λοπόλι, μέγας, μέγα. ἢ τρωπῇ τοῦ, σ, εἶς, ν, ὡς
 καλός, καλόν, σοφός, σοφόν, ἢ κατὰ τρωπῶν τοῖς
 σ, εἶς, ν, καὶ συστολῇ τοῖς α, ὡς μέλας, μέλαν, ἢ
 ἢ συστολῶν μόνῳ, ὡς τὸ εὐσεβής, εὐσεβές, εὐ-
 γυνής, εὐγυνές.

Διατί, ἢ τοῖς ἀορίστου παθητικοῦ μετοχῇ οὐκ
 ἐφνίλαξε τὸ, η, ἀλλ' ἐδρεψεν αὐτὸ εἰς τὴν, ε, δίφ-
 δογγορ, ἐπειδὴ τὰ εἶς, ης, ποιοῦνται, τριγύθειαν
 διὰ καθαρὸν τοῖς, τορ, κλίνουσι, θέλουσιν, αἱ ὅ πε-
 ριτῶσιν, ἢ κλινόμεναι μετοχαί, ἢ διὰ τοῖς
 ντ, κλίνονται, ἢ διὰ καθαρῶν τοῖς, τορ, ὡς ἐν τῷ
 πῶς κεκλήθη. διὰ τοῦτο μετέδθηκε τὸ, η, εἰς τὴν, ε,
 δίφδογγορ, ἵνα γῇται μίμκσις ὀνόματος δι-
 ναμνῆς τριγύθειαν ἀναδείξασθαι, καὶ κλίσιν διὰ
 τοῦ, ντ.

ΠΑΡΑΓΩΓΑΙ ΔΙΣΚΛΙ-

τωρ ῥημάτων.

Πόθεν τὸ ἀνένδω, ἐκ τοῦ ἀνείδω, οὗ ὁ μέ-
 λωρ ἀνείσω, ὁ ἀορίστ. ἔπειτα, ὅθεν τὸ πῶς ὁμή-
 ρω, ἀνείσαντες ἔβαν κλίσιν Δ' ἑκάστος, ἐκ τοῦ
 ὡς ἀνείδω γέγονε κατ' ἀρετίους, καὶ κρήτας ἀφαι-
 ρέσει τοῦ, ι, ῥι, ε, δίφδογγορ καὶ προσόδῳ τοῦ
 ν, ἀνένδω, οὗτοι γὰρ πολλαί, ὅς, αἰροῦντες τὸ

ι, τῷ τ-

ι, τὰ ἴησι τὸ ν, καὶ τὸ μὲν εἰς πρόσθεσιν, ἐν, λέγου-
σι, καὶ δ' ἄθεις, ἄθερ' οὕτως οὖν, καὶ δ' ἀπένδω,
ἀπένδω.

Πόθεν δ' ὅσω ἐπέσω; πρὸς δ' ὅπῃ καὶ πέπῳ
ἐαιολικῶς ἐξάπῃ δ', πῇ, εἰς δύον, καὶ γέγονε
ὅσω καὶ πέσω, ὅθεν τὸ κακοσώμηνος πρᾶτέπε.

Πόθεν δ' ἄνω καὶ ἄρνω Διένος, ἐκ τοῦ
ἄνω καὶ ἄρνω, καὶ κατὰ ἀπικόνους καὶ κυπρίους
πλεονάζει τὸ, τ, καὶ γίνεται ἄνω πῳ, καὶ ἄρνω πῳ,
οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνομάτῳ, πλεονάζουσι
δ', τ, καὶ πῶ μόνῳ πόλιμ πῇ ὅλιμ λέγουσι, καὶ τὸ μ
πόλεμον πῇ ὅλεμον.

Πόθεν δ' ἐξέρχεται τὸ ἐξέρω, τὸ δὲ ἐξέρω, ἐκ τῆ φθέρ-
ω γέγονε ἐξέρω, καὶ ἀποβολὴ τῆ, ι, αἰολικῶς, καὶ
καὶ Διωλασιασμοῦ τῆ, γ, γίνεται ἐξέρω, ὡς κέρω,
κέρω, οἱ γὰρ αἰολοὶ τὰ εἰς, ῥω, λήγοντα ῥήμα-
τα βαρύνοντα, ἔχοντα πῶ, α, παρατέλντορ,
μεταβέντες τὸ, ι, εἰς, ρ, προσφέρονται, οἷον ἀείρω,
ἀείρω. Δείρω, Δείρω.

Πόθεν δ' ἐλάνω; πρὸς τὸ ἐλῶ, Ἀλντέρας συ-
ζητῶν τῷ πρῶτω μὲν, καὶ πρὸς βοιωτοῖς, ἐ-
λάω, ἐκατὰ αἰολοὺς προσθέσει τῆ, υ, ἐλαύνω, καὶ καὶ
Δωριεὺς προσθέσει τοῦ, ν, ἐλαύνω, οἱ γὰρ Δωριεῖς
τὰ εἰς, ῥω, λήγοντα ῥήματα καθάρᾳ, τῷ, ν, προ-
φέρουσιν, οἷον Δύω Δάω, Δύω, Δάω, ὡς παρὰ
τῷ ὀμῆρῳ, θύει γὰρ ἄμπέδιον ποταμῷ πλῆ-
θον ἄεοικῶς.

Πόθεν τὸ δάκνω; πρὸς τὸ δῆκω καὶ ἰωνας, καὶ

συστολή τῶν, κ, ε, ε, α, Δάκνω, ὡς μεσημβρία με-
 σαμβρία καὶ πῆρις, πάρις, καὶ ἡ Δωριφε προ-
 θέσει τὸ, ν, Δάκνω, ἢ παρὰ τοῦ Δακάνω γέγονε
 ἡ Συγκοπὴ αὐλικῶς, καὶ ἀπικῶς, Δάκνω.
 Ἐπὶ γὰρ ἔχουσιν τὰ βαρύνοντα τὸν ῥηματικὸν
 συγκόπῃ, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀγείρω, ἄγω λέγου-
 σιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ, ἀγρόμυλοι πν-
 λιοί τε καὶ ἀρκάδες ἐγχεσίμοροι, καὶ τὸ ἐγείρω
 ἔγω, οἶον ἔγω εἰ δ' ἔξ ὕψους.

Πόθεν δ' ὀρονώ; ἐκ τοῦ ὀρῶ, ἢ ἰωνικῶς ἐπλεό-
 νασε τὸ, υ, καὶ ἐγένετο ὀρνῶ, οἱ γὰρ Ἴωνες τὰ εἰς
 ὠλήγοντα ῥήματα, εἶπε βαρύνονται εἶπε παρι-
 σσύνονται, Διὰ τοῦ, υ, βραχυμύλου ἐκφέρουσιν, οἷον
 ἴδω ἴδνῶ, κίνω, κινῶ, ὅθεν τὸ πυκναί κινῶντο
 φάλαγγες, καὶ βοιωτικῶς ἐπλεόνασε τὸ, ο, καὶ
 ἐγένετο ὀρονῶ, οἱ γὰρ βοιωτοὶ προσυδέασιν τοῦ
 υ, τὸ, ο, καὶ βραχυμύλου βραχύνουσι, μμηκύν-
 ομι, μμηκύνουσιν, οἶον ὕλη ὀυλή, ὕδωρ, ὀυδωρ,
 ὅθεν καὶ ἡμαρται τὸ ὀρονῶ, ἔχον μακρόν δι-
 χρόνον βοιώμιον.

Πόθεν τὸ καδίζω; ἐκ τ' ἐζω τὸ καδέζομαι, ὁ
 σικελικῶς ἐτράπη τὸ, ε, εἰς, ι, καὶ γέγονε ἰζω, οὗ-
 τοι γὰρ εἰ ἀρκυκόν, ε, ὅν ὦ ἔπεται, σ, εἰς, ι, μετα-
 ὑδέασιν, οἶον ἔχω, ἰχω, ἔσσω, ἴσσω, οὕτως οὖν καὶ
 τὸ ἐζω, τὸ καδίζω, τὸ γὰρ, ζ, ἐκ τῶ, σ, ὁ, δ.

Πόθεν τὸ πιφάσκω; ἐκ τῶ φῶ τὸ λέγω, καὶ
 ἡ Δωριφὴ δωρικῶς γίνεται φάγω, ὡς βῶ,
 βάζω, καὶ σικελικῶς διαλύσῃ τῶ, ζ, εἰς, σ, καὶ κ,

ἢ ἢ ἀναδιπλασιασμοῦ ἰωνικόν, γέγονε πιφάσ-
κω, οἱ δ' ἴκωνες, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥή-
ματα ἀναδιπλασιάζουσιν, οἷον λελάχασιν, κε-
κάμασι, δεδέξεται.

Πόθεν τὸ γινώσκω; ἐκ τοῦ νοῦ, καὶ πλεονασ-
μοῦ τῷ, γ, αἰολικῶς γνοῶ, ὅθεν τὸ κατὰ εἰρησιν
ἀνοῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν γνῶ, ὃ μέλλω γνῶ-
σω, καὶ ἐπειθέσει τοι, κ, πρὸ τοῦ δουτέρου, ω, γνῶ-
σκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἰωνικῶς, γι-
νῶσκω.

Πόθεν δ' ἡλύτο; ἐκ τῆς ἔλω τὸ λαμβάνω, οὗ ὃ
παθητικὸς ὤνιστός ἐστι, ἔλομαι ἢ ὃ πρᾶτατ. ἐ-
λόμην, τὸ, γ, ἔλειτο, καὶ ἢ συγκοπὴν αἰολικῶς
ἔλτο, καὶ κατὰ μετάρθεσιν τοῦ λ, εἰς, ν, δωρικῶς,
ἔντο καὶ πλεονασμοῦ τοῦ, γ, αἰολικῶς, ἡλύτο.

Πόθεν τὸ πεφυζότες; ἐκ τοῦ φνίω, καὶ ἰωνικῶς
ἐτράφη τὸ, γ, εἰς, ζ, ὡς ὀλίγον, ὀλίγον, καὶ γέγονε
φνίζω, ἢ ὃ μέσος πρᾶτατ. πέφυξα ἢ ἢ αὐτῷ
διὰ λεκτορ, τρωτῆ τοῦ, γ, εἰς, ζ, πέφυξα, ἢ μετοχὴ
ὃ πεφυζὼς τοῦ πεφυζοῦ.

Πόθεν τὸ δέχνυμαι; ἐκ τοῦ δέχω δεχνῶ, ὡς
ἀνω, ἄνω, δέχνημι, καὶ πλεονασμοῦ τοῦ, ν, δωρι-
κῶς, δέχνημι, τὸ παθητικὸν δέχνημαι, ὅθεν τὸ
δέχνησο.

Πόθεν τὸ ἐιλήλουθην; ἐκ τοῦ ἐλίνθω, οὗ ὃ
μέσος πρᾶτατ. ἤλθουθα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλίνθουθα
καὶ ἰωνικῶς ἐιλήλουθα, καὶ βοιωτικῶς ἐιλήλου-
θα, οἱ γὰρ βοιωταὶ προσθέτουσι τοῦ, ο, τὸ, ο, τὸ

πρῶτον τῷ πληθύνει ληλονθαμν, ὃ ἡΤ σιγ-
κοπῶν αἰολικῶν ἐλκλθδμν.

Πότερ τὸ ἐκλέλαθον καθαριστῶν; ἐκ τοῦ λήθω δ'
λανθάνω, οὗ ὁ μέσος πῦρα κημ. λέληθα, καὶ ἡΤ
συσολῶν ἰωνικῶν τῶν, η, εἰς, α, λέλαθα, καὶ ἡΤ σικε-
λούς τρσπῆ τ, α, εἰς, ω, λελάθω ἐνεσῶς, οὔτοι γρ
εὖς πῦρα κημῶν μετὰ ποιεῖσιν εἰς ἐνεσῶτας,
οἶον, πεποίηκα, πεποίηκα, ἀπὲρ δὲ τ' λελάθω γέ-
ρονε ὁ πῦρα τατ. λέλαθον, ὃ ἐκλέλαθον.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΤΩΝ Εἰς

μι, ῥήματων.

ποσούλλαβα, δέλει εἶναι τὰ εἰς, μι, ῥήμα-
τα; τρσσύλλαβα, οἶον τίδημι, ἴσημι, δίδωμι, ζέν-
γνυμι, χωρὶς τῷ πεσάρων διασυλλάθων, οἶον
εἰμι τὸ ὑπάρχω, φημι τὸ λέγω, καὶ ἡΤ ἀπβο-
λῶν τῶν, φ, ἡμι, καὶ εἰμι τὸ πορενομαι. καὶ
πότ' ῥήματα εἰς, μι, εἰσὶ τὰ ὑπεβαίνοντα τῷ τρι-
συλλαβίαν; ἐξ, κεράννυμι, πετάννυμι, ὁμόρυνυμι,
ὁρέγνυμι, οὐνήνυμι, καὶ δοκίμαμι, ὃ ὅτι αἰολικὸν
τὸ σημαῖνον τὸ δοκιμάζω.

Ποῖα ῥήματα, ὡρασιμένα, ποιοῦσι πα-
ράγωγα εἰς, μι, ὡς ὡτὶ τὸ πλεῖστον; τὰ ἀναδι-
πλασιαζόμενα, οἶον, θῶ, ἰδῶ, τίδημι, στῶ, ἴσῶ,
ἴσημι, δῶ, δίδῶ, δίδωμι. εἰπομένη δὲ ὡς ὡτὶ τὸ
πλεῖστον, διὰ τὸ φῶ, τῶ γὰρ οὐκ ἀναδιπλασια-
ζεται, ὃ ποιεῖ παράγωγον δ' φημί, καὶ ὀλίγα ἡ-
νὰ διανέτα.

καὶ διὰ τὸ οὐκ ἀναδιπλασιαζεται τὸ φῶ, ὃ
γίνεται

γίνεται πιφῶ, καὶ ὅς αὐτοὶ πίφημι, ἐπειδὴ ἐγκλίνετῃ, οἷον ἀνθρώπων φημι, καὶ τὰ ἐκκλινόμην, οὐ πάχει ἀναδιπλασιασμόν, ἀλλὰ τοῦναντίον, καὶ ἀποβολῶν, ὥς δ' ἐμὸν, Ὁ ἐμοί, οἷον, ἥκιστα μου, Ὁ ἐδωκέ μοι, ἰδοὺ γὰρ ἀπέβαλον τὸ, ε.

Διατὶ ἡ πρώτη, καὶ ἡ δευτέρα συζυγία τ' εἰς μι, τρεῖς, καὶ πρᾶλῃγεται, καὶ δὲ τρίτη τρεῖς, καὶ δὲ τετάρτη διχρόνως ἐκτεταμνῶ; ἡ μὲν πρώτη παρᾶλῃγεται τρεῖς, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐντελὲς τοῦ πρωτοτύπου ἀφ' οὗ ἐγγύετο τὸ, ε, παρᾶλῃγεται, οἷον ἰδέω, ἰδῶ, τὸ δὲ, ε, εἰς, καὶ ἐκτείνεται, καὶ τοῦδε χάριν ἡ πρώτη συζυγία τῷ εἰς, μι, τρεῖς, καὶ παρᾶλῃγεται. ἡ δὲ δευτέρα ὁμοίως, καὶ αὐτὴ τρεῖς, καὶ παρᾶλῃγεται, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὸ ἐντελὲς τοῦ πρωτοτύπου ἀφ' οὗ ἐγγύετο εἰς, α, ἔχεται, οἷον ἰσάω, ἰσῶ, τὸ δὲ, α, εἰς, καὶ ἐκτείνεται καὶ ἐυλόγως καὶ αὐτὴ τρεῖς, καὶ πρᾶλῃγεται. ἡ δὲ τρίτη, τρεῖς, καὶ ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὸ ἐντελὲς τοῦ πρωτοτύπου τρεῖς, ο, πρᾶλῃγεται, οἷον διδῶ, διδῶ, τὸ δὲ, ο, εἰς, καὶ μέγα ἐκτείνεται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ τρεῖς, καὶ πρᾶλῃγεται. ἡ δὲ τετάρτη τρεῖς, καὶ παρᾶλῃγεται ἐκτεταμνῶ, ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον σιωπῶσα λαμβάνει αὐτὸ εἰς, οἷον πηγνῶ, ρθυγνῶ, καὶ τοῦτο χάριν πρᾶλῃγεται αὐτῇ τετάρτῃ ἐκτεταμνῶ, ὅθεν ἐν δὶς δυϊκοῖς καὶ πολλοῖς συελλασσιν αὐτὸ εἰς τὸν πρωτότυπον συελλῶ.

Εἰ τὸ, ε, ἐκτείνεται εἰς, καὶ, ὡς ἡ πρώτη συζυγία καὶ δευτέρα τῷ εἰς, μι, διατὶ μὴ καὶ ἐπὶ τ' εἰς, καὶ δ'

D ἡ ὑπάρχω

ὑπάρχω ἅπ' ἔω γινόμενον δ' ἐξέτανε δ', ε, ἀλλ' εἰς πλῆθος, διφθόγῳ· ἵνα, μὴ ἀπλήσῃ πάντως τὰ διὰ τοῦ ἔω πρωτοτύπου, δέλουσι γὰρ τὰ εἰς μ, παρὰ τὴν γὰρ σὺλξεν ἡ τοῦ πρωτοτύπου, οἷον τὸ τίθημι τοῦ ἰδῶ, ἔχῃ γὰρ πλῆθος ἄρχουσιν, καὶ τὸ ἴσθμι τοῦ ἰστάω, καὶ τὸ δίδωμι, τοῦ δίδῶ, ὅθεν γινύμι τοῦ ῥθυγνῶ, εἰ οὖν ἐγγίετο καὶ διὰ τοῦ, η, οὐδὲν ἔσωζε τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἔω, ὅτι τούτου χάρις προσέλαβε τὸ, ι, καὶ δ' ἐξέτανε τὸ, ε, διὰ ὅτι προσθήκης αὐτῇ, ἔπειθ' ἡ τὸ, ε, διὰ ὅτι προσθήκης τοῦ, ι, μεγαλύνεται, οἷον ἔχω, ἔιχορ.

Πόθεν δεικνύεται τὰ εἰς, μι, μὴ εἶναι αἰολί· διὸ διαλέκτ' ἐκ τόνου, καὶ πνεύματ' ὅ, καὶ γραφῆς, καὶ κλίσεως, καὶ ἔκ ὅτι ποσότητ' ἢ συλλαβῶν. καὶ ἐκ τοῦ τόνου μὲν, ἔπειθ' ἡ, οἱ αἰολῆς φεγγουσι πλῆθος ὅθεν τὰς, πᾶσαν γὰρ λέξιν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν πᾶρ ἡμῖν ὅθεν τόνου αὐτοὶ βαρύνουσι, χωρὶς ἢ πρὸ δέσεως, καὶ ἢ πρὸ σωδέσμων· τὸ δὲ ἡμῖν καὶ φημι ὅθεν τόνου, οὐκ ἄρα εἰσὶν αἰολικά, ἀλλὰ κοινά. καὶ ἔκ τοῦ πνεύματ' ὅ, ἔπειθ' ἡ οἱ αἰολῆς φεγγουσι πλῆθος δασύων, τὸ δὲ ἴσθμι καὶ ἵκμι δασύωνται, οὐκ ἄρα εἰσὶν αἰολικά. ἐκ ὅτι γραφῆς, ἔπειθ' ἡ τὰ εἰς, μι, οὐ δέλουσι διφθόγῳ πρὸ ἀλήγειν, χωρὶς τοῦ εἰμί τοῦ σημαίνοντ' ὅ τοῦ ὑπάρχω, καὶ τοῦ εἰμί, τὸ πορνεύομαι, πᾶρ αὐτοῖς δὲ γέλαιμι, διὰ ὅτι, α, διφθόγῳ, οὐκ ἄρα εἰσὶν αἰολικά. καὶ ἔκ ὅτι κλίσεως, ἔπειθ' ἡ οἱ αἰολῆς ἢ δούτερω

προσώ-

προσώπων τὸ,σ, ἀποβάλλοντες ποιῶσι τὰ τρι-
τα, διορ γέλαε, γέλαε, καὶ ὑπὸ τῶν ὁμοίων, παρ
ἡμῖν τὸ,ι, προσλαμβάνουσι καὶ γίνεται τὸ τρι-
τορ, διορ Δίδωε Δίδωσι, τίθηε, τίθησι, καὶ ἐκ τῶν
πρόσθηθ' ἢ συλλαβῶν, πρὸς τοῖς ἀσολέουσιν
εὐρίσκονται ὑπεβαίνοντα τὰς τρεῖς συλλαβὰς,
διορ Δοκίμῳμι, ἐλενθ' ὁρῶμι, παρ ἡμῖν δὲ οὐ θέ-
λουσιν ὑπεβαίνειν τὰς τρεῖς συλλαβὰς, καὶ διὰ τῶν
το σημειοῦνται, τὸ κοράννυμι, πετάννυμι, ὁμός-
γνυμι, ὁρέγνυμι, ὁρίνημι.

Πότερον τὰ εἰς, μι, πρῶτα ὄντα ἰσοσυλ-
λαβῆ τοῖς πρώτοις, ἢ πρὸς συλλαβῆ τοῖς πρώ-
τοις, τὰ ἀπὸ πρῶτων μλύων δεμάτων παραγό-
μυα, μιᾶ συλλαβῇ τῇν δεμάτων πλεονάζει,
διορ φῶ, φημί, κιχρῶ, κιχρημι, ἰῶ, ἴημι, τὰ δὲ ἀπὸ
βαρυτόνων, ἰσοσυλλαβῆ, χερδὸρ τὸ,ω, μεταβάλ-
λοντα εἰς, μι, διορ, ὁμνῶ ὁμνυμι, πειγνῶ,
πίγνυμι.

Διατί ἀπὸ τῇν ἄλλων συζυγιῶν τῇν βα-
ρυτόνων οὐκ ἐγγύετο παραγωγή τῇν εἰς, μι, ἀπὸ
τῶν ἐκ τῆς; Διὰ τὴν ἀσωταξίαν τοι,μ, πρὸς κα-
ταλαπόμυα, συμφωνῶν, εἰ τὰ εἰς, μι, λήγοντα
οὐδέποτε διφθόγῳ πρᾶλῃγονται, διὰ τὸ εἶ-
μι τὸ ὑπάρχον διφθόγῳ πρᾶλῃγεται μήτη-
ρ οὗ τῶν βοιωτῶν εἰσι διαλέκτου, καθάπερ δ' εἴ-
λεμι καὶ νόεμι, καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πρὸς τρεῶ-
μυα εἰσιν ἀπὸ Διαφόρων Διαλέκτων, εἰ δὲ τὸ
ῶ, καὶ ῥη συμφώνως ὁμολογεῖται ὅτι Δωρικῶν
ὅστις

ὄντι οὐδὲν τὸ κωλύον ἢ τὸ βοιωτικὸν εἶναι.

Διατί τὰ Δισυλλαβα τῶν εἰς, μι, ληγόντων
ῥημάτων ὀξύνονται, τὸ δὲ εἰμι, ὃ σκμαίνει τὸ πο-
ρευομαι, βαρύνεται, ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστι φωναι δι-
σύνλλαβοι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰω γέγονε πορισω μύ-
ου, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἴημι, ἔνθεν καὶ ἀπαρέμφατον
εἶναι, Ἐν κληρὸν καὶ λαίμωρ' εἰη, οὗ συγκοπὴ τὸ
ἴμι, ἐκτάσεως γήνο μύης, ἀναγκαίου τοι, διὰ δὲ
πρᾶλῆγεός μακρά.

Διατί ἐν τῷ εἰμί τὸ, σ, ἐπλεόνασε μεμάθο-
μην ἢ, ὅτι οὐδὲν ἔχεις, μι, τῷ, ε, πρᾶλῆγετῃ, ἐπι-
δὴ πᾶρ εἰς, μι, λῆγρῃ ῥῆμα δέλει μακρά πασα-
λῆγεός, διὰ τοιοῦτο ἐπλεόνασε τῷ εἰμί, δ, σ, ὡ-
σὺ καὶ ἐν τῷ εἰμί ἐπλεόνασε τὸ, ι.

Διατί τὸ εἰμί τὸ ὑπάρχω, Ἐ φημί τὸ λέγω,
ὀξύνονται, ὅτι ἐγκλιτικά εἰσι, τὰ δὲ ἐγκλιτικά ὄν-
τα καὶ ἑαυτὰ ὀξύνονται, μετὰ δὲ ἑτέρας λείξε-
ως συνιδέμενα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οἷον
ἄνδρω πόρ' εἰμι, ἄνδρω πόρ φημι.

Πόθεν δ' εἰ, Δευτέρου προσώπου, ὃ σκμαίνει τὸ
ὑπάρχεις, οἷον ἦός μου εἰ σὺ, ἐκ τοῦ εἰμί δὲ ὑπάρ-
χω οὐ δ' δυνερον, εἰς, ὀξύτόνως, καὶ ἀποβολῇ τοι, σ,
εἰ πρᾶσσω μύως, ἢ ὡς φησιν Ἀπολλώνιος, ἐκ τοῦ
εἰω τὸ ὑπάρχω, οὗ ὃ ἤνεως παθητικὸς, εἶομαι, τὸ
Δυνερον ἢ καὶ καὶ ἢ ἀπ' αἰκονός, τρωτῇ τοι, κ, εἰς τῷ
εἰ, δίφδογρον, γίνεται εἰ.

Πόθεν τὸ ἐσὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οἷον ἔχθρι-
ς ἔσθ' ἐμοὶ ἐσὶ διστρεφῶν βασιλῶν, ἐκ τοῦ
εἰσμι,

ἔσμι, τρωπῇ ρη, μι, εἰς, σ, γίνεται ἔως, Διὰ Δνο
 ας, καὶ ἔωφθῃ ἀδύνατον, Δνό τὰ αὐτὰ σύμφω-
 να, καὶ μιᾷ συλλαβῇ πρᾶλα μβάνει, προσέλαβε
 τὸ, ι, καὶ ἐγγύετο ἐσὶ, οὐ τὸ τρίτον γινόμενον ἐσ-
 σί, καὶ Διὰ ῥτο σύμπτῃσιν ὅθι Δουτέρω, ἔτρε-
 ψαν τὸ ἐρ, σ, εἰς, τ, καὶ ἐγγύετο ἐσὶ.

πόθεν δῆλον οὐ τὸ, ὅσι, Δωρικὸν ὅσιρ ὡς εἰς
 ἡ, λῆγρ; οὐ εἰώδασι οἱ Δωριθεῖς, καὶ τῇ εἰς, μι,
 τὰ τρίτα, πρόσωπα τῇ ἐνκῶρ εἰς, ἡ, ποιῆρ, δι-
 ορ Διδῶσι, Διδῶ, καὶ φασί, φατί.

καὶ πόθεν Δείξομαι ἡμῖς; οὐ οὐκ ἐσὶ Δωρικόν,
 ἐκ τῆ μὴ καθαρεύειν τὸ, τ, πάντα γὰρ τὰ εἰς
 ἡ, Δωρικὰ καθαρὸν ἔχουσι τὸ, τ, οἶρ Διδῶ, φα-
 τί, τῷ το δὲ μὴ ἔχον καθαρὸν τὸ, τ, δῆλον οὐ οὐκ
 ἐσὶ Δωρικόν ἀλλ' ὅμοιον Δωρικῷ.

Πῶς ποιοῦσιν οἱ ἀπῆκοι ἐπὶ τῇ εἰς, μι, τὰ
 τρίτα, πρόσωπα τῇ πεδικνω, ὡς Δοξάζει ὁ
 Ἀπολλώνιος καὶ Δοκῶσαρ διαίρεσιν, οὐ συτέλλε-
 σι τῇ πρᾶλῆγου (α, καὶ προσλαμβάνει τὸ, α, πρὸ
 τῆ, σ, ἐκτείνουσιν αὐτὸ καὶ τὸ κανόνα, ἐν λέ-
 γοντα, οὐ τὰ εἰς, ι, λήγοντα, ῥήματα, μακρᾷ θέ-
 λουσι πρᾶλῆγεσθαι, οἶον ἡδῆσιν, ἡδέαςι, δι-
 δούσι, διδῶσιν, ζθγνύσι, ζθγνύσιν. ὁ δὲ Ηρω-
 Διανὸς νομίζει γινέσθαι διαίρεσιν ρη μακρᾶς,
 τουτέστι τῇ ἡδῆσιν, τῇ, α, δίδωγορ διαλύνει εἰς
 ὁ, ε, α, οἶον ἡδέαςι, καὶ τὸ διδούσι, τῷ, α, δι-
 φδογορ, εἰς, ο, καὶ, α, καὶ τῇ ζθγνύσι τὸ, υ, εἰς
 υ, καὶ, α, ὅπου οὐκ ἔστιν ἀληθές, αἱ γὰρ δια-
 λύσεις,

λυσθῆς, εἰς ταῦτα ἀναλύνονται, ὅς ὤρκαυ συνέ-
στάνται.

καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, μὴ τῷ εἰς, μι, γίνε-
ται τὸ τὸ χῆμα ἢ τὸν τρίτον πρόσωπον τῷ πλη-
θυντικῶν, ἵνα ὁμοτονήσῃ τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τὸ ἂ
τίθε μὲν, τίθεται, καὶ διδόν μὲν δίδοι, καὶ γενν-
μὲν, γεννυται, προπρὸξινονται, καὶ ἐπειδὴ τὸ
ἡδῆσι, καὶ διδόνσι προποριωῶνται, οὐχ ὁμο-
τονούσι ἐν τοῖς ἰδίοις πρώτοις καὶ δευτέροις,
ἐγγύετο ἡ δοκούσα διαίρεσις ἐν τοῖς τρίτοις, ἵνα
ὁμοτονήσῃ τοῖς ἰδίοις πρώτοις καὶ δευτέροις.

τί φησιν ὁ Ἡρωδιανὸς περὶ τούτου; φησὶν ὅτι
τὰ τρία πρόσωπα τῷ πληθύν. τῷ ἐνεστώτος
δέλουσιν πρὶ προσυλλαβῇ τοῦ τρίτου πρόσωπου
τῷ πληθύν. τοῦ ἰδίου πρᾶτατ. καὶ ἰσοσυλλα-
βῇ, καὶ πρὶ προσυλλαβῇ μὲν, ὅτε ἀπὸ φωνῆ-
εντὸ ἄρχεται τὸ δέμα, διορῆχουσιν εἰχον,
ἄχουσιν ἡγρον, ἐλκουσιν εἰλκον, χωρὶς τῆ ἀπὸ προ-
δέσεως ἀρχομενῶν. ἰσοσυλλαβῇ μὲν, ὅτε ἀ-
πὸ συμφώνου ἄρχεται ὁ ἐνεστῶς, οἷον τύπτου-
σιν, ἐτυπτον, λέγουσιν, ἔλεγον, χωρὶς πάλιν τῆ ἀπὸ
προδέσεως ἀρχομενῶν, ἐπειδὴ τῆ εἰς, μι, παρὰ-
βιβασθαι ὁ κανὼν, ἰδίου γὰρ ἡδῆσι ὁ ἐνεστῶς, ὅ
πρᾶτατ. ἐτίθουσιν, διδόνουσιν, ἐδιδόνουσιν, ζῆνυσσιν,
ἐγενύνουσιν τῷ ἐνεστώτος ἀπὸ συμφώνου ἀρχομενῶν,
ὁ πρᾶτατ. ἰσοσυλλαβῇ ὀφείλων, πρὶ προσυλλα-
βῇ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐντὶν ὁ παρᾶτατ. ἦσαν ὠφειλεν
ἐνδῆσαν ἔχεν μιᾶς συλλαβῆς, ἐπειδὴ ὁ ἐνεστῶς,
ἀπὸ

ἀπὸ φωνήντων ἤρξατο, Διὰ ταν πτω οὗ πτω
 αἰτία, γίνεται ἡ δοκοῦσα, Διαίρεσις ἵνα φυλα-
 χθῇ τὰ φθι ἀναλογίας, οἷον ἡδέασιν, ἐτίθεσαν,
 Διδόασιν ἐδίδοσαν, ζευγῶσιν, ἐξενγνυσαν.

Διατὶ ὑπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώ-
 που τῶν πληθυν. οὐ πρῶτον οἱ ἀπτικοὶ Διάλυ-
 σιν ὑπὶ φθι πρᾶλκρονσες, ὡς ὑπὶ τοῦ τρίτου προ-
 σώπου τῶν πληθυν. ; ἐπειδὴ τὰν τα, προπαρο-
 ξίζονται ὅθεν ἡνὲς ἀπκίζον νομίζοντες, ἅμαρ-
 τάνουσιν, ἐν τῷ λέγειν ἡδέαμεν, ἡδέατε, Διδόα-
 μεν, διδόατε, ζευγνῶμεν, ζευγνύατε.

Πόθεν τὸ ἰᾶσιν, ὃ σημαίνει τὸ πέμψουσιν; ἐκ
 τὸν ἴημι, ὃ σημαίνει τὸ πέμψω, γίνεται δὲ πρῶ-
 τον τῶν πληθυν. ἰέμεν, τὸ τρίτον ἴκσι, καὶ κατὰ
 ἀπικόνες, συσολῇ τὴν πρᾶλκρονσες ὅτι προσόφω, ἔ-
 α, μακρόν γίνεται ἰέασιν προπρᾶξτον ὡς, καὶ ἐ-
 πειδὴ τὸ, ε, καθαρὸν ἐστὶ συναίρεται καὶ κινεῖ-
 ται τὸ, ε, καὶ, α, μακρόν, καὶ γίνεται ἰᾶσιν προπρᾶ-
 ξω μὲν ὡς.

καὶ Διατὶ ἐν τῷ ἡδέασιν καὶ τοῖς ὁμοίαις
 οὐ γίνεται συναίρεσις ὡς ὅρα ἐν τῷ ἰᾶσιν; ἐπει-
 δὴ τὸ ἡδέασιν καὶ τὰ ὁμοία, οὐκ ἔχουσι καθα-
 ρόν δ, ε, ὡς ὅρα ἐν τῷ ἰᾶσιν, καὶ τὸν του χάριν,
 οὐ πρῶτον πτω συναίρεσιν.

καὶ Διατὶ τὸ ἰᾶσιν οὐ συναίρεται, μὴ ἔχον
 πρὸ αὐτοῦ συμφωνοῦν; ἐπειδὴ οὐ χρῶνται οἱ ἀπτι-
 κοὶ τὸ ἰᾶσιν, ἀλλ' οἱ ἴωνες, οἱ δὲ ἀπτικοὶ εἰσὶν δι-
 ποιῶντες τῇ συναίρεσιν, οἱ γὰρ ἴωνες, μᾶλλον

Δια-

Διαλυνουσι, καὶ τὸν του χάρις οὐκ ἐγγύετο ἐν τῷ
ἔασι συναίρεσις.

Πόθεν δ' ἴασι προπρὸξιντονον ὁ σημαίνει τὸ
πρενονταί, ἐκ τοῦ εἰμί τὸ πορεύομαι ὅτι πετάς-
της συζυγίας τῷ εἰς, μι, οὗ τὸ Δένπερον, εἰς, τὸ
παρ' Ησιόδω, τῇ Δ' εἰς ἢ ἄν' ἐγὼ πρὸ ἅπασι καὶ ἄοιδόν
ἔδσαν, δ' πρῶτον τῷ πληθυν. ἴμην διὰ τοῦ, ι, βρα-
χέος, τὸ τρίτον ἔσι διὰ μακρον' τοῦ, ι, καὶ ἡ
ἀπικουέ, συσολῇ τὸν, ι, ὁ προσόδω, τοῦ, α, γίνετ'
ἴασι προπρὸξιντόνως ὡσπερ ὑθέασιν, ὡς ὁ πικ-
τῆς φησι, κατὰ γὰρ Δῆλον ἴασι.

Διατὶ τὸ ἴασιρ οὐ συναίρεται, ὡσπερ τὸ ἴα-
σιρ, ἐπειδὴ τὸ, ι, καὶ, α, οὐδέποτε συναίρεται, ὡ-
σπερ τὸ, ε, καὶ, α, καὶ τὸν του χάρις τὸ ἴασιρ οὐ
συναίρεται.

Πόθεν δ' ἡ ἐγὼ; ἀπὸ τοῦ εἰμί τοῦ σημαίνοντος
δ' ὑπάρχων, οὗ ὁ πρῶτα τ. ἔμ, ὁ ἡτ' ἔκτασιρ ἀτ-
τικῶν τοῦ, ε, εἰς, η, γίνεται ἡμ, ὁ μλύνει καὶ δ, ι, ἀνεκ-
φωνήτορ, καὶ ἐπειδὴ καὶ ὡς ὅτι ὁ λέγω, ὁ ἡ τὰ
εἰς, ν, λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχουσι πρὸ τοῦ
ν, ἀνεκφωνήτορ ἡ, ἀπεβλήθη δ' ι, καὶ ἐγγύετο, ἡμ
ἐγώ.

Πόθεν δ' ἡ ὅθεν, ὁ σημαίνει τὸ ἐγγύου, ὅθεν συ-
ῆθα βουκόρε; ἀπὸ τοῦ εἰμί τὸ ὑπάρχων, ὁ πα-
ρατατικός ἔμ, καὶ κατ' ἔκτασιρ τοῦ, ε, εἰς, η, ἡμ,
μλύνοντ' ἡ καὶ τ, ι, ἀνεκφωνήτορ, καὶ ἐπειδὴ ὡς
ἀνωτέρω εἴρηται, τὰ εἰς, ν, λήγοντα ῥήματα, οὐ-
δέποτε ἔχουσι πρὸ τοῦ, ν, ἀνεκφωνήτορ τι, ἀπε-

βλήθη

Ελήθη τὸ, καὶ ἐγλύετο τὸ ἦρ, τὸ Δέντερον ἦε, καὶ
κατ' ἐπέκτασιρ ῥ, θα, συλλαβῆς, γίνετ' ἦοθα.

Πόδεμ δ, ἦρ ἐκένθ, τρίτον πρόσωπον ; ἀπὸ
τῷ ἔω τὸ ὑπάρχω, οὗ ὁ .β. ἀόριστ. ἦορ, δ' Δέν-
τερον ἦε, τὸ τρίτον ἦε, καὶ ἔπειδ' ὅ, ε, ειλῖ τὸ
ν, προσέλαβερ αὐτὸ, καὶ ἐγλύετο, ἦε, ὡς πρὸς τῷ
ποικτῇ, ἦε, ἔπειτα τανός, καὶ συναίρεσαι τῷ, η, καὶ
ε, εἰς αὐτὸ ὅ, η, ὡσπερ καὶ τὸ ἦ ἐμῇ ἡμῇ, γίνεταί
τὸ, γ. πρόσωπον ἦρ, καὶ μλύει κὶ τὸ, ν, ὅτι συναί-
ρέσεως γινόμενός, ὡσπερ καὶ τὸ εἰσηκαρ τρίτον
πρόσωπον ὑπορσωπελικού, γέγνε γὰρ ἐκ τῷ
ἐστήκω, ὁ μέσθ' ὑπορσωπελ. εἰστήκειρ, καὶ τὸ
τρίτον εἰστήκει, καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικῶς εἰσῆ-
κει, καὶ προσέλαβε τὸ, ν, καὶ ἐγλύετ' εἰστήκειρ,
καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀπικῶς ἦν δ' ὅ, ε, εἰς πλῆ-
ει, δίφδογον, γέγονερ, εἰστείκω, καὶ μλύει τὸ, ν,
ὅτι συναίρεσεως γινόμενός.

Διατὶ τοῦ ἰσθμίου, ὁ παρκαίμ, οὐκ ἐγλύετο
ἐστήκα, ἵνα φυλάξῃ πλὴν παρὰ λήγουσαν τοῦ
μέλλοντ' ὅ, ἀλλ' ἐγλύετο ἔστακα ; διὰ δ' μὴ
ἐμπεσεῖν, ὅτι ἀπὸ τῷ ἐστήκω μέσθ' ὡς παρκαίμ-
ε, οὗ ὁ μέλλ' ἐστήξω, ὅτι οὐ τὸ πρὸς καλλιμά-
χω, ἐσηξερ τὸ πλῆνθ' ὅ, οὐ παρ' ἀρχαίους δεμέ-
λοις, καὶ ὁ παρκαίμηνος, ἐσκα.

Πόθεν δ' τέθηκα βοιωτικόν ; ἀπὸ τῷ θείω, ἀφ'
οὗ θείωμιν ἄρ' ἂν αὐτὴ χρυσίδα καλλιπάρηορ. ὅ
ὁ μέλλωρ, θείσω, ὁ παρκαίμην' ὅ, τέδεκα.

Πόθεν δ' ἔλλορ ὅτι ὁ τέθηκα, βοιωτικόν ὅστις
ἐπεσθ' ἦ

ἔπειδ' ἡ δὲ Δωριεὺς δὲ, ὅπως οὐ τρέπουσιν εἰς, α,
οἱ βοιωτοὶ τρέπουσιν εἰς πλὴν, α, Δίφθογγον, τὸ
δὲ ἔπειδ' ὁ μὲν εἰς, α, πρὸς Δωριεὺς, οἱ βοιωτοὶ
εἰς πλὴν, α, Δίφθογγον οὐ τρέπουσιν, οἷον ἐν ἑλ-
ῆρω, ἔπειδ' ἡ δὲ Δωριεὺς οὐ τρέπουσι τὸ, κ, εἰς, α,
οὐ δὲ γὰρ φασιν ἄρως, οἱ βοιωτοὶ τρέποντες τὸ
κ, εἰς πλὴν, α, Δίφθογγον, φασὶν εἶρω. ἐν δὲ ἑλ-
ῆδ' ἡ δὲ τρέπουσιν οἱ Δωριεὺς τὸ, κ, εἰς, α, ὡς
δεόκριτός φασιν ἄδ' ἔν τῳ ψιδνρισμῳ, οὐ τρέ-
πουσιν οἱ βοιωτοὶ εἰς πλὴν, α, Δίφθογγον, οὐ δὲ
γὰρ φασιν εἰδ' ἔν τῳ διφθόγγῳ, οὕτως οὐκ ἢ ἐν
τανύδῳ, ἔπειδ' ἡ δὲ Δωριεὺς ὑπὸ τοῦ τέθνηκα οὐ
τρέπουσι τὸ, κ, εἰς, α, τὸν του χάρις οἱ βοιωτοὶ ἔ-
πουσιν αὐτὸ εἰς πλὴν, α, Δίφθογγον.

Διατὶ ὑπὸ τῷ εἰς, μι, ἐπιλιμῶνουςιν οἱ
μῆσοι πρὸς ἀκείμηνους, ἐπειδ' ἡ πᾶς πρὸς ἀκμ. ἀπὸ συμ-
φώνου ἄρχόμενοι, ἢ ἀπὸ τοῦ, ε, οὐδέποτε δι-
συλλαβῆς, καὶ τοῦτο ἐυλόγως, δέλεται γὰρ πλὴν
πρῶτῳ ἔχει ἀπὸ κλίσεως καὶ πλὴν τελευτῶν
χαρακτηρίζουσαν, πλὴν τοῦ πρὸς ἀκμ. λήγουσαν
δέλεται ἔχει τίποτε τοῦ δέματος, καὶ εὐρίσκε-
ται ὑπὲρ δυο συλλαβῶν τὰ τοιαῦτα, ἐπειδ' ἡ
οὐκ ἐν τοῖς τοιοντοῖς ῥήμασι τρισυλλαβῶν ἔσται
τοῦ ἐν γνήκον, ἡναγκάζεται ὁ μέσος πρὸς ἀκμ.
εἰς Δισυλλαβίαν πρὸς ἀκμ. ἀρχόμενος ἀπὸ συμ-
φώνου, ἢ μόνου τοῦ, ε, ὅπως ἀδῶατορ, καὶ τούτου
χάρις ὑπὸ τῷ εἰς, μι, ὁ μέσος πρὸς ἀκμ. ἀ-
κμ. ἐπιλιμῶνους.

Διατὶ

Διατί ὡς τῶν εἰς, μι, σε σκμείωται, ἔδικα,
ἔδωκα, ἦκα, ἀόριστοι, ἐπεὶ οὐκ ἐφνλαξαν τὸ
συμφωνοῦν τῷ μέλλοντι Θ, καὶ οὐκ ἀφώνων
ἐξελύχθησαν, οὐδέποτε γὰρ ὁ πρῶτος ἀόριστος
δι' ἀφώνου ἐκφεριτο, ἀλλὰ δι' ἐνός τῶν ἐπὶ α ἢ
μιφώνων τούτων, ζ, τ, λ, μ, ν, ς, σ.

Διατί τοῦ ζενγνυμι καὶ ῥήγνυμι, καὶ πῆ-
γνυμι, οὐκ ἀποβάλλεται ἡ ἀρχουσα, ὡς τὸ μέλ-
λοντι Θ, καὶ οὐ διήκει διόλου ὁ λόγος, ἀλλ'
ἐκείνων ἀποβάλλεται ἡ ἀρχουσα, ὡς καὶ τὸ ἀρ-
χον διεπλάσισται διὰ τοῦ, ι, οἷς καὶ ὑπο-
τακτικὰ παράκεινται, οἷον τὸ τίθημι, ἔθω, ὅ δι-
δωμι, διδῶ, ὡς ὁ μέλλων δησῶ καὶ δώσω. Ὁ
ἄλλως οὐκ ἀντίθεσις πεποίωται ἀνυπόστατον,
οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς, μι, ληγόντων κλίσιν ἀναδέχεται,
πῶς εἰς τοὺς λοιποὺς χρόνους, οὐκ ἀπὸ πρῶτω-
ν εἰς τῶν, ννω, εἶγε οὐδὲ ἀντὰ τὰ πρῶτον πα-
πῶς ἀντὶ τῶν κλίσιν ἀναδέχεται, λέγω δὲ τὸ ῥήγ-
νῶ, ῥθγνῶ, πκγνῶ, ἀφ' οὗ τὸ ζενγνυμι ὁ πῆ-
γνυμι, καὶ τὰ τούτοις πρῶτα λήσονται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Διατί ποίαν αἰτίαν ἔν τοις εἰς, μι, συστήλλε-
ται ἡ πρῶτη ἀρχουσα τοῦ παθητικοῦ ἐνεστώτος
διότι ἔν αὐτοῖς αἱ γρηγοῦσι τῶν πρῶτα λήσων με-
τοχῶν ἰσόχρονοι δέλουσι εἶναι ἐν τῇ ποιότητι τῇ
φωνηέντων κτλ τῶν πρῶτη ἀρχουσαν, τῇ πρῶτη ἀρ-
χῇ, τοῦ παθητικοῦ ῥήματος Θ, οἷον λέγοντι Θ,
Ε λέγομαι,

λέγομαι, νικῶντ' ὁ νικῶμαι, διδόντ' ὁ δίδο-
μαι, ἰστάντ' ὁ ἰσταμαι, ἰδέντ' ὁ τίδεμαι, ὁ
τον του χάριρ συέλλεται ἢ πῶα λήγουσα, ἡ πα-
δηνικῶρ τῆν εἰς, μι.

Πόδες τὸ ἤμαι καὶ κῆμαι, ὁ ἤμαι καὶ κῆμαι
πεπονδῶτα εἰσὶ, ὥς τῶ βαρυτόνου, τοῦ σημά-
νοντ' ὁ τὸ κάθημαι, ὅς οὐ γίνεται πρῶτω μλύως
εἴω, ἢ ἐκ τ' κέω γίνεται πρῶτω μλύως κέω ὁ δὲ
αὐτονὺ γίνονται παρὰ πωγα εἰς, μι, ἐκ, μι, καὶ κέ-
μι ὁ δὲ νῶν τὸ παδηνικῶρ ἔμαι, καὶ κέμαι,
καὶ τὰ, ε, ε, συναλοῖφονται πῆ μλύ εἰς, κ, πῆ δ' εἰς
τω, ε, δὲ φθόγορ, καὶ γίνεται ἤμαι ὁ κῆμαι
ὥς ἱππῆες, ἱππῆς, καὶ ἱππῆς.

Πόδες ὁ δῶν καὶ ἐπίσκη, ἀπὸ του δῶνα-
σαι καὶ ἐπίστασαι, κατὰ πάθ' ὁ ἰάθος δια-
λέκτου, γέγονε ἐνδεία δὲ, σ, καὶ πρῶτῃ τοῦ, α,
εἰς, ε, δῶναι, καὶ ἐπίσται, καὶ κρᾶσθ τοῦ, ε, ὁ
α, εἰς, κ, φυλαττομύνα καὶ τὸ, ι, δῶν ὁ ἐπίσκη, ἀν-
τη δὲ ἢ χρῆσις πῶα μὲν τοῖς ποιηταῖς μάλλον
ὄσι, πῶα δὲ τοῖς ἀπικίζουσι σπανίως.

καὶ πόδες τὸ ἐπίσμαι, ἐκ τοῦ ἴσκημι ὁ γινώ-
σκω, ὁ δὲ παδηνικῶρ ἴσμαι, καὶ πλενασμῶ τ'
τ, ἴσταιμαι.

Διατὶ ὁ εἰμι τὸ ὑπάρχω, καὶ εἰμι τὸ πο-
ρένομαι, οὐ προιονσι παδηνικῶρ ἐνείωτα, τὸ μὲν
ἔμαι, τὸ δὲ ἴμαι, τὸ μὲν εἰμι τὸ ὑπάρχω, οὐ ποιεῖ
παδηνικῶρ, ἐπεὶ δὴ ὑπὲρ κινικόν ὄσι τὰ δὲ ὑπὲρ κινᾶ,
οὐ ποιεῖ παδηνικᾶ. ὁ δὲ εἰμι ὁ πορεῖνομαι, οὐ
ποιεῖ

ποιεῖ παθητικόν, ἐπειδὴ οὐδὲρ πλέον δέλεσθ-
μαίναν, τὸ εἰμι, ἵμαι, ἀλλὰ τῷ αὐτῷ ἔχει σημα-
σίαν, τούτου χάριν οὐ ποιοῦσι παθητικά.

Πότερ τὸ ἐκρέμω, ὡς πρὸς τὸ ποικτῆ, ἢ οὐ μέ-
νῃ, ὅτε τὸ ἐκρέμω; ἀπὸ τὸ κρέμαμι, κρέμαμαι Δου-
τέρας συζυγίας τῇ εἰς, μι, καὶ ὁ πρῶτατ. ἐκρε-
μάμην, ἐκρέμασο, καὶ ἰωνικῇ ἀφαιρέσει τοῦ, σ,
καὶ συναλοιφῇ ἀπὸ τῆς τοῦ, α, ο, εἰς ὠμέγα, ἐ-
κρέμω.

καὶ Διὰ τί οὐ γίνεταί τ' ἐκρέμω, ἀπὸ τὸ Δου-
τέρας συζυγίας τῇ προπρωμύων, ὡς ἀπὸ
τοῦ κρεμάω κρεμῶ; ἢ Δουτέρας, συζυγία τῇ
προπρωμύων ὡς τοῖς ἐνιστώτ(θ) καὶ παρα-
ταλινού, τῇ πλκδυνικῶν, τῷ, ω, παραλή-
γεται, τὸ δὲ κρέμαμι, καὶ ἐκρεμάμην τῷ, α,
παραλήγεται καὶ οὐχ ἐννοῦνται διὰ τὸ, ω, ἀλλ'
ὥσπερ ἐκ δὲ ἴστημι, ἰστάμην, οὕτως καὶ ἐκ τοῦ
κρέμαμι, ἐκρεμάμην, καὶ ἄλλως, ὅτι τὰ ἀπὸ
προπρωμύων Δευτέρα, πρόσωπα τοῦ πρῶ-
τατ, προπρωῶνται οἷον ἐβοώμην ἐβοῶ, τὸ δὲ ἐκρέ-
μω προζώνεται ὅτι τὸ τοῦ χάριν οὐ δύνάται εἶ-
ναι ἀπὸ τοῦ κρεμῶ προπρωμύως.

Διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ προπρωῶνται, τὸ ἐκ-
σο, ἐκατο, ὥσπερ ἐκ τ' ἐκέετο σωθήσεται, ὥσπερ ὅτι
ὡς τοῦ ἐπένετο ἐπένετο, ἐχέετο ἐχέτο, καὶ κα-
τεχέτο ὅτι οὐ δύνατόν ὅτι, τρισυλλαβίσαντα
ρήματα τῇ εἰς, μι, λκόντων, ὅτε μὴ ὑπὸ τονι-
κού ἑνὸς ῥήματος ἐνδύεσθ, μὴ οὐχὶ ῥίπῃ, ἀπὸ

τέλους, ἔχαρ πλὴν ὀξῆσαι, εἴγε καὶ αὐτὰ τὰ δέ-
ματα πρᾶχθέντα καὶ τρεῖς συλλαβάς, οὐκ ἄ-
κω χρεῖται τόνω, ἢ τοῦ τρίτου ἀπὸ τέλους, καὶ τὸ
του χάρις τὸ ἕκαστο ἕκαστο, προπρὸξινεται, τὸ δὲ
ἐπὶ τῷ τοῦ καὶ χρεῖται ἀπὸ πρῶτου μὲν εἰς τὸ πρῶτον, καὶ
χῶ, καὶ τὸν του χάρις προπρῶτωνται.

Πότερ τὸ ἔσο, οἷον τέττασι ὡσὼν ἔσο, ἕκ τοῦ
ἡμῶν, καὶ τὸ δέν τερον ἡσο, καὶ συστολῇ τού, η,
εἰς, ε, καὶ πλεονασμῷ τ, σ, ἔασο.

Διατί ἐκ τού τέθειμαι πρᾶκαμ. οὐ γέγονε
ὁ ἀόριστος. εἰτεῖθι ἄλλ' ἐτέλλω, ἐπειδὴ πᾶς πα-
θητικὸς πρᾶκαμ. τῷ εἰς, μι, βραχέα δὲ λήπα-
ραλήγεω, καὶ τὸν του χάρις ἀποκάλυπται τὸ καὶ
πλεονασμὸν, ι, ὡς λέλειπται, ἵνα βραχὺ κατα-
ληκτῇ.

καὶ πῶς οἱ ἐγνώσθω, καὶ ἡδυνάσθω ἀόρι-
στοι μακρὰ πρᾶλύνονται, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ
τῷ εἰς, μι, οὔτε γὰρ ἐκ τού γινώμι, γέγονε ἐ-
γνώσθω, οὔτε ἐκ τού δυνάμι ἡδυνάσθω, ἀλλ' ὁ
μὲν, ἐγνώσθω, ἐκ τού γινώμι φθι συζυγίας τῷ
βαρυτόνω, οὗ ὁ μέλλω γινώσσω, ὁ πρᾶκαμ. ἐγ-
νωκα, ὁ παθητικὸς ἐγnowsμαι, ὁ ἀόριστος. ἐγνώ-
σθω. ὁ δὲ ἡδυνάσθω, ἐκ τού δυνάω, πετάρ-
της συζυγίας τῷ βαρυτόνω, ὁ μέλλω δυνάσω,
ὁ πρᾶκείμην. Δεδάωκα, ὁ παθητικὸς δε-
δάωσμαι, ὁ ἀόριστος. ἐδυνάσθω, καὶ πρῶτῃ
τοῦ, ε, εἰς, η, ἀπικῶς, ἡδυνάσθω, ὡς ἐν τοῦ, ἀλλὰ
γὰρ καταπέφαι μέγα ὄλεον οὐκ ἡδυνάσθω.

κατα

κατὰ ποίαν Διάλεκτον γίνεται τὸ, ἔδθ, Διεύ-
 περον πρόσωπον; κατὰ ἀτῆκλῶ, δι γὰρ ἰωνες ἀ-
 ποβάλλοντες τὸ, σ, ἐκ τούτ' ἔδειξο, ποιοῦσιν ἔθεο,
 καὶ οἱ ἀτῆκοι συναισροῦντες τὸ, ε, καὶ, ο, εἰς πλῶ
 ου, Δίφθογγον, ποιοῦσιν ἔθου, ὡς ὅρα καὶ τὸ ἔ-
 θεο, ἔθου, οὐκ ὡς πᾶσι δὲ τοῖς τοιοῦτοις Διυτέ-
 ροις πρόσωποις τούτο ποιοῦσιν οἱ ἰωνες, καὶ
 οἱ ἀτῆκοι, ἀλλ' ἐν τισιν αὐτῶν, καὶ Διυατὸν μὲν
 τοὺς ἰωνας ἀποβολὴν ποιῆσθαι τού, σ, τῶν ἀθη-
 ναίων μὴ συναισρονντων, τοὺς ἧ ἀθλωαῖους, σω-
 αῖρεσιν ποιῆσθαι τῶν ἰώνων μὴ ἀπολλόντων τὸ
 σ, ἀδωατὸν. ἔπειδ' ἡ πᾶσα συναίρεσις, ἀπὸ κα-
 θαροῦ τῶν φωνέντων θέλει γίνεσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὴν Θ παρὰλήγουσαν δέλουσι φυλάσσειν τὰ
 ἀπαρέμφата; τὰ εἶς, ναί, ἀπαρέμφата καὶ τὰ
 εἰς, δι, προστακτικὰ δέλουσι φυλάσσειν τῇ πα-
 ραλήγουσαν τῇ πρώτου προσώπου τῶν πληθυ-
 νικῶν τῇ ἰδίου ὀριστικῶν, ὅτι οὐ τίς ημεῖς, ἡμεῖς, οὐ
 τίςδε μεν. Δίδωμι, Διδόναι, ὅτι Δίδωμεν. ἴσκει,
 ἴσταναι, ὅτι ἴσαμεν. ζεύγνυμι, ζεύγνυναι ὅτι ζευ-
 γνυμεν, σωεσαλμεν ὡς, χωρὶς τῇ παρακαμ. καὶ
 ὑπορσυντελίκου.

καὶ Διατί ὁ παρὰκείμενος Θ καὶ ὁ ὑπορσυντε-
 λικ Θ ὁμοίως καὶ οἱ μέσοι οὐ φυλάττουσι πλῶ
 παρὰλήγουσαν τὸν πρώτου προσώπου τῶν πλη-
 θυτικῶν τῶν ἰδίων ὀριστικῶν; ἔπειδ' ἡ τῶν Δινο

χρόνου μαχομένων, λέγω διὰ τοῦ πακαμλίου
καὶ ὑποσωτελίου, καὶ μελλόντων ἀμφοτέρων
φυλάξαι ὡς ἂν ἀπαρμύνηται τὴν παλιήρουσαν
τῇ ἰδίῳ ὀρίσκει, τῇ πληθυντικῇ προσώπων,
τοῦτου χάριν ἀπέλιπε τὴν παλιήρουσαν τῇ πρώ-
τῳ προσώπων τῇ πληθυντικῇ τῇ ἰδίῳ ὀ-
ρίσκει ὡς, τῇ εἰς, ἀπαρμύνηται τῷ πα-
καμλίου καὶ τοῦ ὑποσωτελίου, καὶ εἰς μέ-
σου, καὶ ἐφύλαξε τὴν παλιήρουσαν, τῇ τρί-
τῳ ἐνικῇ.

καὶ πῶς τὸ εἶναι ἀντὶ τοῦ ὑπαρχεν ἐκ τοῦ
εἰμι γινόμενον, οὐκ ἐφύλαξε τὴν παλιήρου-
σαν τοῦ πρώτου τῇ πληθυντικῇ, καὶ ἐγγύε-
το εἶναι ἢ εἶναι, ἀλλ' εἶναι; ὥστε οὐ μόνον ἐμὲ,
ἢ ἐσμεν, εὐρίσκεται τὸ πρῶτον τῇ πληθυντικῇ,
ὡς ἰδίῳ ὀρίσκει, ἀλλὰ καὶ εἰ μεν. καὶ τοῦτου
χάριν, ἐγγύετο εἶναι, τὸ ὅτι εἶναι ἀντὶ τοῦ πορεύε-
σθαι παλαιοῶς ἐγγύετο διὰ τοῦ, διφθόγῳ,
ὡφειλε γὰρ διὰ τοῦ, εἶναι, καθόλου ἢ τὸ πρῶ-
τον πρόσωπον τῇ πληθυντικῇ τοῦ ἰδίου ὀρίσκει-
κον διὰ τοῦ, ἐκφέρεται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Διατὶ δὲ δίδωμι μακρὰ παλιήγεται, οἷον
δίδωμι δέ μοι κλέει, ἐσθλῶς, ἡγεσώτο χρόνου
οὗτος, τὰ δὲ προστακτικὰ τῇ ἡγεσώτο, βραχεία θέ-
λει παλιήγεται; ποιητικῶς δευτέρῃ τὸ, οἷον,
τὸ γὰρ πρῶτον τῇ πληθυντικῇ, τοῦ ἰδίου ὀρίσκει
βραχ.

βραχεῖα προαλήγεται, καὶ ὀφείλει τὸ προσ-
τακτικόν βραχεῖα προαληγεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἔπο-
μυλ ποικιλικῶς δεξαμένη τὸ, ο, εἰς, ω.

Πῶς γέγονε τὸ ἴδι, ἀπὸ τῆς ἐμὶ τὸ ὑπάρχων, καὶ
διὰ τοι, τ, σ, καὶ τοι δ' πρῶτον προσώπων τῶν
πληθυντικῶν, ἐμὴν τὸ οὐκ ἰμὴν, τὸ ἐκ τοῦ ἐμὴν γέ-
νην ἀνάλογον, ἐδιδ, ὡς πορ τὸ ἐν τῷ ἔχω πλεονά-
σαν τὸ τοι, σ, ἐτρέφε τὸ, ε, εἰς, ι, τὸ γέγονεν, ἴχω,
πολλάκις γὰρ πλεονάσαν τὸ συμφώνου, τρέ-
πεται δ' φωνῇ ἐς, ι, ὡς ἐν τῷ μύω, μίμνω, ἐν
μύτοι τῷ ἔσω τρίτῳ προσώπῳ, οὐκ ἐξπάκη δ, ε,
εἰς, ι, ἀλλ' ἐμάνει καὶ πρὸς πλεονάσαντας τοι, σ.

Πῶς γέγονε τὸ ἴδι, ὃ σημαίνει τὸ γίνωσκε; ἀ-
πὸ τοῦ ἴσημι. Δευτέρως συζυγίας τῶν εἰς, μι,
καὶ δωρικῶς ἐτράπη τὸ, η, εἰς, α, καὶ γέγονεν
ἴσαμι, ὡς δεόκερι τὸ δηλοῖ λέγων, καλῶς μά-
λα, τοῦτο γ' ἴσαμι τὸ .α. προσώπων τῶν πλη-
θυντικῶν ἴσαμην, καὶ συγκοπῇ, τ, α, γέγονεν, ἴσ-
μην καὶ τὸ προστακτικόν, ἴδι, τὸ τρίτον, ἴσω.

Πῶς γέγονε τὸ χεῖρ, σφέρ, ὃ σημαίνει τὸ εἰσέ-
νεγκε, καὶ τὸ ἀνέρ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιβέξαι τοῦ
χῶ, καὶ σφῶ, καὶ ἀνῶ, ὡς οἱ Δέντροι ἀόριστοι
ἐχον, ἐσφορ, ἔσπορ, τὸ τὰ προστακτικὰ αὐτῶν σε-
σημειώνονται, καὶ γίνονται χεῖρ, δεξοῦ τὸ ἐπίχερ,
καὶ σβέρ, καὶ ἀνέρ, καὶ πρὸς ὀφείλοντα γλύεσθαι,
χεῖρ, σφέ, ἀνέ, ὡς τὸ ἐπιβέξαι, ἐντρέ.

Δι' ἡμ' αὐτίαν ἢ τετάρτη συζυγία, τῷ εἶς, μι, οὐ, πρᾶλῆγεται διφθόγγῳ ἀλλὰ θεῖ, υ, μόνῳ οἶορ ζδγνύνω, πηγν/ω; ἐπειδὴ εἰώδασι τὰ εὐκλικά ἐνδρηνικά ὑπὸ τῷ εἶς, μι, τῷ ἐνέωτῳ καὶ πρᾶτατ. Δέχεσθαι πρὸ φη, κρ, τὸ, μι, καὶ ποιῆσαι τὰ παθηνικά, οἶορ ἀδεῖλω τὸν ἐνδρηνικόν, καὶ παθηνικόν, ἀδεῖμλω, ἰσταῖμλω, ἰσταίμλω, διδοίμλω, διδοίμλω. ὑπὸ δὲ τῇ τετάρτης συζυγίας προσέλαβε τὸ, ι, καὶ γέγονε ζδγνύνω διὰ φη, υ. διφθόγγου, οὐκ ἠδ' ὡς αὐτὸ πρὸ φη, υ. διφθόγγου δέξασθαι τὸ, μ, καὶ ποιῆσαι τὸ παθηνικόν, ἐπειδὴ ἢ υ, διφθόγγῳ, οὐκ ἐνρίσκειτ' συμφώνου ἐπιφερουμένου, καὶ δι' τοῦ χάρις, ἢ τετάρτη συζυγία τῷ εἶς, μι, οὐ πρᾶλῆγεται διφθόγγῳ.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Διατί τὸ ἐὰν σωῶ, ἐὰν χάω, ἐὰν ᾧ πρᾶπῶνται μὴ οὐσης οἷ μετοχῆς εἶς, σ, μετ' ὀξεύας, ἀλλ' εἶς υ, οἶορ σωῶ, χάω, ᾧ; Διὰ τὴν μονοσυλλαβίαν, αἱ γὰρ μονοσύλλαβοι λείπεσθαι οὐδέποτε βαρύνονται, καὶ ἀφ' ἐξ, ὅτε καὶ ἐν τῇ σωδέσει ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, οἶορ κατὰ χάω, καὶ ἐπὶ χάω. καὶ πῶς τὸ ᾧ ἐν θεῖ σωῶ, οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; ἐπειδὴ ἀπὸ ἐντελεστέρου γέγονε τῷ ἔω, τὰ δὲ ἀπὸ ἐντελεστέρων γινόμενα, οὐκ ἀναβιβάζει ἐν τόνον ἐν τῇ σωδέσει οἶορ φιλέω, φιλῶ, καὶ κατὰ φιλῶ, νοέω, νοῶ, καὶ τούτου χάρις ὅ, ω, ἐν θεῖ σωῶ οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον.

Πῶς

ἵως Δείξομεν τὸ ἔαρ χρυσοῖς Δεύτερον πρό-
 σωπον ὑποτακτικὸν πῶλον; κατὰ τὴν γρα-
 φὴν, οὕτως, οὐδ' οὐδέποτε ὑποτακτικὸν, θεῖς,
 ἐκφωνεῖ, οὐδὲ βραχυομνῶ φωνήν τι προσχεῖ-
 ται, χ' οὐδὲ βραχέ, καὶ ἄλλως οὐ τὰ παθητικὰ
 ὀριστικὰ Διαφωνήσαντα, ὑποτακτικοῖς ἐν πρώ-
 τοις προσώποις Διαφωνεῖ ὑπὲρ Δουτέρου καὶ τρί-
 του προσώπου ἢ ἐνδογνητικῶν, οἷον λεγομαι, ἔαρ
 λέπωμαι, λέγεις, λέγει, ἔαρ λέγης, ἔαρ λέγει, ὁμο-
 φωνήσαντα, δὲ ἐμοίως, ὁμοφωνεῖ ὑπὲρ Δουτέρου
 καὶ τρίτου προσώπου, οἷον νικῶμαι, ἔαρ νικῶμαι, νι-
 κᾷς, νικᾷ, ἔαρ νικᾷς, ἔαρ νικᾷ, εἰ οὖν δ' χρυσῶμαι
 Διαφωνεῖ θεῖ ἔαρ χρυσῶμαι, Δῆλον οὐ τὰ Δεύ-
 τερα καὶ τρίτα πρόσωπα ἢ ἐνδογνητικῶν Δια-
 φωνεῖ, καὶ τούτου χάριν πῶλον τὸ ἔαρ χρυ-
 σοῖς, Δεύτερον πρόσωπον.

Διατί τὸ ἔαρ Δάωμαι, καὶ ἔαρ ἐπίστωμαι,
 ἐκ δὲ ἔαρ δάω, καὶ ἔαρ ἐπίσω ἐνδογνητικῶν ὑπε-
 ρτακτικῶν γινόμενα, οὐ προπαρασώνται; ἐπειδὴ
 μὴ ἐνδοσκομνῶν τῶν ἐνδογνητικῶν αὐτῶν, ὅτι ὑπε-
 ρτακτικῶν ἐν χρήσει, λέγω δὴ τὸν ἔαρ Δάω καὶ
 ἔαρ πιστῶ, οὐκ ἐφύλαξαν δὲ αὐτὸν τόνον, ἀλλ'
 ὡς ἐτύχερ αὐτὸν ἔχον.

Διατί οὐ γίνεσθαι ὁ παθητικὸς πῶλον κείμενος ἢ
 ὑποτακτικῶν ὑπὲρ τῶν εἰς, μι, ἐκ τῶν ἰδίου ἐνδογνητικοῦ
 καὶ προσηκόντων, οἷον ἔαρ πεθεῖω, πεθε-
 κωμαι, ὡς φησιν ἡρωδῖανός Διὰ δ' μὴ ἐνδοσκε-
 δαι παντελῶς ἐν χρήσει τοιούτου ὑποτακτικόν.
 καὶ

καὶ ἄλλως οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐνδοξητικόν ὑπὸ τῆς
 ἱκόν τοῦ πακαμλίου καὶ ὑπὸ τῆς τελίκου γέ-
 νε τοῦ πακαμλίου προσέσει φη,μαι, ὡφθαλμοὶ καὶ
 ἐν τοῖς, εἰς, ω, δ' ὑποτακτικόν πακαμλίου τῆς ἡ-
 ξημίων χρόνον εἶναι ἐὰν τετύφωμαι, ἀπὸ τοῦ
 ἐὰν τετύφω ἐνδοξητικόν, καὶ μὴ ἐπιλείπειν, μὴ
 δὲ διὰ μετοχῆς ὑπὸ ἀρχῆς, ὅπως ἄτοπον, τον τῶ
 οὐ χάρη ὅν δυνάται εἶναι ὁ πακαμλίου παρα-
 κείμεν ὅτι τῆς εἰς, μι, κατὰ προσθήκην φη
 και, ἐκ τοῦ ἰδίου ἐνδοξητικόν.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Διατί ἡ πρώτη συζυγία, τῆς εἰς, μι, οὐ ποιεῖ
 τὴ μετοχὴν διὰ τοῦ, η, ἀλλὰ διὰ φη,ει, διφ-
 θόγου, ἐπειδὴ τὰ εἰς, ης, διὰ το, η, γραφόμενα
 ποιοῦντα τριγύναται, διὰ καθαρὸν τῶ, ος, δέ-
 λουσι κλίνεσθαι, οἷον ὁ ἑυκλεῆς τοῦ ἑυκλέεος, ἄι
 δὲ μετοχαί, πρὸς προσυλλάβως κλινόμεναι, διὰ
 το, ος, κλίνονται, καὶ διὰ τοῦ το τὸ ἡδεῖς, διὰ
 φη,ει, διφθόγου γράφεται. καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ
 τὸ πρωτότυπον τοῦ τίθημι, οἷον ἡδεῖς, ἀπὸ ἐν-
 τελείας ἔχει τὸ, ε, τὸ δὲ, ε, μεγεθυνόμενον, διὰ
 φη προσθήκης τοῦ, ι, μεγεθύνεται, καὶ τοῦ του
 χάρη ἡ πρώτη συζυγία, τῆς εἰς, μι, οὐ ποιεῖ πλὴν
 μετοχὴν διὰ τοῦ, η, ἀλλὰ διὰ τοῦ, ει, διφ-
 θόγου.

καὶ Διατί ἡ δευτέρα συζυγία, τῆς εἰς, μι, οὐ ποιεῖ
 α, ποιεῖ πλὴν μετοχὴν καὶ οὐ διὰ το, η; ἐπειδὴ
 καὶ

καὶ δ' πρωτότυπον αὐτοῦ, τὸ ἰστώ, καὶ κυχρῶ,
ἀπὸ οὗ ἐντελείας, τὸ κυχρῶ, ὅτι ἰσῶ ἐγγύοντο
ἔχοντα τὸ, α, καὶ διὰ τοῦτο ὡς τῷ μετοχῶρ
αὐτῷ, ἐφυλάχθη δ', α, ἐκτεταμνόμεν.

Διατὶ ἡ τρίτη συζυγία τῷ εἰς, μι, διὰ ρι, ς,
διφθόγῃ, ποιεῖται πλὴν μετοχῶν, καὶ οὐ διὰ τ
α; ἔπειδ' ἡ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτῷ δ' διδῶ
ἀπὸ ἐντελείας τοῦ διδῶ γέγονε ἔχον δ', ο,
τὸ δ', ο, μεγαδανόμενον διὰ ρι προσηύκτης τοῦ
υ, μεγαδάνεται, ὅτι εὐλόπως ἡ μετοχή διὰ ρι
ου, διφθόγῃ ἐγγύετο, καὶ οὐ διὰ τῷ, α, ὁμοίως
καὶ ἡ τετάρτη συζυγία διὰ τῷ, υ, ἐκτεταμνόμενου
ποιεῖ πλὴν μετοχῶν, οἷον ζευγνύς.

Διατὶ αἱ μετοχαὶ αἱ εἰς δύο φωνέντα λήγ
σαι, ὡς τὴν εὐθείας, ὡς τῇ γρηκῇ ἀπβάλλουσι δ' ἐρ,
οἷον ἡθεῖς ἡθέντ' Θ; ἔπειδ' ἡ πᾶσα εὐθεῖα πῶα-
κη, ἀνά δύο φωνέντων ἐκφορομένη, ὅτε ἡ τὴν
γρηκῶν, διὰ τῷ, ντ, κλίνεται, ὅτι ὁλόκληρον ἔχει
πλὴν γρηκῶν, τὸ δεύτερον φωνῆν ἀποβάλλουσι, οἷ-
ον χαρίεις, χαρίεντ' Θ; φωνῆεις, φωνήεντ' Θ, οὐ-
τως οὖν καὶ ὡς μετοχαί, ἀποβάλλουσι τὸ ἐρ
φωνῆν, οἷον, νυγείς, νυγῆντ' Θ, διδόνς, διδόντος,
ὁμοίως ὅτι τὸ ὀδούς, ὡς μετοχὴ κλιθεῖν ἀπβάλλ-
ουσι, τὸ ἐρ φωνῆν, οὐκ ἀντίκειται ἢ μῆρ τὸ σιμόεις,
ὅτι οὐκ ὅστις ὁλόκληρον, σιμόεις γὰρ σιμόντος
ὅστις τὸ ἐντελές, καὶ τούτου χάριν αἱ μετοχαὶ
εἰς δύο φωνέντα λήγουσαι, ἀπβάλλουσι τὸ ἐ-
χάτον ἡ τὴν γρηκῶν.

τί Διαφέρουσιν αἱ μετοχαὶ τῶν ὀνομάτων;
 Διαφέρουσιν, οὐκ ἰδίαι, τονοῦνται αἱ μετοχαί, οἷ-
 ον εἰσὶν εἰς, εἰς, ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, με-
 τοχὴ δὲ πᾶσαι ὀξύνεται, οἷον τὸ χαρίεις ὄνομα
 βαρύνεται, ἢ δὲ τιθεῖς μετοχὴ, ὀξύνεται. Διὰ τ-
 το καὶ τὸ εἰς ὄνομα προσαῖται, ἵνα ἐκφυγῇ, τῷ
 ὀξύνειν τὰς μετοχάς. καὶ ἄλλως ὅτι τὰ εἰς, οὐκ ὀνόμα-
 τα οὐδέποτε ὀξύνονται τῶν μετοχῶν ἀπάν-
 των ὀξύνονται, καὶ διὰ τοῦτο παρὰ λόγον, τὸ
 πούε καὶ ὀξύνει.

καὶ ἄλλως ὅτι αἱ διονυλλοβοὶ γνησικοὶ, πλὴν
 τῶν εἰς, εἰς, εὐδῶν προσαῖται, αἱ δὲ μετοχαὶ
 πᾶσαι βαρύνονται, οἷον στάντων, βάντων, καὶ
 τοιαντὴν Διαφορὰ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὀνο-
 μάτων.

Διατὶ αἱ μετοχαὶ οὐδέποτε σώνεται οἷσιν,
 ἀλλὰ προσαῖται; ἐπεὶ δὲ τὰ ῥήματα εἰσὶ
 σώνεται, ὅθεν αἱ μετοχαὶ τὰ δὲ ἀπόλωνται
 τινέντων γινόμενα, προσαῖται οἷσιν.

Διατὶ ὀνόματα σωτὶ δέμναι ἀναβιβάζ-
 ζουσι τὸν τόνον ποτὲ, ὡς τὸ ἀληθὴς ἐλαλήθης,
 ἀρχαῖος, ἐλαρχαίος, αἱ δὲ μετοχαὶ οὐκ ἀ-
 ναβιβάζουσι τὸν τόνον ποτὲ, πῶς τὸ φᾶς πορί-
 φας, τλαῖς, πολντλας, καὶ ἄτλας, ἀναβιβάζου-
 σι τὸν τόνον εἰς ἐννοίαν γὰρ ὀνοματικῶς ἐλθόν-
 τα ὀνόματα, ὡς ἀναβιβάζουσι, καὶ ἀναβιβα-
 σαν τὸν τόνον, τοῦ δὲ ἀέκων ἢ γὰρ πρὸ τὸν ἀνα-
 βιβασμόν προσηκτικόν αὐτὸ, εἰς τὸ ὄνομα τὸ
 ἀέκων,

ἀέκωρ, ἢ εἴπῃ μετοχή ὅτι σκμειωτέον, ἵνα ἐνεκερ
 ἔωφονήδῃ ἡ μετοχή δι' ἀναγκαῖαν χρείαν, καὶ
 ἐνός προσώπου δειλομῶν πολλάκις πᾶσα λαβῆν,
 οἷον Ἀγαμέμνων ἔωλεμῶν, ἐβασίλυσεν. καὶ
 ἔστιν ἁσώδετ' ἢ φράσις χρηζουσα, σώδεσ-
 μορ, ἵνα εἴπω μὲν ἔτο οὕτως, Ἀγαμέμνων ἐβα-
 σίλυσεν ἔωλεμῶν. ἔωφονήδῃ οἱ συμπλεκτι-
 κοὶ σώδεσμοι οὐκ εἰσὶ τάξεως πᾶσαιτικοί, ἄ-
 νῶμῳ γὰρ τῇ φράσει ταντῇ, πῶτον πρῶτ' ἐγγύετο, ἐ-
 ἄρα πρῶτον ἔωλεμῶν, εἴτε βασιλῆυσεν, ἢ πρῶ-
 τον ἐβασίλυσεν, εἴτε πολέμῳ, τούτου χάρις
 ἔωφονήδῃ ἡ μετοχή, ἵνα καὶ τούτο πᾶσθῃ
 καὶ σωτονωτέρα γῆται ἡ φράσις, οἷον Ἀγα-
 μέμνων βασιλεύσας ἔωλεμῶν, ἔαρ γὰρ εἴ-
 πω μὲν πλέμῳ (ἔωλεμῶν) ἐβασίλυσεν, εὐρίσκεται ἡ σκ-
 μασία ἔχουσα, ὅτι πρῶτον ἔωλεμῶν καὶ οὕ-
 τως ἐβασίλυσεν, ὅπως ἄτοπον.

Διατὶ ἡ τ' πᾶσθῃ μετοχή, οὐ λήγει εἰς, ας,
 ἀλλ' εἰς ὡς; ἐπεὶ δὲ τῇ πᾶσθῃ ῥημάτων,
 ἐφέλκονται τὰ φωνήεντα αἱ μετοχαί, ἢ αὐτό-
 ρον, ἢ συναυζοντα, αὐτῶν, διὰ τὸ λῆγον τ' ἄρσε-
 νικόν. αὐτόρῳ μὲν, ὡς ἔστι τὸ λέγω, λέγων. σω-
 αυζοντα δὲ, ὡς ἔστι τὸ ἔλεξα, λέξας. τοῖ δὲ πα-
 ρακειμῶν ἡ μετοχή, οὐκ εἰς, ας, ἢ δῶατο γῆ-
 σθαι, ἐπειδὴ οὔτε ἄρσενικόν μόνον ἢ δῶατο λῆ-
 γων. χ. οὔτε εἰς βραχύν, ας, διὸ ἐμιμῆτο ἄρας,
 λέξας, ἔτ' οὕτως χάρις οὐκ ἐγγύετο εἰς, ας, ἢ μετο-
 χὴ τῷ παρακειμῶν, ἀλλ' εἰς, ας.

Πόθεν

πόθεν τὸ ἐπεξήχην; πρὸς τὸ ταράσσω τῷ ἄλλῳ,
 πελάραχα βραχῆα, καὶ ἐν συγκοπῇ, τέτραχα, καὶ
 τροπῇ τοῦ, α, εἰς, η, τέτρηχα. ὁ ὑποσυντελ. ἐπε-
 τρήχην, ἀφ' οὗ καὶ ὁ μέσος πρὸς ἀντὶ τῆς τέτρηχα,
 ἢ μετοχή, ὁ πεζηγῶς.

πόθεν τὸ νηγάτε; ὡς πρὸς τὸ τεύνομαι,
 τατὸς, οὕτως καὶ πρὸς τὸ γίνομαι, γατὸς ἐν νη-
 γάτε, καὶ ὑποθέσεται, νηγάτος.

βηλὸς κατὰ μὲν ἵνα εἰς ἄνωτάτω πάρος, ἐν
 πρὶν ἔχωρ τὸν πάντα ἀνδρέα, καὶ τὸ ἐνίους, ἢ πρὶ-
 ος τὸν ἀνδρέα καὶ τῷ ἄλλῳ, ἀπὸ τοῦ βαί-
 ναι ἐκῆσε τὸν ἥλιον, κοινῶς δὲ βηλὸς, ὁ ἐνὶ θυράς
 οὐδ'.

πόθεν δ' ἐκκλησιάδεω; ἐκκλησίας, καὶ διαλύ-
 σαι ἐνὶ Διφθόγῳ, ἐν προσθέσει τοῦ, α, ἐκκλησία-
 δος, καὶ Δωρικῶς ἐκκλησιάδεω. ὁ καινὸς, πᾶσα,
 γηρική πορὶ τῷ συλλαβόντα ἐνὶ ἰδίᾳ εὐδείας καὶ
 εἰς φωνῇ ἐλγούσαν, εἰ μὲν βραχῆα ἔχει τὴν
 πρὸς ἀλήγουσαν, ὁφείλει ἔχειν τὴν λήγουσαν μα-
 κράν, ἢ δὲ μακράν ἔχει τὴν πρὸς ἀλήγουσαν, βρα-
 χῆα ἔχει τὴν λήγουσαν, ὡς δ' ἀτρείδεω, πριά-
 μοιο.

ἐκκλησιάδεω, ποίου εἰδους τῷ ὕποπτε πῶκό-
 τω τῷ ὀνόματι; πατρωνυμικόν. καὶ πόσας πα-
 ραλήξεις ἔχει πατρωνυμικόν; Δ, τὴν, ε, Δίφθογ-
 γον, εἰς τὸ πρῶτόν τω εἰς, θς, λήγει, καὶ διὰ τῆς
 εως, κλίνεται, οἷον ἐκκλήεις, ἐκκλήεις τὸ πρῶτόν-
 τω, καὶ τὸ πατρωνυμικόν, ἐκκλήεις. τὸ, εἰ λή-
 γει

γει τὸ πρωτότυπον εἶς, ος, μὴ καθαρὲν ὄν, οἷον
 πρίαμ Θ πρίαμου, πριαμίδης. καὶ δ', α, εἰλήγε
 τὸ πρωτότυπον εἶς, ος, καθαρὲν ὄν, οἷον, ἥλι Θ,
 ἥλιου, ἥλιάδης, μνηοῖα Θ μνηοιτίου μνηοιιά-
 δης. καὶ τῶν, οἱ, Δίφθογγον, εἰ ἔχει τὸ πρωτότυ-
 πον τῶν λήγουσαν καὶ τῶν πρᾶλῆγουσαν. Διὰ
 Δνο, οο, καθαρὲν ὄντων, οἷον πάντοος, παντός,
 παντοῖδης, καὶ κτλ συναίρεσιν παντοῖδης, λη-
 τώλητό Θ λητοῖδης καὶ λητοῖδης. καὶ τὰ ὁ-
 μοιαν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΙΛΙΟΥ ΔΙΟ.

ΝΗΣΙΟΥ, ΠΕΡΙ ΑΚΛΙ-
των ῥημάτων.

ΤΑ εἰς, βω, λήγοντα ῥήματα βαρύνονται,
ἄρ μὲν γὰρ τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ἔχῃ δέ, ε,
μὴ ὑποπεταγμῶν αὐτῶν δέ, ι, οὐ κλίνεται πα-
ρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀπὸ παρακεμῶν. οἷον ἔστι
τὸ ῥέμβομαι, καὶ σέβω, σέβομαι, εὐρέδῃ δὲ πῦρ
σοφοκλῆς ἐπέσδω. προσέδῃκα δὲ μὴ ὑ-
ποπεταγμῶν δέ, ι, ἐπεὶ ἄρ ὑποτάσσεται τῶν
ι, τὸ, ι, ἢ μόνον αὐτὸ τὸ, ι, ὑπάρχει, κλίνεται, οἷον δὲ
λαίβω, τὸ ἀμείβω, καὶ τὸ τρίβω, διὰ μόνου τ, ι.

Ἰσπὸρ οὖν ὃ ἐσθω ἔνεσως, οὐκ ἔχει μέλλοντα
τῷ αὐτοῦ δέματι, οὔτε πῦρα κμ. ἐτροχρονος
οὗ λέγεται, τὸ ἐδομαι, εἴτα ἀπὸ ἄλλου δέματι
τι, τὸ ἐφατορ δέντες, ἄοριστ. εἴτα πῦρα κμ.
βέβρωκα, καὶ μέσθω βέβρωδα. Ἰστέον οὖν
σκιάσω, καὶ ἐσκιάσται, καὶ ὅσα ὅτι τοιάντα
κινήματα, ἀπὸ δεματός ὅτι τῷ σκιάζω, ὁμοί-
ως καὶ τὸ πελάσω, ἀπὸ τῷ πελάζω. τὰ διὰ
εἰδω, βαρύνονται, ἕως τῷ πῦρα τῶν κλίνοντι,
νεμέδω, πλέδω, φάεδω. τὰ εἰς, δω, ἄχρι τῷ
πῦρα τῷ κλίνεται, φθενύδω, μινύδω. τὰ εἰς
σκω, βαρύνονται, ἄχρι τῷ πῦρα τῶν κλίνεται,
γχεάσκω, γινώσκω, ὑτρώσκω, καὶ ἄλλα πάμ-
πολλα, τὸ δέδωχα καὶ τὸ δίδάσκω, οὐ δέλε-

σιμ

σιν ἀπὸ τοῦ διδάσκω κεκλίσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 διδάχω, ἔνδεμ ἢ διδάχη, ὡς ἰάχω, ἰαχή. τὸ
 δὲ διδασκῆσαι πρὸς τὸ ἡσιόδω, ὡς ἀπὸ περι-
 σωμλίου διδάσκω, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ, ἀσ-
 κίσω, οὕτω δὲ, καὶ τὸ βοσκήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ βοσ-
 κῶ πρῶτω μλίου, τὸ γὰρ βαρυνόμενον, ἄκλι-
 τόν ἐστὶν αὖτις ἔχει. Ὁ δὲ δὴ ζω μέλλω, ἀπὸ τοῦ
 δνῆσκω, ὃ δὲ τέδνηκα, πρᾶκεμ. ἀπὸ ἑτέρου δέ-
 ματ' Θ. τὸ ὀλέκω οὐ κλίνεται, ὀλέκοντο δὲ
 λαοί, οὐ γὰρ ὡς ἀπὸ πλέκω πέπλοκα, Θ' ὦλε-
 ζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὀλέκω ἔσται τίς πρᾶκεμ,
 εἰς, χα, καὶ μέλλω εἰς, ζ, ἢ γὰρ τὸ ἐντελές, ὀ-
 λέσκω, ὡς ἀρέσκω μεθυσκω, καὶ κατ' ἐνδεῶν τοῦ
 σ, ὀλέκω, διό οὐ κλίνεται. τὸ δὲ ὀλέσω ὦλεκα
 καὶ ἀπόλωλα, ὡς ἀπὸ πρῶτω μλίου τοῦ ὀλῶ.

τὰ διὰ τῶν, ἄνω, βαρυντονα, ἕως τοῦ παρα-
 ταῖνον κλίνεται, λιμπάνω, λαμβάνω, λανθάνω,
 αὐδάνω, οἰδάνω, ἰζάνω.

Ἰστέον ὅτι ἐν Θ' τοῖς δυντέροις ἀόριστοις, τὸ
 η, τρέπειν εἰς, α, ὡς τὸ λήδω, ἔλαθον, λήβω, ἔλα-
 θον. τὰ εἰς, νω, λήγοντα, βαρυντονα, τῷ ε, πα-
 ραληγόμηνω, οὐ μεμελέτηκεν ὡς παρακλῆμνύω
 κλίνει δι, φαίνω, ἱταίνω, πένω, καὶ πένομαι. ὃ δὲ
 μλύνω, μεμλύνκα, καὶ τὸν πρᾶκείμενον, ὡς ἀπὸ
 πρῶτω μλίου κλίσιν πεποιήται, ὡς δονῶ, δεδόν-
 ηκα, ἔχε μλῦτοι μέσον πρᾶκείμενον τὸν μέμο-
 να, ἔχε δὲ καὶ πρῶτον ἀόριστον ὃν ἔμενα.

τὸ ὀδίνω, οὐ κλίνεται εἰ μὴ ὡς τοῦ πρᾶταῖ-

κον^ρ. Πέμπη συζυγία ἢ τῶν ἀμεταβόλων,
ἔαυ^ρ ἔχη τὴν πρῶτῳ συλλαβῇ διδύπλασιασ-
μῶν, ὅ τῶν καταλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον,
οὐ ποιῆται ὑπὲρ παρακμ. κλίσιμ, μῖμαῖρω, παμ-
φαίνω, καὶ ἔχη τὸ πᾶρ, οὐ κλίνεται, τὸ φνρω κλί-
νεται πέφυκα, καὶ φνρω. τὰ διὰ το, μνω,
κῶ, μω, διορ κάμνω, τέμνω, μίμνω, τέμω, Δέμω,
βρέμω, ἔπει οὐ δύναιται ὅ, κ, πρὸ το, μ, μῶν.
ὥς τε ἡ σωταξία τῶν σοιχείων πῶς ἵσταται τὴν εἰς
παρακμῶν καὶ ὑποσυντέλικον κλίσιμ, διὰ
οὐ δὲ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι καὶ ὑποσυν-
τέλικοι συνίστανται, ἔπει δὲ οὐ δὲ οἱ ἐνδοργῆ-
κοὶ ἀόριστοι συστήναι, ἔπει δὲ μαζοῦ καὶ ἔπει δὲ
ὁ μῶν τοι νεμῶ γέγονε ὥς γαμῶ γέγαμκα.
τὰ εἰρω, λήγοντα βαρύνοντα, ἔχοντα, δινο-
συνφωνα, κατ' ἐπιπλοκῶ, ὥρ τὸ δεινπερον ἀ-
μετάβολον ὅςιν, ἄντ' πρῶτα ἱκον^ρ οὐ κλίνεται ὥς
βαρύνοντα, ὄφλω, δάκνω. τὰ διὰ τοῦ νω
ὑπὲρ δινο συλλαβᾶς, ἔπει ἔχει κατ' ἐπιπλοκῶ
συνφωνον, ἢ κατὰ διαίρεσιμ, ἀπὸ παρακμ. πε-
τανῶ, κρδανῶ, πηγνῶ, σαρωνῶ, δακνῶ, ἀ-
κλῶ, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν βαρυτονιζέμενα, ἔως
παρατακον^ρ ὥς βαρύνοντα, ἀπὸ παρακμῶν
νου, ὥς πρὶν ὁ μῶν, ἀνζῶ, ἀλέζω, ἔφω, ῥόφω.

καὶ τὰ δι' ἐνός, λ, πρὸ τοῦ, ω, ἐκφορόμε-
να, ἔως τοῦ παρατακον^ρ, ὥς βαρύνοντα, ἀπὸ
δὲ παρακμῶν ὥς πρὶν ὁ μῶν, μέλω, κέλω,
πέλω,

πέλω, δέλω. καὶ τὰ διὰ τῆς δυνάμεως, αἰο-
λικά, ἕως τοῦ παρατατικοῦ ποιῶ τὴν κλίσι-
ν τῆς δυνάμεως, ὅσω, πέσω, τὸ πέπῳ, οὗ ὁ μέ-
λων πέφω, ἐκ δὲ τοῦ ὅπῳ ἐστὶ τὸ ὄφομαι.

Τὸ δὲ πίπῳ ἕως τοῦ παρατατικοῦ κλί-
νεται, τὸ γὰρ πέπῳ καὶ οὐκ ἀκόλουθον πρῶ-
της συζυγίας, ἀλλ' ὡς ἐχηματισμένον λέγουσι.

Τὸ δὲ πίπῳ ἀμολῖς πίψω. Ὁ μέντοι
ἔπειτα δυνάμεως ἀόριστος. ἀπὸ δὲ ματὸς ἐ-
στὶ παρὰ τὸν μένον τοῦ πεσῶ, ἔνθεν καὶ τὸ
πέσῃμα ῥηματικόν, ὡς φυσῶ, φνῆσῃμα, ἐστὶ
δὲ καὶ ἄλλὰ ἵνα μόνῃ σου κλινόμενα, ἀκο-
λουθῶς εἰς παρακείμενους, ὡς ἔχει τὸ λένω.

Τὸ ἐλάνω, ἕως τοῦ παρατατικοῦ.

Τὸ δὲ πάχω εἰς τὸν μέσον παρὰ κείμενον
πέποχα. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλὰ τινὰ τοιαῦτα,
καὶ τὸ ἐσθίω δὲ τρῶντο, τὸ ἀτίω σώθετο.
πᾶς τις πλούσιος ἄνθρωπος, αἰεὶ δὲ πρὸς
χρῶν. καὶ τοῖς γε τοῖς ἀπλοῦς κλινόμενοι,
τίσω δέμις ἴσον ὀρέσθη, καὶ τὸ ἀλέω σώθε-
το. καὶ τὸ ἀπίνω, τὸ δὲ καίω κλίνεται.

Τὰ εἰς, καὶ ἀπὸ διφθόγῃς τῇ διὰ τοῦ
υ, παραληγόμενα, μέσους παρακείμενους ποιῶντες,
ἀπὸ τῆς ἀόριστος παθητικῆς, οὐδὲ μέσους ὑπορ-
σσωπείκους, οὐδὲ μέσους ἀόριστους τὸν τωρ,
χάνω, φάνω, καὶ ὅσα τοιαῦτα, βασιλέω,
στρατεύω, παιδεύω, καὶ ὅσα τοιαῦτα, λάνω,

Εἰ καὶ κροῖω,

κρινώ, διὸ ἑπισατέον πῶς ἐγγύοιτο ἀπὸ τοῦ, ὁ
ἀκλήκοα, οὐδὲ γὰρ ἔχομεν μέσον πρὸς ἀκείμηνον.

τὰ δὲ διὰ τοῦ, νῦν, ὑπὲρ Διὸ συλλαβὰς, μέσους
πρὸς ἀκείμηνους οὐ ποιεῖ, οὔτε μέσους ὑπὲρ σωμα-
λίκους, οὐδὲ Διόντες αὐτοῖς, οὐδὲ τοὺς παθη-
τικοὺς, οὐδὲ τοὺς μέσους, ὥστε διὰ ἥρτυκα, καὶ ἰ-
χυκα, καὶ τῶν τοιόντων, μὴ ζητῆναι τοὺς παρὰ
ἀκείμηνους. καθόλου οὐδεὶς πρὸς ἀκείμηνον. Δισυλ-
λαβὴ ἀπὸ συμφωνοῦ ἀρχόμενον ὅτι ἡ τὸν, ε, μό-
νου. ἀλλήνους δὲ ὅτι, οὐκ οἱ μέσοι πρὸς ἀκείμηνους ἀπὸ
πρὸς ὡς μὲν, μιὰ ἐνδόνσι συλλαβὴ τῶν ἐν ἰ-
χνύκῃ, Δεδόντων, Δεδόντων, δὴ ἡλον ὡς ὅτι
τὸ ἑσμην, κέκλῃκα, κέκμῃκα, Δεδάρκα, πρὸς
πρὸς ἀκείμηνους, τῶν τοιόντων οἱ μέσοι πρὸς ἀκείμηνους, οὐ
συσχέονται εἰς Δισυλλαβίαν προαγόμενοι, καὶ
δὴ ἡλον ὅτι ἀκόλονος, οὐδὲ ὑποσώτελοι.

τὰ εἰς, ται, λήγοντα παθητικὰ πρὸς ἀκείμηνον, χρό-
νου ἔχοντα, πρὸς τῶν, συμφωνοῦ, εἰς, μὲν ὅτι, ἔ-
χεται τρίτη τῶν πληθυντικῶν, διὰ τὸ μὴ δῶνα
δαί, ν, Δέξασθαι, εἰ δὲ καθαρῶς, εἰς, εἰς, ὅτι
τοῦ, ν, ποιεῖ τὰ πληθυντικὰ, λείπεται, ν, γινώσκου, πε-
ρίλυστα, ἔξυστα, ὅτι, ὅτι, ὅτι, εἰς, ὅτι. Ακολού-
θως διὰ τῶν, καὶ τὰ τῶν ὑπὲρ σωμαλίκων, ὅτι, ὅτι,
μὲν ὅτι. Εἰ δέ τινα, καὶ τὰ καλονόμενα
ἐπερόχρονα, ὡς ἐν ὀνόμασι, ἐπεροχρῆ, καὶ ἐπερό-
πῳτα, ὡς οὐ Δε βιάζεται τὰς ἄλλας φωνάς,
ὅτι, ὅτι, βέβρωκα, ἐφαγόν, ἐδομαι, φέρω, λύει-
κα, ὅτι, ὅτι. εἰς, μὲν, ὅτι ποιητικὴ βιάζεται διὰ-
λεκτος.

λεκτῷ. Ἡ πρώτη συζυγία τῇ πρῶτῳ μέ-
νωρ, πάντως μὴ κλίνεται δὲ εἰς μέσους παρ-
ακκαμλῖους, δεδουπῶς, λεληκῶς. ἔχει δὲ Ὁ Δευ-
τερον ἄορίστον, ἡμαρτον, ὠλιθορ, ἔχραιοσμορ,
εὔσορ. καὶ ἄλλαι δὲ εἰς γινώδωάμλῃοι συσλῶαι.

Ἡ δευτέρα ὅ συζυγία τῇ πρῶτῳ μλῖωρ πα-
νωτέρῃ, καὶ ἐλάττωρ φησι πρώτης, καὶ εἰς μέσους
πακκαμλῖους, καὶ δευτέρους ἄορίστους, μεμυ-
κῶς ἡὕπε τανρ. Ἡ δὲ τρίτη συζυγία τῇ πε-
ριτωμλῖωρ οὐκ ἐδέξατο, οὔτε μέσους πακκα-
μλῖους, οὔτε μέσους ὑπερωτελίκους, οὔτε δευτέ-
ρους ἄορίστους. χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι Δευτεροὶ
ἄορίσοι παθητικοί, πάντιοί εἰσι ἀπὸ πρῶτῳ μέ-
νωρ, τὸ γὰρ ἐδάμλῃ, ἀμείβοιορ ὥστε ἀνικνῶς
μὴ ὀρίζεσθαι πρὶ αὐτῇ, καὶ οὐκ εἰσι δηλονότι, οὐ
δὲ ὀφείλουσι Δευτεροὶ μέλλοντες. Εἰρηκτῇ τὸ
ἡνῆστομαι ποίου χρόνου ἐστί, προτείνει τρῖν φων ἔν
τοῖς ἐλέγχοις, τὰ εἰς, μαι, λήγοντα, μέσους
πακκαμλῖους οὐδέποτε ἐπεδείξατο, οὐδὲ μέσους
ὑπερωτελίκους, οὐδὲ δευτέρους ἄορίστους πα-
θητικούς, οὐδὲ μέσους, οὐδὲ μετολίγοι μέλλον-
τας. τῶν εἰς, μαι, λήγοντων ὡς πρώτη συζυ-
γία ῥήματα, οὐκ ἔχει πρῶτά, τό, πε γὰρ τίδη-
μί ὄσι, καὶ τὸ ἱκμι, ὡς φησι τρίτης συζυγίας, ἐν τῷ
Δίδωμι. Ἡ δὲ πετάρτη συζυγία τῇ εἰς, μαι,
οὐ κλίνεται, ὑπερμνήσαις μὲν πρῆται, ὥσπερ ὡς
τρίτης καὶ δευτέρας καὶ πρώτης. Εἰς δὲ ἔ-
νω, δωάμλῃ, καὶ συζυγίᾳ, εἰς δευτέρας χω-

ἔρως τὸ πίπλωμι, καὶ πίπρωμι, καὶ τὸ γῆρας
 Δε Ε' ἔ γηράντω, καὶ τὸ γηράναι τὸ ἀπ' ἐμ-
 φατορ ἀπ' Ἀδωτέρας τῷ εἰς, μι. τὸ Δε γήρῃσε
 καὶ ἄνδρὸς γηρόντω, ἀπὸ πρῶτης. καὶ ἄλ-
 λα, πολλὰ τοιαῦτα χήματα ἐνδείκνυται πῶς
 ἀπ' τῷ εἰς, μι, κίνησιρ, ὡσπερ καὶ τὸ κῆμαι καὶ τὸ
 ἔμαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀδωτέρας συζυγίας. τὸ
 γὰρ ἔραμαι καὶ ἄγαμαι καὶ δῶαμαι, καὶ
 τὸ πρὸ Ἀδωτέρας πέταμαι, διὰ τοῦ πρῶτου ὁμο-
 λογῆ Ἀδωτέρας συζυγίας, τοιοῦτό Δε, καὶ δ' ἐφ-
 θλω, τοιαντὴ Δε καὶ ἡ τρίτη τῷ εἰς, μι. καὶ γὰρ
 τὸ ἐνωρ ἐβίωρ δ' αὐτῆς εἰσὶ κινήματα, ἀλλ' οὐ καὶ
 τὰ δέματα ῥητά, οὔτε κλινόμενα. Ἡ ὅ πετάς
 τη, ὑπ' μνήσεως ἔχει ὡσπερ ἔχει ἔφω, ἔφυε ἔφω.
 καὶ τὸ ἐδω ἐδωε, ἐδω, τοιοῦτον Δε ὅτι καὶ τὸ
 χυδ, ἐκχυνόμενοι, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ὑπό-
 μνησιρ ποιοῦμενα, οὐ κλίσσεως διωκεῖς. Ἐπὶ
 Δε προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνδεητικοὶ μεν-
 παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι εὐρέδουσιν ἔ-
 νει ἀπ' βαρυτόνων, ὡς τὸ πέσῃσι, κέχρασι
 καὶ ἄλλα, πολλὰ. Ἀπὸ μὲντοι πρῶτω μέ-
 νων, οὐχ' εὐρώμεν χρῆσιρ ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς ὅ φωνὰς
 παρατίθενται, ὅ νυνόκησι, καὶ πετέλεισθαι, τὸ ὅ πα-
 ρά νησι κρᾶτης λέγομεν εὐρηκερ, ἀπὸ δέματός
 ὅτι τοῦ ἐνρήκω.

Εἰώδασιν γὰρ οἱ παρακείμενοι τρέφειν τὸ, α,
 εἰς, ω, καὶ ποιῆν ἐνιστώτα, πολὺ Δε τὸ τοιοῦ-
 το ἐν τῷ παρὰ συρακουσίους, ὀλώλα, ὀλώλω,
 Δέδοι-

Δέδοικα, Δεδοίκω, ἀλλὰ μὴ, καὶ τὸ κέκλυ-
κε παρ' ἐπιχάρμῳ, ἀπὸ δέματ' τοῦ κέκλυ-
κω. Σπάνιοι δὲ καὶ οἱ μέσοι παρακείμενοι
ἔισιν ὧν ἐνικῶς ἀριθμῶ, ἢ μὲντοι σωήθηαι, οὐ-
τως ἀποφάνεται, νενοικῶς ἴδι, καὶ πεποικ-
κῶς ἴδι.

καὶ ὑπὲρ ἐνικῆς δὲ ἐγκλίσεως, οὐ σωίστα-
ται παρακείμενοι, καὶ ὑπορσυντέλικοι, ἔαρ
οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι, πρὸ τοῦ, μαι, σύμ-
φωνον ἔχουσιν, ἢ Δίφθογγον τὴν Διὰ τοῦ, υ, με-
τοχῇ μὲντοι προσχρώμεθα, καὶ βε' εἴλω ἐν-
κλῶ, οὕτω τέτυμμαι, τετυμμενύθ' εἴλω, πε-
παίδθυμαι, πεπαίδθυμενύθ' εἴλω. Εἰ μὲν-
τοι πρὸ τοῦ, μαι, μὴ ὑπάρχοι σύμφωνον, ἢ Δί-
φθογγον Διὰ τοῦ, υ, σωίσταται ἡ φωνή, μέμνη-
μαι μεμνήμην πρὸ τοῦ, η, τὸ, ι, ὑπάρχει, Δέδο-
μαι Δεδοίμην, λελυμαι, λελυμην, συνθάδε μὴ
ἔωέδετο τὸ, ι, Διὰ τὸ ἀνώτακτον κέκλημαι, κε-
κλημην, καὶ πολλὰ ὅστις ἢ τοιαντὴ χρῆσις, ἐξαι-
τὸν μὲντοι ὅστις καὶ ὑπὲρ τῶν τοιούτων μετοχῇ πᾶ-
σι χρῆσθαι καὶ βε' εἴλω, ὥς ὁ ποιητὴς ἐχρή-
σατο ἔπωρ, μὴ δὲ, πατήρ, πηλεμάχοιο κέκλη-
μενύθ' εἴλω. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ φησὶ ἀνα-
λογίᾳς ἔχεται φησὶ ἐνικῆς, ὑπὲρ μὲν γὰρ τοῖς
ἐνικαῖς τετυμμενύθ' εἴλω, ἔαρ τετυμμενύθ'
ῶ, καὶ τὰ ὁμοία, καὶ τὸ, υ, ὑπάρχει, ἢ Δίφθογ-
γ' ὅθεν αὐτοῦ πρὸ τοῦ, μαι, ἔαρ λελυμενύθ'
ῶ, ἔαρ πεπαίδθυμενύθ' ῶ.

Εἰ μὲντοι καθαρκενοὶ καὶ μὴ ἔχη τὸ, υ, πρὸ
 τέλους, τότε σωίσεται τὰ ὑποτακτικά, μέμνη-
 μαί, ἔαρ μεμνῶμαι, πρὸ τέλους ὄσης ὅτι προ-
 σωμνῆς, τέτρωμαι, ἔαρ πετρώμαι. Εἰ δὲ καὶ
 χαρακτηρὶ ἐνὸρ γνητικῶ κεχρημύνα, ἄπορ ἦτοι εἰς
 παθητικῶν διαδέσιρ μεταβήσεται, ἢ οὐ, ἐκείνου
 οὐ μετβαίνει, ὅσα πρὸς γνητικῶ ἔχει σωίσταξιρ,
 ἢ αἰτιατικῶ, Δεωσόλω σε, Δεωσόμοι ὑπὸ σου,
 τύπῳ σε, τύπῳμαι ὑπὸ σου. Εἰ δὲ μὴ οὕτως
 ἔχει, οὐκ εἶ. ὥπορ ἔχει τὸ, ρῶ, πλουτῶ, ὑπάρ-
 χω, εἰμί, τὸ γρ ἡμῶν ἢ ἔσομαι, μέσᾳ ἐσίρ, ὑγιαί-
 νω, χέλω, ὄνρ ὡ, κομῶ, ὡν Δεύτερας συζυγίας καὶ
 τὰ τοιαῦτα, καίτοι γε ἐνὸρ γνητικῶ ὑπάρχοντα,
 ἀριστῶ, Δειπνῶ, τρέχω, καὶ τὸ τρέχω δὲ εἰ λά-
 βοὶ πρόδεσιρ τῶν κατὰ ἔρχω, ἔξῃ παθητικῶν, ἐ-
 πεὶ σωτέτακτῇ τῇ γνητικῇ τῇ κατὰ ἔρχω σου, καὶ
 κατὰ τρέχομαι ὑπὸ σου. Τὸ παλαιῶ δὲ καὶ τὸ
 παγκρατῆς ὄν, οὐκ ἔχει παθητικά, Δοικῇ γρ σω-
 τέτακται. καὶ δὲ ὅσης διαδέσεως ἀνάγεται,
 τύπῃ γάρ καὶ τύπῃται ὁ παγκρατῆς ὄν. πάλιν
 γὰρ τὸ παλαιῶ, εἰ λάβοι τῶν κατὰ τὸ γρ
 το κατὰ παλαιῶσε, γρ οὐκ ἀρ καὶ παθητικῶν, κα-
 τὰ παλαιῶμαι ὑπὸ σου. Εἰ τις δὲ ἀκριβῶς δε-
 τάλοι, καὶ τὸ Δίδωμί σοι τὸ τέμνω σοι, πρὸς
 Δοικῶν σωτάσομνῶν, οὐκ ἀποφανῆται πα-
 θητικά, προηέκιστε γὰρ ὅσι, καὶ οὐκ ἐνέργεια, τότε
 μὲν γὰρ τοῖς εἶναι τὸ τέμνωμαι καὶ δίδωμαι, ὅ-
 ὥστε ὅσι τέμνω σε τὸ Δίδωμί σε, ἵνα, τὸ τεμνό-
 μιν

μῦθον ἢ διδῶμενον ὁμολογήσῃ τὸ πάθος. τί
 γὰρ ἄρ' ἐστὶ παθητικὸν ἢ πρόσωπον ὁμολογῶν
 τὴν εἰς αὐτὸ χωρησάντων διὰ δεσιν. καὶ τὸ
 δέμω δὲ καὶ δὲ τρέμω καὶ φρίσσω καὶ τέμνω καὶ
 φνίγω, οὐκ ἔχει παθητικά. καὶ διγέ δοκῆ αἰ-
 νακῇ σωτάσασθαι, φένγω σε, φρίσσω σε, τρέμω
 σε καὶ τὰ ὅμοια· οὐκ ἔχει δὲ οὕτως, οὐ γὰρ ὅρ
 πρόσωπον ἐν τῷ τύπῳ σε αἰνακῇ ἢ τυπτομένη,
 οὕτω καὶ ἐν τῷ φρίσσω σε, ἐσθίρω αὖ ἐν τῇ τοιαύ-
 τη σωτάξει, ἢ, διὰ, πρόσδεσις, φρίσσω διὰ σε, καὶ
 τὰ ὅμοια. τοιαῦτα δὲ καὶ ἡ πᾶσι τῶν ὁ-
 ωισχον μῦθαι μὴ ἐπιζητῶντα, παθητικῶν φω-
 νῶν, πάχει, τύπτει, δνήσκει, κοπιᾷ, ὀφθαλμιᾷ, πυ-
 ρέσσει, φθίνει, ῥιγῶ, ἰδρῶ. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου, ἐσθί-
 νῶ εἰς, μαι, χαρακτηρεῖ παθητικῶν κεχρημύλια-
 ῖσιν οὐκ ἔχει τῷ σώταξιν ἢ παθητικῆς διαθέσε-
 ως, τουτέστι γῆρικῶν πῶσιν μετὰ τὸ ὑπὲρ, προθέσε-
 ως, τυπτομαι ὑπὲρ σὺ δέρομαι ὑπὲρ σὺ τὰ ἄτοι-
 αῦτα ἔχει ἐνδογενικά, τύπτω σε, δέρω σε, τὰ ἃ μὴ
 ἔχοντα τῷ τοιαύτῳ σώταξιν, οὐχ ἔχει, ὡς ἔχει
 δ' εὐχομαι, ἔρχομαι, μάχομαι, πορευομαι, χα-
 ρίζομαι, ἀρωμαι, φέθγομαι, προαιρῶμαι, βόλο-
 μαι, ἱπτάζομαι, δωροῦμαι σοι, τὸ δὲ ἔρχομαι
 καὶ ἐνδογενικόν ὅτι τῷ σημασιολογῶν, τὸ δὲ βιά-
 ζομαι, διὸ σωτάξιν ἀνέξατο, βιάζομαι σε, βιά-
 ζομαι ὑπὲρ αὐτοῦ, διὸ πορισὸν καὶ ἐνδογε-
 νικὸν ζητῶν τον του, ἅτε δὴ καὶ μιᾶς φωνῆς, ἐν
 διαφόρῳ σωτάξιν τὰς διὸ διαδέσεις ἔχον-
 ται.

τῷ δι' ῥήματ'·. τιτόλμμαι μλύδι πα
 ρὰ τῷ ποιητῇ πλκιδωλικὸν, ῥυοργηλικὸν κα-
 τὰ φωνῶν ἑρῆσθαι. Ευρυλοχαίς μάλα δήμε
 διαΐζετε μόννορέοντα. τοσαύτα εἰπῆρ ῥυ.

σωτόμφ ὑπὲρ τ' μηπᾶρ ῥήμα μή-

τε εἰς χρόνους Διαφόρους

κινῆρ, μήτε εἰς Δια-

φόρους δια-

δέσεις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΟΣΑ ΡΗΜΑ:

ΤΑ ΕΣΤΙΝ ΔΗΛΩΤΙΚΑ ΤΗΣ

ὑπάρξεως, ὅτι πόσα, τῇ πορενεσθαί τε

καὶ τῇ καθέξεσθαι σημαίνεταί

καὶ σχηματισμοὶ αὐτῶν.

Ἰστέον ὅτι δύο ῥήματα εἰσι δηλωτικά τῆ ὑπάρ-
ξεως, ἑὸν ὅτι εἰμί, καὶ ἀμφότερα γὰρ εἰς ὑπάρχων
δηλοῦσιν, ἀπὸ μὲν οὖν τῆ ἑὸν κανονίζεται, ὅτι ὥν, ἥτοι
τὸ ὑπάρχων, ὅτι πρὸ αὐτοῦ τὸ ὥν, καὶ τὸ ἥν εἰς
μέσον πρᾶγμα. καὶ δευτέρου ἁόρις. κανονίζεται
δὲ εἰς ὥν καὶ τὸ ὥν οὕτως.

Ἐὼ δὲ ὑπάρχων, ὁ μέλλων ἔσσω, ὁ δευτέρου ἁό-
ρις ὅτι ἥν, ἡ μετοχή δὲ ὥν, ὅτι ἀφ' ἑσθ' τῇ, εἰς ὥν,
οὗ, ὅτι ὁ δευτέρου, τὸ ὅν. Ἀπὸ δὲ τῇ εἰμί τὸ ἥν
εἰς ὑπάρχων ἐγώ. τὸ δὲ ἥν καὶ ὑπάρχων ἐκ ἑ-
νὸς ἀπὸ τῇ ἑὸν κανονίζεται, ὅτι ἡς καὶ ὑπάρχων σὺ
ἀπὸ τῇ εἰμί, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀπὸ τῇ εἰμί, ὥν ἑ-
καστοῦ ἥδη τεχνολογῆσόμεν, καὶ πρῶτον τὸ ἥν καὶ
ὑπάρχων ἐγώ.

Εἰμί, καὶ ὁ πρᾶτατ. ἥν διὰ διφθόγῃς, καὶ βροπῇ
τ, α, διφθόγῃς εἰς, η, ἥν, τρέπεθ' ἡ καὶ ἡ, εἰς τ, α,
διφθόγῃς ὡς δὲ τέθηκα, τέτθηκα βρέπεται καὶ ἡ δι-
φθόγῃς εἰς πλῶν, ὡς εἰς τῷ ἥδη παρ' ομήρῳ,
ἥρωι ἡπίσατο, ἥδ' αὖ γὰρ κοινῶς, δὲ διφθόγῃς, διὰ διφ-
θόγῃς, ἥδη δὲ παρ' ομήρῳ, η.

τὸ δὲ ἑὸν κανονίζεται οὕτως, εἰμί καὶ ὁ πα-
ρατα-

φαταλικός, εἰς τὸ, εἰς, διφθογόμῳ, καὶ διαλύσει
 ἰωνικῇ. ἔα. οὕτως. Ὁ τὸ ἥδ' εἰς, ἥδ' εἰς, ἡδ' εἰς, ἡθ' εἰς, ἡθ' εἰς
 σι, ἡ χρῆσις δὲ παρ' Ομηρῶς, ὡς τὸ οὐ γὰρ ἄμυλκ-
 θός ἔα. ἀπὸ τὸν/του δὲ τὸν/ἔα, κρᾶσις τὸν/ἔα, εἰς
 η, γίνεται, ἡ καὶ ὑπὲρχοι ἐγώ, ὡς πρὸ Ἀριστοφάνη.
 Δὲ γὰρ ὡς ἔοικέ με λέγειν ἂν κρῖν' πῆρ' ἡ παρ-
 σκευασμῶν.

Τὸ δὲ ἡ καὶ ὑπὲρ χειρ' ἐκένει, οὕτως, ἔω, τὸ
 ὑπάρχω, ὁ μέλλω, ἔσω, ὁ δὲν περὶ ἀόριστον
 ἦορ ἦε ἦε, καὶ ἡ καὶ κρᾶσις ἦρ, τοιοῦτο δὲ ἔλω λέ-
 γεται ποιητικῶς προσηκόντως.

Τὸ δὲ ἡ καὶ ὑπὲρ χορ' ἐκένει ἀπὸ τοῦ ἡμῶν
 πρῶτον προσώπου κατὰ συγκοπὴν. ἀπὸ μὲν γὰρ
 τοῦ ἡρ πρῶτου προσώπου ἔνικῶν τὸ πρῶτον ἔ-
 πληθυντικῇ ἡμῶν, ἀπὸ ἔνικῶν, ἐτύφθη,
 μερ' ἐτύφθη, ἡ γὰρ ἐπὶ μὲν ἡ γὰρ μερ' ὡς παρ' Ομη-
 ρῶ, οἱ δὲ ἐπὶ οὐκ ἡ γὰρ μερ' ὁμικρετέες τ' ἐχθρό-
 το. τὰ γὰρ εἰς, μὲν, πληθυντικῇ ἀπὸ τῆς εἰς, ν,
 φνσι μακροκαταλήκτωρ κοινῶς μὲν εἰς, σαν,
 ποιῶ δ' τρίτον ἐτύφθη μὲν, ἐτύφθησαν, ἡμῶν, ἡ-
 σαν, αἰολικῶς δὲ καὶ συγκοπὴν ὡς εἴρηται. χρῆ-
 σις δὲ τὸν/του παρ' Ησιόδῳ ἐν Διοφάνῃ, οἱ δὲ ἡρ
 τρεῖς κεφαλαί, τὸ δὲ, τῆς δ' ἡρ χάλκεα, μὲν
 τείχεα, χάλκεοι δὲ περὶ οἱ. Δάσονται ἔνικῶν
 εἶναι, τὰ γὰρ πολλὰ οὐδέτερα ἔνικῶν ῥήμα-
 τισαυτάσσονται, τανύτα, μὲν ἐν τούτοις.

Τὸ δὲ εἰμί μὲν ἀπὸ τῆς εἰς, ἔσω δὲ πετάρης
 συζυγίας τῆς εἰς, με, ὡς γὰρ ἐγγινώ, ἐγγινυ-
 μι, οὐ-

μι, οὕτως ἔω, εἰμι, ἔω εἰς ἡ πετάρτη συζυγία τῶν
 εἰς, μι, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ πᾶλιν γέται, πλεο
 νάζει τὸ, ι, διχρόνον, καὶ γίνεται εἰμι, οὐ δὲ πε
 τάρτης συζυγίας ὅτι τὸ εἰμι, διῆλον καὶ ἀπὸ φθι
 ῖ εκτης τῶν βαρυτόνων, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔω εἰμι καὶ
 εἰμι, οὕτω γὰρ καὶ τὸ ζεύγωμι προσεχῶς ἀπὸ
 τοῦ ζυγνῶ, πορροτέρῳ γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ ζεύ
 γω πᾶλιν γέται, καὶ ἀπὸ τοῦ ζεύγω. διῆλον ὅ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἔχειν πρὸ τοῦ, μι, διχρόνον δ', ι, ἐκτετα
 μένον τῇ διφθόγῳ, ἢ γὰρ πετάρτη τῶν εἰς, μι,
 διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ πᾶλιν γέται, μάλιστα ὅ δι
 λόρ ὅτι, οὐ φθι πετάρτης συζυγίας ὅτι τῶν εἰς, μι,
 τὸ εἰμι, ὅτι οὐ κινεῖται ἐπέκριναι τοῦ ζυνεστῶτος
 καὶ παρατατικῶς, ὅπερ ὅτι ἰδίῳ φθι τετάρ
 τής συζυγίας τῶν εἰς, μι, τὸ γὰρ ζεύγωμι μό
 νον ζυνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἔχει, μέλλοντα
 γὰρ οὐκ ἔχει, οὐδὲ πᾶσι μὲν, οὐ δὲ τὸν ἐξῆς
 χρόνον, ὥστε πετάρτης ὅτι συζυγίας καὶ αὐτὸ,
 καὶ τὸ εἰμι, ὃ σημαίνει τὸ πορεύομαι, ἀλλὰ πρὸς
 μὲν τοῦ εἰμι καὶ τῶν ὅτι αὐτοῦ κανονισμά
 των μετὰ ταῦτα ρηθῆσεται, νῦν δὲ τὰ ἐκ τοῦ ἔω
 καὶ τοῦ εἰμι ρητέον.

Εἰ καὶ ὑπάρχει κανόνισον, ἔω τὸ ὑπάρχει,
 καὶ τὸ παθητικὸν ἔομαι, τὸ δυνάμει ἔη, καὶ σω
 αῖρεσι τοῦ, ε, καὶ, ι, προσγεγραμμένου, γίνεται εἰ,
 τὸ δὲ, η, ἀποβάλλεται, διὰ τὸ μὴ δυνάμει, μήτε
 συνεκφωνηθῆναι, μήτε προσγράφειν, οὕτως δ'
 βοᾷ βοᾷ γίνεται καὶ κρᾷσιρ ἀποβαλλομένου

τελείως

πλείους τῶν, διὰ τὸ μήτε σωματικῶς εἶναι, μή-
τε προσγράφεται δυνάσθαι, τὸ τὸ εἶ μετὰ
φθι, παρὰ, προδέσσεως πάρα λέγεται, ὡς τὸ ἐταῖ-
ρε ἐφ' ᾧ παρὰ, εἰ δ' εἰ μὴ ἐσημάνει δ' ὑπάρχῃς,
τὸ δὲ πάρα σημαίνει τὸ ἥλθες, ὅτι ἡ ἐπερώτης φθι
σημασίας πρὸ τῶν σώδεσιν φθι προδέσσεως
γέροντες, οὕτω καὶ οὐσία, μὲν τὸ ἀνδρωτότακ-
τον πρᾶγμα, δηλοῖ, παρουσία, δὲ τῶν ἔλθουσιν,
καὶ ἐπεροῦνται ἡ σημασία, διὰ τῶν πρόδεσιν,
μετὰ ἄλλης δὲ προδέσσεως τὸ, εἰ, καὶ ὑπάρχῃς
οὐ σωδοιάζεται εἰμὴ μετὰ φθι, παρὰ, καὶ
φθι, σω, μόνος, οἶον, σώμα, ὡς παρὰ σοφοκλῆ,
τοῖς τοῦ πατρὸς φονδύαῖς σύνει, τὸ γὰρ ἔξει
καὶ μετὰ, ὡς παρὰ Αἰστοφάνει, ἔξει τὸν ἄσ-
κάντιον λαβῶν, ἐπεροῦνται ἔχουσι τῶν σημασί-
ων, τὸ γὰρ μένελδε καὶ ἔξελδε σημαίνουσι, ὅτι
εἰσὶ προστακτικά, τὸ δὲ πάρα ὀριστικὸν ὅτι, καὶ οὐ
τὸ παρ' ἥλθες σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἥλθες, κανο-
οῦσονται δὲ καὶ μετὰ καὶ ἔξει ἐν οἰκείοις τῶν
ποιοῖς.

ΕΣΤΑΙ.

Τὸ δὲ ἔσαι, ἅπλῃ τοῖς εἶναι καὶ συγκοπῶν.

Τὸ δὲ εἶναι οὕτως, εἰ, ὁ μέλλων εἶναι, ὅτι Δω-
ρικῶς εἶναι, μετὰ πρῶτον μὲν τόνου, λατῶν γὰρ καὶ
Δωσῶ φασιν οἱ Δοριεῖς ὡς ἀρχντας τε καὶ θεό-
κριτες, ὁ μέσος μέλλων πρῶτον εἶναι, μακί, λέ-
γει γὰρ ὁ κανὼν, εἰ δὲ πρῶτον εἶναι τῶν, ου, δί-
φθορος.

φθόγγον, ἃ τρίς ῥέσεται, ὅ, σε, δίφθογγον
κλίσιν ῥέχει ὁμοίαν.

Τὸ δὲ ἥμιον εἰς ὑπόσωτέλικον, ἔω, ὁ μέλλων
ἔσω, ὁ πῶρα κείμην, ὁ παθὴν κός, ἡμαι, ὁ
ὑπόσωτέλικ, ὁ ἥμιον, οὐ πάντοτε γὰρ ὁ παθὴν
κός παρακείμην, ὅ, ἐν τῇ ἑκτῇ συζυγίᾳ λαμ-
βάνει ὅ, σ, ὅσον λέλθμαι καὶ λέλυμαι, ἅπαρ τοῦ
λονω καὶ λνω, ἅπαρ τοῦ του καὶ ἔσο, καὶ ὑπό-
χε, τὸ γὰρ διενπερὸν του του, ἡσο, καὶ κατὰ συ-
στολὴν, ἔσο γίνεται, διὰ ὅ, μεταπεσῆν τι τῷ τῷ
ὑπόσωτελικῷ σημασίαν καὶ πῶρατικόν, ἔ-
σο καὶ ὑπαρχε λέγμεν, ὅ, δὲ ὑπόχε πῶρατα-
τικόν, ἐν δὲ τῷ πῶρατατικοῖς, καὶ συστολῇ ὅτι
ἄρχοντος ἐν τοῖς προστακτικοῖς γίνεται, ἡλεν-
του, ἔλεν του, ἡκονου, ἄκονου, ταύτα, μὲν ἅπαρ
τοῦ ἔω.

ἈΡΧΗ ΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΟΥ ΕΙΜΙ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ εἰμι ἔτρεα, πρῶτον μὲν
τὸ ἐστί, ἡγῶν τὸ ὑπάρχης σύ, ὡς παρ' ὁ μῆρ, εἰ
δὲ σύ κ' ἡτρός ἐστί, δεῖ, δὲ σε γέιναι το μῆτρ, ὅ, πῶ
καλονίζεται οὕτως, εἰ μί, ἃ διενπερὸν μὲν ὡφθαλμ
εἰς ὀξύτῳ, τὰ ἄεις, μι, ἔοπῃ ῥ, μι, εἰς, σ, ὅ, διεν-
περὸν ποιῶ, οἷον τίθημι τίθης, ἀλλ' ἵνα μὴ σωμεπέ-
ση τῷ εἰς, ὅ, ἔρχη, ὅσον τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, προ-
σθήκη καὶ ἔτερε, σ, καὶ μεταθέσι, τῷ, ἐστί γίνετῃ,
ἐν πλάσι αὐτῇ δὲ τὸ, σ, ὅ, ὅ, ἐν, σ, μετὰ τοῦ ἐκ
φωτῶ

φωνουμένου, τον τρίτου προσώπου μάλλον ὅτι
 χαρακτηριστικόν, οἶον, τίθησι, δίδωσι, ἄλλοι δὲ
 ὑποῖεν αὐτὸν κανονίζουσιν.

Ἀπὸ τοῦ εἰμι, ὅπου ἀπὸ τοῦ ἔω γίνεται τὸ
 διωπερὸς, ἔπει οὐδέποτε ὀριστικὸν πρόσω-
 πον τοῦ ἐνεστώτος βραχυκαταληκτὸς, ἐνικὸν
 κοινὸν ὅρι, εἰ μὴ πλεονάσῃ τὸ, ἰ, συνεμπίπτει με-
 τὰ τοῦ εἰς καὶ ἔρχη, εἰ δὲ τραπῇ τὸ, ε, εἰς, η, συνεμ-
 πίπτει μετὰ τοῦ ἔαρ ἢ ἐς ἀντὶ τοῦ ὑπάρχης, ὥστε
 ὅτι ἀνάγκης πλεονασμὸς γίνεται καὶ ἕτερον, σ,
 ἵνα, καὶ δέσῃ μακρὰ γγύεται ἢ συλλαβή. ἔπει ὅ
 οὐδέποτε λέξις ἐλλωμένη εἰς δύο συμφωνὰς τὰ
 αὐτὰ καταλήγει, πλεονάζει καὶ τὸ, ἰ, καὶ γίνε-
 ται εἰς.

Τὸ τρίτον ἐστὶ ὁμοίως διὰ τοῦ, σ, τὰ γὰρ εἰς
 μι, πρὸς ἡ φημι, εἰς, σι, τὸ τρίτον ποιεῖ, τίθημι,
 τίθησι, ἐμί, ἐσί, ἀλλ' ἔπει τὰ εἰς, ἰ, λήγοντα ῥή-
 ματα φύσει μακρὰ παραλήγονται, διὸ καὶ δ' ἐμί
 ἐμί γέγονεν, εἰ μὴ πλεονάσῃ τὸ, ἰ, εἰς ἰ γίνε-
 ται, καὶ σινεμπίπτει μετὰ τῆς εἰς τοῦ τρίτου προσ-
 ῶπου τῆς πληθυντικῆς, εἰ δὲ τραπῇ τὸ, ε, εἰς, η,
 σινεμπίπτει μετὰ τοῦ ἡσὶ καὶ φησιν, ὥστε ὅτι
 ἀνάγκης διπλασιάζεται πάλιν τὸ, σ, καὶ γίνε-
 ται καὶ δέσῃ μακρὰ ἢ παραλήγουσα, ἀλλ' ἵνα
 μὴ σινεμπίπτῃ διδόντες τὸ τρίτον, τρέπε-
 ται ὅτι ἐρ, σ, εἰς, τ, καὶ γίνεται ὅτι ἐρ, ὅ καὶ εἰς γὰρ
 φέται, τὰ διττά, ἐδρ ἐτὸν, καὶ πλεονασμῶς τοῦ, σ,
 ἐδρ, ἐδρ. τὰ πληθυντικὰ ἐμ' ἐτέ, καὶ πλεο-
 νασμῶ

νασμοῦ τοι, σ, ἐσ μὴ, ἐσέ. τὸ τρίτον τῷ πληθυν-
τικῷ, εἰσίν, ὃ καὶ ἑασι γίνεται ποιητικῶς.

Ἰαὶ καὶ ὑπάρχει κανόνισον, εἰμὶ καὶ ὁ παρα-
τακτικὸς εἰρ, ἢ μεδχῆ εἰς ἐντὸς, καὶ δ' προστα-
κτικὸν, ἔδι, ὡς ἰδεῖς ἰδέντος, τῆδε ἰ, τον του τὸ
ἔϊτον, ἔτω, καὶ πλεονασμοῦ τοι, σ, ἐστω γίνεται,
τροπῇ δὲ τ, ε, εἰς, η, ἦτω, δ' δὲ ἔθι, δέντερον πρόσ-
ωπον πλεονασμοῦ τοι, σ, ἰαὶ γίνεται. ἔα γὰρ
τοῖς πρῶτοις μὴ τοι, ε, πλεονάσαντος συμφῶ-
νου τρέπεται τὸ, ε, εἰς, ι, διορῆχω, ἰχω, ῥέπῳ, ῥί-
πῳ, μὴ, μίμνω. αὐτὸ μὴ οὐαὶ τὸ ἰαὶ ὡς ἂν ὁ
πᾶντος γινόμενον ἀκίνητον μεμύνηκε, ἢ καί τις
δὲ ἀπὸ τοῦ ἔδι προβαίνει, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τ
σ, ὡς εἰρηται, ἢ ἡ τ, τροπῶν τοι, ε, εἰς, η, ἐστω καὶ
ἦτω, ἐσον καὶ ἦτον, ἐστω καὶ ἦτω, ἐστε καὶ
ἦτε, ἐσε μὴ γὰρ ὀριστικόν, ἐσε δὲ προστακτικόν, καὶ
εὐρίσκεται καὶ ἐν του χρήσις, ὡσαντως καὶ δ'
ἦτε προστακτικόν, δ' τρίτον τῷ πληθυντικῷ ἐ-
στωσαν καὶ ἦτωσαν.

Εἶναι Ἀντι τοῦ
ὑπαρχεῖν.

Τὸ δὲ εἶναι καὶ ὑπαρχεῖν καὶ αὐτὸ ἂν τοι εἰ-
μὶ κανονίζεται, ὃ πρῶτα τικὸς γὰρ αὐτὸ εἰρ, ἢ με-
τοχῇ εἰς ἐντος, καὶ δ' ἀπὸ ἐμφατοῦ εἶναι, καὶ
πλεονασμοῦ τοι, εἶναι.

Τὸ δὲ εἶναι καὶ πέμψαι πρὸς τὸ το διάφορον,
ὡς πρὸς Ἀριστοφάνει, δ' εἶναι καὶ συσπαντόν.

τὸ δ' εἴλω καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ὑβείλω.

τὸ ὃ εἴερ ἀντι τοῖ ἐκσαι, ἀπὸ τοῖ ἐκμην καὶ
συσκοπῶ, ὥσπερ πρὸ τὸν του εἴρηται.

τὸ ὃ εἴερ ὦ, καὶ αὐτὸ ὡς τὸ εἴερ ὑβείλω, ἀπὸ τῶς δ'
ἐν τὸν τῶς δύο χρόνοι ἐυρίσκονται ὁ ἐν τῶς καὶ ὁ
πρῶτα ἰσχύς, καὶ τῶς καὶ ἐν τῶς ζεύγνυμι, μέλλω
ὃ τὸν του οὐκ εἴρη ὡς εἴρηται, ἀπὸ τοῖ ἐω λαμ-
βάνομεν τὸ μέλλοντα, οὐδ' ἐσω τὸ ἐν τῶς ἰσχύς,
ἵνα μὴ σιωπῇ τῶς ἐσω καὶ ἐσωθερ, ἀλλὰ δ'
ἐσωμαι καὶ ἐσοίμαι.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΟΡΕΙΟΜΑΙ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

τὸ δ' πορεύομαι τρία, εἰσὶ σημαντικὰ ῥή-
ματα, εἰς διὰ διφθόγῳ, καὶ εἰς, καὶ ἴημι,
ἐπεὶ δὲ τὸ ἴημι παρὰ τῶς ὅςιν, ὡς δ' ἀπὸ τὸν
ὑβείλω τῶς ἴημι, οὕτω καὶ ἀπὸ τὸν ἴω, ἴω, ἴη-
μι, δοκῇ τέταρτόν τι συναναφαίνεσθαι, τὸ ἴω,
ἴω, καὶ ἐσὶ παρὰ τὸν τῶς τὸ ἴω διὰ τὸν, ἴ, ὥστε
ἐσὶν ὑποτακτικόν, δεύτερου ἀορίστου, ὥστε δὴ-
λορ ὅτι πέντε εἰσὶ, εἰς διὰ διφθόγῳ μέτρον, ἴω διὰ
τῶς, καὶ ἴω ἴω, διὰ δ' ἀκόλουθον ὅτι τεχνολό-
γίας καὶ πῶς παραγωγῶν τὸν ἴημι λέγον-
ται, ἀπὸ μὲν οὖν τὸν ἴω, κανονίζεται τὸ ἐπὶ
οὕτως.

εἰς, ὁ μέλλω εἰς, ὁ πρῶτος ἐκκα-
ὁ μέσος ἐκκα, καὶ τροπὴ τῶς, εἰς, η, ἴα, ὁ ὑπὸ σω-
τέλικος ἴημι, ἐκκα μετὰ τὸ ἴω, προθέσεως ἐπὶ, τὸ
ἴημι,

πρίτον, ἐπὶ ἡ, καὶ μετὰ ἡ ἐξ ἡ, καὶ τὸ δὲ ζῶν
εἰς Δευτέρου ἀόριστον, καὶ τὸ ἐξ ἡ, ὡς δ', ἐξ ἡ τὸν
ἀσκάντιν λαβὼν. εἰω γὰρ, ὁ μέλλων εἰ-
σω, ὁ Δεύτερος ἀόριστος, ἴορ, ἴε, ἴε, ἡ μετὰ ἡ, ἐξ
ἐξ ἡ, ἡ μετὰ ἡ σωμαίρεσις, ἐξ ἡ, ὡς αὐ-
τως ἡ μετὰ τῇ λοιπῶν προθέσεω, μετὰ καὶ
Δίφ, μόνον γὰρ δ' πάρεσσι καὶ σώαι ὅν γίνονται ἀπὸ
τοντον, ἀλλ' ἀπὸ τούτ' εἰ καὶ ὑπάρχει καὶ δ'
ἀπὸ ἡ καὶ δ' δὲ ζῶν μετὰ τῇ λοιπῶν προθέσεω
ἀπὸ τοῦ εἰω.

τὸ δὲ ἀπείναι ἡ μέλλειν ἀπὸ τῶν ἡ, τούτου
γὰρ ὁ παρατακτὸς ἡ, ἡ μετοχή ὁ εἰς τὸ ἐνδε-
κα καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατορῆναι ὡς ἡ εἶναι.

καὶ τὸ μεδίεναι ἡ δ' αἰετῆναι ἀπὸ τῶν ἡ, τούτου
Δασιωομλίου ὁ σημαίνει δ' πέμπω, καὶ ἀπλῶς,
ἀπὸ ἡ μετὰ ἡ σωμαίρεσις μεθῆναι καὶ
ἀφῆναι γράφονται, διορδοξί καὶ τὸ εἶναι πρὸ ἀρε-
σοφάνη, τὸ δ' εἶναι καὶ αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἰδί καὶ ἐλθεῖν ἀπὸ τούτ' εἶμι, τούτου γὰρ
ὁ παρατακτὸς ἡ, ἡ μετοχή εἰς ἐντ', καὶ δ'
προστακτικόν, ἰδί, ὡς γὰρ εἰς, σ, ὁ ζῶντονος ἡ με-
τοχή διαπών, κλινομλῆ, τούτων, εἰς, θι, γίνε-
ται τὸ προστακτικόν, χωρὶς τῶν δὲ, δὲ, εἰς, ἡ ὁ πρὸ ἀ-
λήγουσα ἡ αὐτὴ ὡς τῇ πρὸ ἀληγούσῃ τῷ πρώτῳ
προσώπῳ ἡ πλῆθυντικῶν τῶν ἰδίου ὁριστικόν, δι-
ορ τυφθεῖς τυφθέντος, τυφθῆναι, ἐτυφθῆναι, γνοῦς
γνοῦντ', γνῶναι, ἐγνωμῆ, τιδεῖς, τιθέντος,
τίθεναι, ἐτίθεναι, οὕτως ὅπως εἰς ἐντ', ἰδί ἡ.

κλίνεται γὰρ ὁ εἰς πρῶτα ἁπλῶς, οὕτως, εἰς, εἰς, εἰς, ταῦτα Δυῖα, ἴτορ, ἴτω, ὡς παρ' Ἡσιόδου, αἰδῶς ὃ ἐνέμεσις ἀπὸ χθονὸς ἐνυοδείης, εἰς οὐρανὸν ἴτω. ἥρω ἐπορεν δῆσαν. τὰ πληθυντικά, ἴμην, ἴτε, ἴσαν, ἰωτογραφοῦνται δὲ τὰ πάντα, ὅτε τὰ εἰς μι, ὑπὸ τῷ πληθυντικῷ συστήλασι τὴν πρῶτην λήγουσαν.

Αὐτὸ δὲ τὸ εἰς κλίνεται οὕτως, εἰμι γὰρ, τὸ δέντερον, εἰς, τὸ τρίτον εἰσι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπεὶ μέλλοντα τὸ εἰς οὐκ ἔχει, ἀντὶ καὶ ἀντὶ ἐνεστώτος καὶ ἀντὶ μέλλοντος λαμβάνεται, ἀπὸ μὲν ἐνεστώτος, ὡς τὸ, τίς πόθιν εἰς ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ ἔρχη. ἀντὶ δὲ μέλλοντος, αἶορ παρ' Ἡσιόδου, τῇ Δ' εἰς ἥσ' ἀν' ἐγὼ πρὸς ἄνω, ἀντὶ τοῦ πορεύσθαι, καὶ πάλιν ἀντὶ μὲν ἐνεστώτος, ὡς τὸ ἀλλ' ὑπὸ γὰρ εἰσι δύνω, ἀντὶ τοῦ ἔρχεται, ἀντὶ δὲ τοῦ μέλλοντος αἶορ παρ' Ομήρου, νῦν Δ' εἰμι φθίλωδε, ἀντὶ τοῦ πορεύσομαι, καὶ τὸ μέτεμι δὲ ὡς ἐπιτοπλῆσομαι, ἀντὶ τοῦ μετελεύσομαι λαμβάνεται.

τὰ Δυῖα ἴτορ ἴτω, τὰ πληθυντικά, ἴμην ἴτε ἴσι, καὶ ἰωνικῶς ἴασι, ὡς ξυγνώασι, ἐν μετὰ τῷ προθέσει δ' ἴασι καὶ μετὰ ἴασι καὶ ἐσαχῶς ἄλλως ἐν χρήσει εὕρεται.

τοῦτο μὲν οὖν τὸ φιλονεικίον καὶ σημαίνον τὸ πορεύονται, ἴασι προπρὸς ὁμοιότητι λέγεται, οὐ δὲ μίαρ ἀνάγκην ἔχον προπρὸς ἰαῶσι, ἐν δὲ γὰρ εἶχε τὸν τόνον τὸ κοινόμ, ἐκῆσε καὶ τὸ ἰωνικόμ

κόρ' ἔχει τὸ νόρον, δ' ἡ ἰᾶσι τὸ δάσυνόμνον ὅπως
 σημαίνει τὸ πέμπουσι καὶ ἀπολννσι πρὸ μιᾶς
 ἔχει τὸν νόρον κατὰ τοιοῦτον λόγον, ἵμι γρ' ὅ
 πέμπω, ἴκω, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι,
 καὶ ἴωνικῶς ἴκωσι ὡς ἰδέασι. ἴκωσι γρ' ὡς
 εἰ μὴ Διφθογοῦ ἔχει τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῷ
 κῶν ἐν τῇ πρῶτῃ ἀλφονοσίᾳ, γίνεται οὕτως ἴωνικῶς, ἰ-
 δέσι, τιδέσι, διδούσι, διδύσιν, ἴκωσι ἴκωσι,
 εἰ δὲ μονόφθογοῦ ἔχει ἡ πρῶτη ἀλφονοσία τοῦ τρίτου
 προσώπου τὸ πληθυντικῶν τὸ ἴωνικόν προσθή-
 κη μόνον τοῦ α, κλίνεται, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι,
 ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι, ἴκωσι,
 φωνήεντα κατὰ διάστασιν ἐν τῇ ἴωνικῇ διαλύ-
 σθαι εἰσι, μῦν, οὐσιν, ἀναλλοίωτα, ἰδέασι, διδύσιν,
 δινο γὰρ εἰσι ἡ Τ. Διάστασιν φωνήεντα τό, τε
 καὶ ὅ, α, καὶ πάλιν ὅ, ο, καὶ, α. ἐν γὰρ ὅ, ἰ-
 δέασι συλλαβικῶς διίσταται ὅ, ο, τ, α, εἰ ἡ τρία
 φωνήεντα ἐν τῇ ἴωνικῇ διαλύσθαι εὐρίσκεται, οὐκ
 ἐν ὅ, ἰδέασι, ἐπακολουθεῖ καὶ κρᾶσις τοῦ, ε, ο,
 α, εἰς, α, μακρόν, καὶ γίνεται ἰάσι, ἐν γὰρ ὅ, ἰ-
 εἶασι ἰδῆκῶς συλλαβίζεται τὸ, ι, καὶ ἰδῆκῶς τὸ
 ε, καὶ ἰδῆκῶς τὸ, α, καὶ κατὰ τοιοῦτον λέγονται τὰ
 τρία συλλαβικῶς ἀπ' ἀλλήλων διίστασθαι, οὕτως
 καὶ τὸ ἀχιλλέως μὴ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχε-
 ται, καὶ τὸ βασιλέως, ἐπεὶ οὐκ ἔχουσι τρία φω-
 νήεντα ἡ Τ. Διάστασιν. τὸ δὲ περαιτέρω καὶ πε-
 ραιτέρω λέγεται κατὰ κρᾶσιν, καὶ τὸ ἐρετρίως ἐ-
 ρετρίως, καὶ δ' εἰσιέως εἰσιῶς, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ

μοιορ γίνεται, οὕτω καὶ δ' ἑασίρ ἰάσιρ.

μετὰ ὃ τῶν προθέσεων ἡνὰ μὲν ταυτίζονται, ἡνὰ δὲ ἐπεριοῦνται, οἷορ, μετὰ τ', ερ, προθέσεως ἑνιάσι μὲν λέγμεν, ἑνιάσι δὲ οὐ. μετὰ δὲ φλ, ει, ἀνάπαλιρ, εἰσίασι μὲν λέγομεν, εἰσιᾶσι ὃ, οὐ. Ἐ μετὰ φλ, ει, δ' ἑσῖασιρ, οὐκ ἑσῖᾶσιρ. μετὰ δὲ φλ σω, καὶ σωῖασι καὶ σωῖᾶσι, ἀλλὰ τὸ μὲν σωῖ ασι σημαίνει τὸ σωέσχονται, δ' ἁ σωῖᾶσι τὸ γινώσκουσι καὶ νοοῦσι, ταυτίζονται γὰρ εἰ- πορ, οὐ κατὰ τὸ σημανόμενον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκφώνησιρ τοῦ ὀνόματος, ἐπεριοῦνται ὃ καὶ τῷ τόνῳ καὶ τῷ σημαίνοντι.

μετὰ ὃ φλ, προς, προσῖασιρ οὐ προσῖᾶσιρ, εἰ γὰρ καὶ προσέμεν Ἐ προσὸν λέγομεν, Ἐ ἐτι μάλλον προσέμεν Ἐ καὶ προσήκατο Ἐ προσ- ἔδοται, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐνδργητικῶν ἢ φλ, προς, σώθεσις, ἄχρησός ἐστιρ, οὐτε γὰρ προσήμι λέγο- μεν, οὐτε προσήκω, οὐτε προσήκα, οὐτέ τι ἔπερον ἐνδργητικόν, ὥστε οὐδ' ἐδ' προσῖᾶσι κοινὸν ὅρ ὃν χρῆσι εὐρίσκεται, πρόσεμι δὲ τὸ πορεύομαι, Ἐ πρόσεσιρ ἀντὶ τοῦ πρόσέσχηται, ὃν χρῆσι εἰσι, διὰ τοῦτο Ἐ δ' προσῖασιρ.

μετὰ ὃ φλ, προ, προῖᾶσιρ οὐ προῖᾶσιρ, δ' γὰρ προῖνται δ' παθητικόν ὃν χρῆσι ἀντὶ ἐνδργη- τικόν λαμβανόμενον, ὥπως καὶ τὸ προέμενος καὶ πρόου.

μετὰ δὲ φλ, ἀνά, ἀνῖασι καὶ ἀνῖᾶσι, ἐπει καὶ ἀνῖκα, Ἐ ἀνε.

μετὰ

μετὰ δὲ φιλῆ, κατῖασι καὶ κατὰ δῖασι.

μετὰ δὲ φιλῆ, δῖα, δῖασι καὶ δῖασι καὶ δῖασι, καὶ δῖασι
σιρ, ἐπει δὲ δῖασι.

μετὰ δὲ φιλῆ, μετὰ, καὶ μετὰσι καὶ μετὰσι,
ἐπει καὶ μετὰσι, ὡς πρὸς ἀριστοφάνη, καὶ μετὰσι.

μετὰ δὲ φιλῆ, πρὸς, καὶ πρὸςσι καὶ πρὸςσι.

μετὰ δὲ φιλῆ, ἀντί, οὐδὲτέρον, ἐξ ἧς δὲ ἡς ὡς δὲ
κατὰ τὸν ἦρ καὶ ἀπὸ τοῦ ἦρ τοῦ πορευομένου τοῦ εἶπεν
τῷ πληθυντικῷ, ἰσχυρὸν εἶναι καὶ μετὰσι καὶ κα-
τὰσι μετὰ τῷ προθέσει, ἀλλ' οὐχ εὐρεται
τοιοῦτο ἐν χρήσει, τρυφῆσι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀριστοφάνη
κλίσις τοῦ χρόνου, οὔτε ἀπὸ τῶς, οὔτε μετὰ τῷ
προθέσει, οὐ γὰρ λέγεται ἦρ τοῦ πορευομένου,
ἀλλὰ ἦρ, καὶ ἦρ, εὐρεται ἐν χρήσει,
τὸ δὲ ἐν ὁρμητικῷ ἀχρηστόν ὅτι, τὸ δὲ εἶμι ἐν χρή-
σει, ὡς τὸ, ἀλλ' εἶμι φθίνω, καὶ τὸ, τίς ποδὲρ
εἰς ἀνδρῶν; καὶ ἀλλ' ὑπὸ γαῖαν ἰκέσθαι εἰσι, καὶ
τῇ δ' εἰς ἥσ' ἂν ἐγώ ποδὲρ ἄγω. καὶ μετὰσι
καὶ μετὰ ἐν χρήσει πολλῇ οὐ ποιητῶν μό-
νον, ἀλλὰ καὶ συγγραφέων, ὡς τε καὶ δ' τρίτον
τῷ πληθυντικῷ μετὰσι καὶ κατὰσι, ὡς ἀ-
πὸ τοῦ εἶμι, ἀλλ' οὐ μετὰσι καὶ κατὰσι ἀ-
πὸ τοῦ ἦρ, μετὰσι δὲ καὶ κατὰσι ἀπὸ τοῦ
ἦρ τοῦ πέμψω, τὸ γὰρ ἦρ τοῦ πορευομένου ἀχρη-
στόν ὅτι καὶ ἡ δὲ αὐτοῦ κλίσις, χεδὸν γὰρ δ'
ἀπέναι ἀπαρέμφατον, καὶ μετὰσι, καὶ κα-
τὰσι καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαρέμφατα, ἐν χρή-
σει εὐρίσκονται, καὶ τὸ ἦρ, καὶ τὸ ἦρ, καὶ τὸ ἦρ,

υχὶ τὰ τοιαῦτα, δηλώσει δὲ υχὶ ἐξῆς ἡ κατὰ τὸ
 μέγεθος κανονισμάτων ἀπόδοσις.

Αφερ κανόνισον, ἴκμι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ δὲ νῦν
 ρθ' ἀόρισ. ἦρ, ἡ μετοχή εἰς ἐντ' ς, εἰ τὸ πρῶσ-
 τακλικὸν εἰς, ὁ κανὼν, πᾶσα μετὰ χη, εἰς, σ, ὁ ζύντο-
 νς διὰ τ, ντ, κλινομένη τὸ τέλ' ς φι γνικῆς
 τρέψασα, εἰς, δι, δ' προστακτικὸν ποιῶ. εἰ ὡ-
 φηλερ εἶναι εἶδι, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς, δι, προστακ-
 τικὰ υχὶ τὰ εἰς, ναι, ἀπ' ἐμφατα, ἀορίστου ὄντα
 φνῖσι μακρὰ παραλήγεται, τοιοῦτο δὲ ἀορίστου ὄν,
 ἐκινδυνώσῃ τῷ παραλήγουσαν βραχέαν ἐχόν
 ἀποκοπῇ φι, δι, ἐς γέγονε, οὕτω δὲ υχὶ δις, εἰ
 εἰς γίνεται, ἀπὸ τοῦτου δὲ μετὰ τῷ προδέ-
 σεωρ, σώνερ, υχὶ ἄφερ, υχὶ ὄνερ, υχὶ κἀνερ, υχὶ
 πάρερ, υχὶ τὰ τοιαῦτα. οὐ λήγει δὲ εἰς, εἰς δὴ
 λωσίμ τῷ φι ἀπκοπῆς πᾶδους, τὰ γρ' εἰς, εἰ, λή-
 γοντα ἀπαθῆ εἰσίμ, οἷον τύπε, λάβε.

Προσῆκαν τὸ κανόνισον, ἴκμι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ
 ἀόρισ' ς ἦκα, ὁ μέσ' ς ἦκάμην, τὸ τρίτον ἦκα-
 το, ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ ἀόριστοι εἰσὶ πρᾶσε σμῆν
 μῆνοι μὴ ἢ τῷ ἀκολουθίαν τ' ἀορίστων προβαί-
 τε, οἷον εἰπα ἰώεγκα, ἔθηκα, ἔδωκα, ἦκα, ἔχεα εἰ
 ἔκηκα. ἀλλ' ὁ μὲν εἰπα καὶ ἰώεγκα ἅπερ δὴ δὲ ἡμισ-
 ας φυλάττωντες τὸ ἀκόλουθον, κινουῦν πρῶς ὡ-
 φηλορ μὲν γὰρ διὰ τοι, τ, υχὶ τοι, ζ, προεῖναι,
 εἰπα, υχὶ ἰώεγξα, ἐπεὶ δὲ τοιοῦτο κεκώλυται δι
 αἰτίαν ἵνα ὅκιν ἀνευλογηρ δὲ ἡμισείας ἐφύλα-
 ξαν υχὶ τῷ ἀκολουθίαν ὡς εἴρηται. τὸ γὰρ, π,
 ἡμισ'

ἡμισυ τοῦ, ὅστις, καὶ τὸ, καὶ ἡμισυ τοῦ, ὅστις, ὥστε
 καὶ ποσῶς διὰ τοῦτο κινουῦται, εἶπον γὰρ προσ-
 τακτικῶς, ὥς τὸ εἶπον τῇ ψυχῇ με σωθῆναι σε εἰ-
 μί ἐγώ. καὶ εἶπας μετοχῇ, ὥς τὸ εἶπας ἥλιε
 χαῖραι κλεόμβροτ' ἄμβρακιώτης, ὥσαντος
 καὶ τὸ λῦεγκα, ἔνεγκα γὰρ ἀπ' ἐμφατορ, ὃ ὃ
 ἔδηκα, ἔδωκα, ἦκα, ὃ δὲ ἀκολουθίας τελείως ἐκ
 πεπρωκότα, ἀκίνητα, μεμνήκασι, ὃ δὲ ἔχεα καὶ
 ἔκκα, ἔνοῦται ποσῶς καὶ αὐτὰ, ἐκχείαι γὰρ καὶ
 ἔκχεορ προστακτικῶς, καὶ κνάμνιοι παρ' οὐ μὴ
 μεδχῇ, σημειῶσαι δὲ ὅτι ἔκα, παρκαμλύν μὴ
 ὅρ διφθογγίζεται, ὥς τὸ τέδεκα, ἀορίστου δὲ ὅρ
 διὰ τοῦ, καὶ γράφεται, ὥσπερ τὸ ἔδεκα, ἐν δὲ τοῖς
 καὶ τὸ μὴ ἀφαικῶς καὶ παρκαμλύν καὶ ἀφαικέναι
 καὶ παρκαμλύν παρκαμλύνου ὅντα διφθογγί-
 ζεται. τὸ δὲ ἀφῆκα, πάντοτε διὰ τοῦ, καὶ γράφεται,
 τὸν του γὰρ τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῶς οὐκ ἀ-
 φῆκασιν ὥς ἀπὸ τοῦ παρκαμλύνου, ἀλλὰ ἀφῆκα
 ὥς ἀπὸ τοῦ ἀορίστου, διὸ καὶ τὸ ἀφῆκα, ὥς ἀο-
 ρίστου ὅρ διὰ τοῦ, καὶ γράφεται, τὸ ὃ ἦκασιν ὥς τὸ,
 ἰδὸν γὰρ ἦκασί σοι δεοφεγῆς ὥς φωστῆρες, οὐκ
 ἀπὸ τοῦ του δι' ἦκα, κανονίζεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 ἦκα τὸ ἔρχομαι εἰς μέσον παρκαμλύνου, ὅτι δι'
 ὅτι ἔκα, διὰ διφθογγίου παρκαμλύνου ὅ δὲ
 λοῖ δ' ἀφῆσαι παρ' ευριπίδῃ, ὥς ὅρ ἐστὶ, οὐκ
 ἀρα κτενῆς με ἀφῆσαι, τὸν δι' γὰρ ἔκα, ὃ πα-
 ρκαμλύν παρκαμλύνου εἶμαι, τὸ β. εἶσαι, ὃ με-
 τὰ ὃ ἀπὸ προθέσεως ἀφῆσαι, ἑνὲς δὲ τοῦτο
 ἀπὸ

τὸ πρῶτον καὶ ἡ λοιπὴ αὐτῆς κλίσις προέσθω, προέσθον
προέσθωρ, προέσθε προέσθωσαν, δὲ δὲ μεδίεναι καὶ
ἀφθναι, ἐσι μὲν Ἐ ἀπὸ τοῦ μεδίεναι Ἐ ἀφθναι
κανονίζετο, εἰς γινώσκων Ἐ πῶτα. καὶ μετὰ θε-
σιν, Ἐ συναίρεσιν, ἐσι δὲ Ἐ εἰς Δευτερον ἀόριστον
κανονίζετο αὐτὰ οὕτως, ἡμεῖς δὲ μέλλωρ ἦσω, ὁ δὲ
προς ἀόριστον ἡμεῖς μετοχή εἰς ἔντος, καὶ δὲ ἀπὸ ἐμ-
φατον, εἶναι, ὡς ἔσθω.

τὸ δὲ προέσθαι καὶ προσέσθαι πάλιν ἀπὸ
τοῦ μέσου ἀόριστου Δουτέρου, ὡς τὸ δέσθαι, καὶ
ἀπὸ τῆς τάξεως τοῦ τίθημι ἀκολουθῶν, ἀσ-
φαλῶς κανονίσαι, καὶ πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ ἡ-
μι, τὸ μὲν γὰρ καθεῖς ὡς τὸ ἡδεῖς, τὸ δὲ προέ-
μην Ἐ καὶ προσέμην Ἐ ὡς τὸ δέμην Ἐ. τὸ δὲ
ἐὰν πρόωμαι, καὶ ἐὰν πρόσθω, καὶ ἡ λοιπὴ αὐτῆς κλί-
σις ὡς τὸ ἐὰν ὑπόσθωμαι, καὶ ἐὰν ὑπόσθω, τὸ δὲ
ἦσαν ὡς ἐτίθεισαν, τὸ δὲ ἦσαν ὡς ἔδεισαν, καὶ
λοιπὰ ὥσαν ὡς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕΞΕ-
σθαι σημαντικῶν.

Εἰσὶ δὲ Ἐ τὸ καθεξέσθαι σημαντικὰ δέμα-
τα τρία, ἔω, ἔκμη, ἔζω, καὶ ἔζω, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ
ἔω κανονίζεται τὸ εἶναι καὶ εἶαθ, ὡς παρ' ὁμή-
ρω, καὶ εἶατο δημογέροντες, ἀμφότερα εἰς πα-
θητικὸν ὑποστωτέλικον, τὸ μὲν κοινῶς, τὸ δὲ
ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ του Δὲ κανονίζεται καὶ τὸ ἐ-
παμνῆναι, ὁ γὰρ Δευμνῆναι εἰς παθητικὸν
πῶτα.

παρακείμενον καὶ αὐτὸ, ὡς τὸ ὅμοι ἀναδείκνυται
 ἐπισημαίνε, δὲ γὰρ ἐν καὶ τὸ καθήκον σημαί-
 νει καὶ τὸ ἐκδύομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔκμι τὸ καθή-
 κειν, καὶ τὸ καθήκον οὕτως, ἔκμι γὰρ καὶ τὸ
 παθητικὸν ἔκμι ἡμῶν, ὡς τὸ τίθημι τίθεμαι, τὸ
 δὲ ἡμῶν κρᾶσι τῶν Δύο, εἰς, η, ἡμῶν, Ὁ μετὰ
 τὴν κατακλήθειν, οὐ συνεκράθησαν δὲ τὰ δύο
 εἰς, εἰς τὴν, α, Δίφθογγον, ἵνα μὴ σωματώσῃ τὸ
 τὸ ἡμῶν ἐκστῶν τὸ ὅρ, μετὰ τῇ ἡμῶν παθη-
 τικῶν παρακείμενον, ὅπως ἀπὸ τῇ ἡμῶν ἐκωνοῖσα
 μιν, ἔχει μὲν γὰρ καὶ τῶν Δύο, εἰς, κρᾶσις δι-
 κείως καὶ πρὸς τὸ, η, ἐπεὶ καὶ τῶν τῶν Δυῖν
 τὰ δύο, εἰς, η, μακρόν κρινόντων, οἷον τὴν Δημοθέ-
 νει Δημοθένη, ἀλλ' οὐκ οὐκαιοτέρων, ὅτι η, εἰς τῶν
 Δίφθογγον κρᾶσις τῶν Δύο, εἰς, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ
 σωματώσῃ τὸ τῇ παθητικῶν ἐκστῶν τὸ ἔκ-
 μι μετὰ τοῦ ἔκμι παθητικῶν παρακείμενον, εἰς
 η, τῶν Δύο, εἰς, η, κρᾶσις γέγονεν. Ἀπὸ δὲ τῇ κα-
 θέκειν τούτου, καὶ δὲ καθήκον ἀπαρέμφατον,
 τούτου χρῆσις καὶ παρ' Ομήρῳ, ἥσαι ὀνηδίζον. Ὁ
 δὲ εἰς τὴν ἄνω παρ' Ομήρῳ, καὶ ἡέρα, ἐσάμηναι
 παρ' Ησιόδῳ, ἀπὸ τῇ ἐν τοῦ προσημειώτου καινο-
 νίζεται, τὸ μὲν εἰς ἐκδύομαι παθητικὸν πρῶτον ἀόριστον,
 τὸ δὲ εἰς μέσον τὸν τούτου.

τὸ δὲ ἔκμι καὶ καθήκον ἀπὸ τῇ ἐν εἰς πα-
 ρητικὸν παρακείμενον, ὡς παρ' Ομήρῳ, αὐτὰρ ἐμ-
 ῖσθαι Διόμηνον. τὴν δὲ ἐν ἐκὰς τὸ μὲν ἀπὸ τῇ
 ἔκμι καινονιζόμενον καθήκον λέγουμεν, τὸ δὲ
 ἀπὸ

ἀπὸ τῆς ἐξω καθήσθαι, Διὸς τὸ μὴ καθήσθαι σώθε-
 τόν ὅστις, ὃ ἡ καθήσθαι πρᾶσινθετορ, τὸ μὴ ἔκασθαι
 ὅςδε μαλὶς ἔχει τῆς σώθεσιν, κατέξω ἢ ὡς
 ἡ καθήσθαι, τὸ ἡ καθήσθαι οὐ μαλὶς ἔχει τῆς σώ-
 θεσιν. οὐ γὰρ λέγομεν καθήσθαι, ἀλλ' ἐν τὸν πα-
 ρηλικὸν ἐνιστῶντα, μετὰ τὴν κρᾶσιν ἢ σώ-
 θεσις φησὶ, κατὰ, γέγονε, ἡμῶν γὰρ καὶ καθή-
 σθαι. ἔτι καὶ τοιοῦτο ἴσως ὅτι τὰ μὴ ἐνδογνῆκα
 τὸν τὴν ἐν τῇ σωτηρίᾳ, ἡ γὰρ φησὶ, ὡς ἀπὸ
 τοῦ ἴσως καὶ ἐνδογνῆκα, οἷον ἐκάθισε, καὶ καθή-
 σθαι καὶ καθήσθαι, ἐν τῇ σωτηρίᾳ δὲ ἔστωρ Διὰ
 τὸ εἶσαι Διφθόγγον μόνον, τοιοῦτο γὰρ Ὁμηρικόν
 καὶ ἀσυνήθες, τὰ δὲ παρρηλικὰ ποτὲ μὲν Διὰ
 τοῦ, ἡ, ὡς τὸ καθήσθαι καὶ καθήσθαι, καὶ ἡ-
 μῶν ἐν βένδεσιν καὶ καθήσθαι. ἀπὸ τῆς ἐν-
 δόγμης καὶ τοῦ ἴσως καὶ ἐνδογνῆκα, ποτὲ δὲ διὰ διφ-
 θόγγου, ὡς τὸ εἶναι ἡμῶν πνέου, καὶ εἶατο δι-
 μογέροντες. εἰσὶ δὲ καὶ τὰ τὰ ἀσυνήθη ἐπὶ ποι-
 ητικῶν, ἡ γὰρ τὰ Διὰ Διφθόγγου, ἡ δὲ τὴν κοι-
 νῶν σωτηρίαν, τὰ μὲν παρρηλικὰ πάντα διὰ τῆς
 ἡ, ἔτι τοιοῦτο σημεῖον, ὅτι τὰ ἐνδογνῆκα πάν-
 τα ἀπὸ καὶ εἶσθαι, Διὰ τοῦ, ἡ, γὰρ φησὶ,
 τὰ αὐτὰ καὶ παρρηλικὰ εἰσι τῇ λαομαί, καθήσθαι
 γὰρ ἐγώ, καὶ καθήσθαι ἔπερ, καὶ ἐκάθισεν ἄ-
 δαμ, καὶ ἐκάθισεν ἄλλῳ ἄλλῳ, καὶ κεκα-
 θικῶς ἐγώ, καὶ κεκαθικῶς ἔπερ, ὃ δὲ εἶπωρ ὅ-
 τι τὰ ἐν τῇ σωτηρίᾳ οὐκ ἀλλοιοῦνται τὸν τόνον,
 τὰ δὲ ἐν πρᾶσινθεσιν, ἀμεῖβουσι τοιοῦτον ὅστις,
 καὶ

καὶ γὰρ τὸ ἀέκωρ πλὴν τοῦ σερηνικοῦ, αὐτῶνθεσις
 οὐκ ἔχει δεμαλινὴν, οὐδὲ γὰρ λείπονται ἀέκωρ ὅτι
 πρὸν μου, ἀλλὰ ἔκωρ ὅτι δέλω χωρὶς φησὶ σωθέ-
 σεις, εἴτα εἰς τὸ ἐκὼρ ἅπ' Δευτέρου ἀορίστ' γί-
 νεται ἡ σύνθεσις, καὶ καλεῖται ἡ τοιαύτη σύνθεσις,
 πρῶτα δὲ, Διότι ἀναβιβάζεται ὁ τόνος, οὐ γὰρ
 λεγόμεν ἀέκωρ ἀλλὰ ἀέκωρ, τριχῶς γὰρ ἡ πρώτη-
 σις μετὰ τῆς μωρῶν τοῦ λόγου λαμβάνεται ἐν
 σωδέσει, ἐν πρῶτῃ σωδέσει, καὶ ἐν σωτάξει. ἐν σω-
 θέσει, διὸν κατὰ γράφω, κατὰ βολή, ἐν πρῶτῃ σω-
 ρι, καὶ δευτέρῃ. ἐν σωτάξει ὁ, διὸν, καὶ τὸ πόλεως,
 καὶ τοιοῦτον οὗτον λόγον καὶ τὸ ἀέκωρ ἐν πρῶτῃ σω-
 φημί, καὶ διὰ τοῦτο, τὸ τόνος ἀναβιβάζει, ὁμοίως
 καὶ τὸ ἥσο καὶ κάθησο, ὡς τὸ, ἀλλ' ἀέκουσα κάθησο, ὅ-
 τι ἥσο ἐκ δὲ κάθησο, ὡς τὸ ἥσο ἐπιγινώσκω, φέλω
 καὶ, δεμαλινὴ γὰρ ἐνταῦθα ἡ σύνθεσις κατὰ τὴν
 προεῖρηται, τὸ ὅτι λέγειν ὅτι τὰ τροχαϊκὰ φυλάτ-
 τουσι τὸ ἄπ' ἀρχῆς τόνος, ὅν ποτε ἐν ταῖς εἰς τὸ
 ομηρικόν χολαῖς ὁ Θεσσαλονίκης λέγει Εὐστά-
 διος, οὐκ ἀληθεῖς εἰσὶν εἶναι. ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ
 ἥσο τροχαϊκὸν ὅστις, ἀλλ' ἐν τῇ σωθέσει καὶ δευ-
 λέγει. ὡς τὸ, ἀλλ' ἀέκουσα κάθησο, καὶ οἶδα, καὶ
 οἶδα τροχαϊκὰ εἰσιν, ἀλλ' ἐν τῇ σωδέσει σω-
 οἶδα, ἐκ καὶ οἶδα, ἐκ σώοιδα, καὶ κάποιδα λέ-
 γομεν, ἀλλὰ καὶ τὰντα, ἀναβιβάζει τὸ τόνος,
 διότι οὐκ ἔχουσι πλὴν σύνθεσις δεμαλινὴν, οὐδὲ
 γὰρ λέγομεν σωδέσει ἐκ συγγνώσκω, ἀλλ' ἡ σω-
 δεσις εἰς τὸ οἶδα ἐκ οἶδα γίνεται.

τὸ πρόχως καὶ πρόχωμν δεματικῶν μὲν
 ἔχει τὴν σάωδισιν, προσέχω γὰρ καὶ ὠφέλει κατὰ
 τὸν τοῦ λόγου προχῆς εἶναι καὶ προχῶμν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀτοπίαν ἵνα ἐν τῇ πλάσει αὐτοῦ ἐ-
 δέξατο, κατὰ τοῦτο καὶ τὸν τόνον αὐτοῦ ἐν-
 λακται, ἡ ἀτοπία δὲ οὗ πλάσεως τοιαύτη ἐ-
 στίν, ἔχω γὰρ οὗ ὁ Δεύτερος Θ' ἀόριστος. ἔχορ, ἀλλ'
 ἵνα μὴ συνεμπέσῃ μετὰ τῷ παρὰ τὸν αὐτοῦ,
 ἔχορ γέγονε, ἔχορ μὲν γὰρ οὐκ ὠφέλει εἶναι χω-
 ρὶς αὐξήσεως, ὅτι δὲ ἀνάγκης διὰ τὸ, σ, τὴν αὐ-
 ξήσιν ἐδέξατο, ἀλλ' ἵνα μὴ μείνῃ ἀνανήκτορ κα-
 τὰ τὴν ἄρχουσαν, εἰ γὰρ καὶ Δουτέρου ἀόριστου
 ὅσι παραλήγουσα, ἀλλὰ καὶ ἄρχουσα ἡ αὐτή,
 οὕτω καὶ τῷ ἔσω ὁ σημαίνει τὸ ἀκολουθεῖν ἔ-
 σωρ ὁ Δεύτερος Θ' ἀόριστος. ἔχορ οὖν καὶ δ' ὑπο-
 τακτικὸν ἔαρ χῶ, καί τοι γὰρ οὕτως ὠφέλει.
 ἐν δὲ τοῖς ὑπερτακτικοῖς ἡ αὐξήσις μὴ ἀπεβάλλεται,
 τὸ δεματικὸν δὲ σοιχῆον φυλάττεται, ὠφέλει
 οὖν τὸ, σ, μὲν ἐκβληθῆναι, τὸ, ε, δὲ φυλαχθῆ-
 ναι, ἀνάπαλιν δὲ γέγονε, καὶ τὸ, ε, μὲν δὲ ἐκβλή-
 θη, ὡς ἐνρυσκόμην εἰς τὴν ἄρχουσαν, τὸ δὲ, σ,
 ἐτηρήθη ὡς ἐν τῷ ἐνρυσκόμην, καὶ διὰ τὴν ἀ-
 τοπίαν αὐτῇ, ἀτοπος καὶ ἡ τονικὴ ἐγκλισίς γέγο-
 νε, διὸ καὶ φησὶ κατὰ χῆς, καὶ κατὰ χῶμν,
 καὶ παρὰ χῆς, καὶ παρὰ χῶμν, καὶ προχῆς,
 καὶ πρόσχῶμν.

Εἰξασι κανόνισ', ἔγω δ' ὁμοίῳ, ὁ μέλλ' εἶξω, ὁ
 πρῶτος μ. εἶχα, ὁ μέσος εἶκα. καὶ β. γ. δ' πληθυν. εἶκα

σι καὶ πλεονασμῷ τοι,σ, ἔκασσι καὶ ἔξασσι, ὡς
παρ' ἀριστοφάνη, ἔξασσι γού, ἔξασσι πεπῆα μύοισι.

κατάβα κανόνισον, βέβημι, ὁ μέλλωρ βήσω,
ὁ δὲν περὶ ἀρίστον, ἔβημι, ἢ μετόχη ὁ βὰς του
βάντ, καὶ τὸ προστακτικόν, βῆμι, ὡς εἴημι, ὁ
τροπὴ τ, κ, εἰς, α, καὶ ἀποκοπὴ τοι, θι, καὶ μετὰ τοι
ἢ προδέσεως, κατάβα, ἐπεὶ γὰρ ἡ τοιαντὴ
ἀποκοπὴ δωρικὴ ὅστις, οἰκείως καὶ ἡ τροπὴ τοι, η,
εἰς, α, δωρικῶς γέγονεν, καὶ ἡ τοιαντὴ γὰρ τροπὴ
δωρικὴ ὅστις, χρῆσις πρὸ ἀριστοφάνη, κατάβα πα
νοῦργε, εἰσι δὲ καὶ ἀμφοτέρω ἐν χρῆσιν, καὶ τὸ κα
τάβηθι καὶ ὁ κατάβα, ὅπως ἐν χρῆσιν καὶ ὁ
ἀνάβηθι, ὁ ἀνάβα.

μεμνήξ κανόνισον, μνάω, μνῶ, ὁ μέλλωρ, μνή
σω, ὁ πρᾶκείμην, ὁ μέμνημαι, ὁ παθητικὸς μέμ
νημαι, καὶ τὸ ἐνικόν μεμνήμην, τὸ δὲν περὶ
μεμνήο, τὸ τρίτον, μεμνήτο, χρῆσις πρὸ ἀριστο
φάνη, ὡς ἄρ φορῶρ θοιμάωρ μεμνήτό μου,
ὅπως καὶ πεποιήμην, ἦο, ἦτο, βεβοήμην, βεβοῦο,
βεβοῦτο, καὶ κεχρυσώμην, κεχρυσώο, κεχρυσώ
το, αὐτὸς δὲ ἀρμόσει καὶ τούτοις ὅς καὶ ἐπεὶ τὸ
παθητικὸν βαρυτόνων. πᾶρ γὰρ παθητικόν ἢ μέ
σον ἔχον τὸ, μ, κλιτικόν τρίτον τῷ ἔχῃ τῶν εἰς
μην, καὶ πρὸ τοι, μ, δεξιάνωρ τὸ, ι, τῶν κατ' ἀρ
χὰς τῶν αὐξήσις ἀποβάλλων τὸ ἐνικόν ποιεῖ, τυ
πῶμαι, τυπῶμαι, τυφάμην, τυφάμην, πεπῆα
μαι, πεποιήμην, κεχρυσώμαι, κεχρυσώμην, ὅ
πως ὅσον ὁ μέμνημαι, μεμνήμην.

ἀπὸ ἑξῆς

Απορρήνεται κανόνισον, ῥέω ηὐλὸν πλεονασ-
 μῶ τοι, υ, ῥένω, ὡπωρ κλάω, κλαίνω, καὶ κᾶω,
 κᾶνω, ηὐλὸν χέω, χένω, καὶ τὰ τριαντά, ὁ μέλ-
 λωρ ῥένσω, ὁ ἀόριστ. ἔρῃσθαι, ὁ β. ἔρῃνομ, ὁ πα-
 ραθηλικὸς ἔρῃνλω, ἔρῃνως, ἔρῃνη, καὶ ὁ μέσος μέλ-
 λωρ, ῥηήσομαι, ῥηήση, ῥηήσεται. ἔχει δὲ ἀπορίαν,
 πῶς οὐκ ἀπέβαλε τὸ ὑποτακτικὸν εἰς τὸν β. ἀ-
 όριστ. ἅλλὰ τὸ προστακτικὸν, ηὐλὸν φανερὸν εἰς τὸ
 ἐνέστωτα καὶ πᾶσαται ὑποτακτικὸν ἐν χρήσει οὐχ
 ἔνεκται, ῥέω γὰρ ηὐλὸν ἔρεον λέγουσιν, ἀπὲρ δὲ τοὺς
 μέλλοντες καὶ εἰς τὸς ἐξῆς χρόνους ὅσοι ἀπὸ
 τοῦ μέλλοντος γίνονται ἔχει πῶς χρήσιμ, ἐπει-
 γοῶν ὁ παρατακτικὸς εἶχε τὸ, ε, ὅς ἀνάγκης ὁ δειν-
 περος ἀόριστος παρήχθη διὰ τοὺς προστακτικῶς.

Τεθνᾶναι κανόνισον, ἔσι ῥήμα, πρῶτότυπον,
 δεινὸν τὸ τύπῳ, ὁ μέλλων θενῶ, καὶ κατὰ μετὰθεσιν
 τ, ν, θνέω, θνῶ, μεταποιοῦν γὰρ εἰς παρρησιωμολύτω
 σημασίαν ὁ μέλλων, ὡς καὶ ἀλλὰ χῶ, πᾶλα χῶ
 οὐ ὁ μέλλων δηνῶ, ἀφ' οὗ καὶ θνήσκεις, ὡς γὰρ
 ἀπὲρ τοὺς δέω, δῶ, τίθημι, οὕτως καὶ ἀπὲρ τοῦ δνέω,
 δνῶ, τίθημι, ὁ μέλλων θνήσκω, ὡς σῆσω, ὁ πᾶσι μ.
 τέθνακα, ὡς ἔσακα, τὸ ἀπὲρ ἐμφατορ τεθνακέ-
 ναι, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τεθνᾶναι, διότι καὶ πᾶσι
 παῖσι φανερὰ μακρὰ πρὸ βραχείας λεκτικῆς ἐν ἐνὶ
 μέρει λόγου οὐκ, καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ἔχουσιν τὸ τὸ-
 νορ, παρρησιωμολύται, ἐπεὶ δ' ἐν δίδας ἀπὲρ ἐμφατορ, δι-
 φθορογῶν, βραχὺ ὅστις, οὕτως ἵ γίνεταί καὶ δ' ἔσθαι

οὐ κατὰ συγκοπὴν φη, κε, συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ ἑ-
 σακέναι, οὐ γὰρ ἀφίησι τὸ πεδνεῶς ἑξῶς, ὁξν-
 νονται ἢ μόνον τὸ ἑξῶς καὶ πεδνεῶς, οὐκ ὅξεί-
 ας καὶ βαρεῖας προσιπῶνται, ἀλλ' ἐκ βαρεῖας καὶ
 ὁξείας ἢ κρᾶσις ἐγγύετο. τὰ μὲν γὰρ ὁξείας ἑ-
 βαρεῖας προσιπῶνται, οἷον πηλεῖ πηλεῖ, τὰ ἢ ἐκ βα-
 ρείας ἑξείας, ὁξῶνται, ἑσαῶς ἑσῶς, βεβῶς,
 βεβῶς, πεδνεῶς πεδνῶς, τὰ δὲ ἐκ δυοῦ βραχεῶν
 πάλιν βραχύνονται, οἷον Δημοδοτένι Δημοδε-
 νι, ποίε ποίε, τὸ δὲ ἑσᾶναι καὶ πεδνᾶναι οὐκ ἀν-
 τίκονται ἡμῖν, εἴποι ἂν ἡς ὅα ἑκῆνα ἐκ βρα-
 χείας ἑξείας συνεκράδησαν, ἑωφλορ πᾶ-
 λιρ ὁξῶεαδ. ἀλλ' ἐπὶ δὴ ἡ παραλήγουσα φνσα
 μακρὰ ἐγγύετο, ἡ δὲ λήγουσα βραχεῖα ὅτι, νικᾷ
 μαῖλλον προσιπᾷ ἢ τὸν κανόνα ὃν λείοντα,
 πᾶσα φύσις μακρὰ, πρὸ βραχείας ληλυκῆς, ὡς
 ἑμαδεῖ. ἀλλ' οὕτω μὲν δὲ πεδνᾶναι κανονίζεται
 δευτέρως ὅρ συζυγίας τῶν εἰς, μι, ὡς εἰπομεν.

Τὸ δὲ τέθνεαι οὐκ ἔτι ἀπὸ φη δευτέρως κανονι-
 σθῆσεται, ἀλλ' ἀπὸ φη πρώτης τοῦ τίθνημι, καὶ
 γὰρ ἀκριβέστερον πρὶ ζυγίου διαβάλλομεν. ἀπὸ
 μὲν τοῦ πρώτου μέλλοντος ἔθνω ἢ μετὰ δε-
 σιν, θνέω, θνῶ πρώτης συζυγίας τῶν προσιπωμέ-
 νων γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τίθνημι πρώτης συζυ-
 γίας ὅρ ἑαυτὸ τῶν εἰς, μι, οὐ καὶ ὁ παρακμῆ.
 τέθνεα διὰ διφθόγῃ, ὡς τὸ τέθνεα, καὶ ἀ-
 ποβολῇ τοῦ κ, τέθνεα, ὃ ἑπὶ ποικιλῶς γνώρι-
 μον, ὃν τόντον δὲ ἐποβολῇ τοῦ ι, γίνεται τέθνεα,

ἡοῦ ὁ τεθνεώς, πάλιν τροπῇ τοι, εἰς, κ, γίνεται
 τεθνηώς διὰ τοι, κ, ἡοῦ ἐπὶ τὸ μὲν τεθνεώς κοινόν
 ποιητικόν δὲ τεθνηώς. ποτὲ διὰ τ' διφθόγγου γὰρ
 φόβον ἡοῦ διὰ τοι, κ, ἀπ' τοι δ' αὐτοῦ μέλλον-
 τος τ' θανῶ, ἢ μεταθέσις τὸ θανάθῳ γίνεται
 β. συζυγίας τῷ πρῶτω μὲν, ἐκ τούτου τίθ-
 νημι. β. συζυγίας τ' εἰς, μι, ὅθεν τὸ τεθνάναι ὡς
 εἰρη, ἀλλὰ δὴ καὶ δὲ τεθκαίλω, τίθνημι ἢ ὁ μέλλῃ
 θνήσκω, ὁ β. ἀοριστ. ἔθνηκ' ὡς ἔσκη, ἢ μετοχή ὁ θνᾶς τ'
 θνάντος ὡς εἰς εἰς ἄντος, ἡοῦ δ' εὐκρινόν, θναίλω, ὡς
 σταίλω, ἢ ἢ ἀναδίπλωσις τεθναίμη, ἢ οὐκρος,
 τεθναίης, ὡς προτ' ἢ κἀκτανε βελλοροφόντωρ.

τὸ δὲ τεθνηώς ἐκ τοι, θνῶ, θνήσκω, ὁ παρακλῆμ.
 τεθνηκα, εἴρηται δὲ ὅτι ἀπ' τοι θείνω τὸ τυπῶ, τὸ
 ἔθανον ἐπὶ θανῶ ἐπὶ θανόν, ἢ παρ' εὐριπίδῃ
 δη, κατθανῆ. ἐπὶ θανῆ, ἐπὶ θάνατος, ἢ τὰ προσή-
 μιλια ῥήματα, ἢ οὐ δ' εὐ θαυμάζω ἐπὶ ἀπ' ἐτροση
 μάντος θέματος τὰ τοιαῦτα προέρχοντες, ὡς ὅρα
 γὰρ δὲ δέμα τ' δὲ αὐτ' κανονίζομεν ὅτι ἀρχῇ
 οὕτω ἢ τ' θανάτῳ προοίμιον ἢ τύφει, οὕτω ἐπὶ ἀπ'
 τοι τύχῳ δ' ἐτυχον, ἢ ἢ τύχη, καίτοιγε τὸ τύχῳ
 οὐ σημαίνει τὸ ἐπιτυχάνω, ἀλλ' ὅμως κατ' ἑλλην
 νας ἀπ' οὗ τοιαύτης πρᾶσθοντες τ' ἄσσωρ τὰ τ' τύ-
 χης ἀποτελέσματα γίνεσθαι, ὡς αὐτὸς ἢ ἀπ' τοῦ
 βρέχω, δ' ἐβραχεμ ἡοῦ ἢ βροχή, καίτοιγε δ'
 βρέχω δ' ὑετίζω σημαίνει, ἢ γῶν ἢ χησεμ, ἀλλ'
 ὅμως ἐπὶ τὰ συγγενεῖαν ἵνα ἔχουσιν, ἀπ' γὰρ
 οὗ βροχῆς καὶ ἢ χ' ἀποτελεῖται.

Η ἢ

ἐθνηκα

Εσκήκα, κανόνισον. ἐσκήκω, ὡς πρὸς τὸ ἀποσό-
λῳ προστακτικὸν ἐσκήκετ, ὁ μέλλων εἰζῶ, ὁ πα-
ρακεῖμεν Θ' ἐσκήκα, ὁ μέσθ' ἐσκήκα, ὡς πα-
ρὰ τὸ ἐυριπίδῃ ἐν τῇ ἐκάβῃ, ἐσκήκα, ὡς κἀκίσε
τῇ νεανίδι. ἀπὸ τούτου δὲ τὸ ἐσκήκα, καὶ θέμα
ἐσκήκω οὐ καὶ χρῆσις πολλὴ πρὸς τοῖς ῥητορσιν,
οὕτως καὶ ἀπὸ τῆ πέφονα, μέσου παρακεμέ-
νου, πεφόνω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέφνω γί-
νεται.

Απὸ τῆ κέκραγα, μέσου πρᾶκεμένου κε-
κράγω γίνεται, οὐ καὶ ὁ πρῶτ' ἀόριστ'. ἐκέκρα-
ξα, καὶ ῥήματικόν ονομα, ὁ κέκρακτες ὡς πε-
ποίημαι ποίημα, καὶ λοιπὸν εἰσὶ τρία δέμα-
τα ἴσημι, ὅθεν δ' ἐσὼς καὶ τὸ ἐσᾶναι, καὶ ἀνά-
στα καὶ τὰ τοιαῦτα, στήκω, ὅθεν πρὸς τὸ ἀπο-
σόλῳ στήκετε προστακτικόν, καὶ δ' ἐσκήκα, καὶ
τρίτον τὸ ἐσκήκω, ὅθεν καὶ ἐσκήξομαι μέσος μέλ-
λῳ πρῶτ'.

Λέλογχα κανόνισον, λέγω δ' ἀπόκληρον λαμ-
βάνω, ὁ μέλλων λέξω, ὁ παρακείμε. λέλεχα, ὁ μέ-
σθ' λέλογχα, λαμβάνομεν οὐκ ἀπὸ τῆ ἑνδο-
γενήκον' πρᾶκεμλίου δ' χ, ἅπ' δὲ τῆ μέσου τὸ
ο, η, γ. καὶ γίνεται λέλογχα, ὡς πρὸς πινδάρῳ, ἀ-
κέρδεια, λέλογχε δαμινὰ κακῆς ὅςθ', οὕτως γί-
νεται καὶ δ' πέπομοφα, καὶ κέκλοφα, καὶ δέ-
δοικα, μίγματα, γὰρ εἰσὶ τὲ ἑνδογενήκον' πα-
ρακεμλίου καὶ τῆ μέσου.

Επίσω οὐκ ἀπὸ τῆ ἴσημι κανονίζεται, ὥφθαλ-
μοι γὰρ

καὶ εἶναι ἐφίσω, δι' οὗ δασύνεται τὸ ἴσθημι, ἔστι
 δὲ καὶ ἐπεροσήμεαντορ πρὸς δ' ἴσθημι ἵσταμαι ὥς
 τὸ ὀρδριόζω σημαίνει, ἐπίσταμαι δὲ δ' γινώσκω.
 ἀλλ' ἐστὶν τοῦτοῦ δέμα, ἴσθημι τὸ γινώσκω, καὶ
 προσλήπειται, τ' ἴσθημι μετὰ φιλον' τοῦ πνευμα-
 τ' ὅ, τὸ παθητικόν, ἵσταμαι, καὶ ὁ πρᾶτατ. ἵσά-
 μιν, ἵσασο, καὶ ἵσαο, καὶ ἴσω, εἴρηται γὰρ καὶ ἐν
 ἄλλοις, οὗ καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις τριχῶς ἐκφέ-
 ρεται τὸ λανπερορ πρόσωπορ, καὶ μετὰ εἰ, ὡν,
 προσδέσεως ἐπίστω, καὶ τὸ προστακτικόν ἐπίσω,
 ὡς παρὰ σοφοκλῆ, ἀλλ' οὐκ ἐπίστω γοῖ μ' ἀν-
 μίας ἄγας.

ἴσω δὲ καὶ γινώσκειτω κανονίζεται οὕτως, ἴση-
 μι δ' γινώσκω, ὅ παρτατ. ἴσω, ἡ μετοχή ὁ
 ἴσας τοῦ ἴσαντ' ὅ, καὶ τὸ προστακτικόν ἴσαθι, ἡ
 ἡπιστάσθω ἰσθι, ὅ τὸ ἴσθι, ἴσω.

ἔχει καὶ ἔχει κανόνισον, ἔχω, συζυγίας ἐκτῆς
 τῆς βαρυτόνων, καὶ ὁ πρᾶτατικός, ἔχειρ, ἔχεις,
 ἔχει, καὶ κρᾶσαι τῆς λυγρῆς, εἰς τὴν, α, δίφθογ-
 γον, ἔχει, ὡς παρ' Αἰσοφάνει ἐν νεφέλαις, ἀλλ' ἵπ-
 περόρ μοι κατέχεται τῆς χρημάτων.

ἴσθι δὲ οὗ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πρώτοις πρόσ-
 ὡποις συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχονται, οὐδὲ ὥς λέ-
 γομεν χέω χῶ, οὐκ ἔχειορ ἔχωω, οὐδὲ γὰρ ὅτι πε-
 ρισσώμενα, ἀλλὰ ἐκτῆς συζυγίας ὡς εἴρηται, ἀλ-
 λά τὴν συναίρεσιν ἐν τῇ δυνάμει καὶ τῇ
 προσώπῳ μόνον δέχονται, οἶορ, χέω, χῶ, χέεις,
 χῆς, χέει, χῆ, καὶ ἔχεις, ἔχεις, ἔχει, ἔχει, ἡ γέω,
 ἡ γέει, ἡ γέει, ἡ γέει.

ρείαι, ῥέει, ῥέει, ῥέει, καὶ ῥέει, ῥέει, ῥέει, ῥέει, ὁμοίαι
 δέ εἰσι καὶ δ' πλέω, καὶ τὸ ῥέω, ὅσα, δηλονότι
 προσλαμβάνουσι τὸ υφίλον, εἰς τὸν μέλλοντα
 ἵνα μὴ ἀπὸ βαρυτόνων δεμάτων, ἢ παρὰ λή-
 γουσα, ὡς ἀορίστα βραχέα γίνονται ὅπως ὅστις
 ἀτοπορ.

Ἰσέοι δὲ οὗτοι δ' αὖ, δ' αὖ, δ' αὖ, καὶ ῥέει, καὶ ῥέει, καὶ
 τοιαῦτα εἰς ὑποτακτικὸν μορίου περὶ τῶν οὐχ
 ὑποτάσσονται, ὡς καὶ παρ' Αἰριοφάνη. καὶ δ' αὖ μὴ
 ἀπὸ θανάτου ἀνδρῶν Διαπράξας ταῦτα, ἐν τῇ σωτη-
 ρείᾳ εἰς τῇ εὐρισκομένην χρεῖσιν πρὸς τοῖς ῥήτοσι
 χωρὶς μὲν ὑπὸ τακτικῷ μορίῳ σωτηρικῶς τίθενται,
 εἰς δὲ Διαδιφθόγων γράφονται, οἷον, δ' αὖ, ῥέει, αὖ, αὖ,
 ῥέει, ῥέει, ὡσανύτως καὶ τὸ κέται, μετὰ δὲ ὑποτα-
 κτικῷ μορίῳ Διαλελυμένα τίθεται εἰς δὲ τὸ
 ἢ, γράφεται, οἷον ἐὰν δέη, ἐὰν πλεῖ, ἐὰν ῥέει, ἐὰν
 ῥέει, ὡσανύτως εἰς τὸ ἐὰν κέται.

Οὐκ εἶναι κακὸν ἴσον, ὁνέω ὁνῶ τὸ ὠφελῶ, καὶ ἐκ
 τὸν του ῥήμα ἐίς, μι, ὄνημι, πρῶτη, καὶ ἡτ' ἀνα-
 στήναι πλάσιον, ὁνίνημι, ὡσπερ δὲ δέω, δῶ, τίδημι,
 οἷον εἰς δ' ἀναδιπλασιασμὸς ἐν τοῖς ἐίς, μι,
 εἰς, μι, ὡς οὗτοι εἰς εἰς, μι, εἰς, μι, γίνεται εἰς ὁ-
 νημι, Δουτέρα, ὅθεν εἰς τὸ ἀπὸνάσσει καὶ δ' ὄνασι
 καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡσπερ εἰς τὸ εὐλέω, εὐλῶ
 εὐλημι, Δουτέρα, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρέω, εὐρῶ, εὐρημι
 Δουτέρα, καὶ οὐδὲν θαυμαστόν ἐστι ἀπὸ τοῦ, α, ἢ, πρὶ
 σωμένων εἰς πρῶτη ἢ ἐίς, μι, εἰς, μι, γίνεται, μάλ-
 λον γὰρ ἀναλογώτερον ἢ πρῶτη, ὡσπερ καὶ δ' ἀναδι-
 πλασ

120 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕΖΕ.

χρη' οὐκ εἰ μὴ ἔχει τὸ, μ, κλιτικὸν ὁ χρόνος ἔ-
 κεν, οὐκ ἀνατρέχοντες εἰς τὴν γενικὴν ἵνα
 ἐκθῶμεν δ' εὐκλιτικὸν πλάσωμεν, ἀλλ' αὐτὴν τῇ
 παραλήγουσιν ὀριστικόν προσυθέντες δ', ἰ, τὸ
 εὐκλιτικὸν ποιοῦμεν, ὅιον, τύπτομαι, τυπτοί-
 μιν, τίδεμαι, ὑδείμιν, καὶ πρὸς τὴν
 παραλήγουσαν τὸ ὀριστικόν ἄ-
 ποφανόμεθα καὶ τὴν πα-
 ραλήγουσαν τὸ εὐκλιτικόν,
 εἴτε διὰ θη, οι, δι-
 φθόγου, εἴτε
 διὰ θη. φ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΧΟΙΡΟΒΟΣ.

ΚΟΤ ΠΡΟΣ ΤΟΤΣ ΕΝ ΠΑ-

σι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητούν-

τας καὶ ὁμοιότητας.

Οὗ χρητῆς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι ὁμοιότη-
τας ἄσασιάστους καὶ κανόνας ἀσφαλῆς,
καὶ τύπους ἀκριβῆς, πρότερον μὲν γὰρ ἐυρίωθ
τοῖς ἀνθρώποις αἱ λέξεις, διὰ τὴν ἀνάγκην ἢ
πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας, ὕστερον δὲ ἐπιγυρομένη
ἡ τέχνη, τὰ μὲν δυνάμει ἐνδύσασθαι, ἢ εἰς εἰκόνα
ἵνα ἀγαγῆν, τὰ δὲ μὴ δυνατὰ εἶσαι, ἐφ' ἧς
εἰς χορηγίας, καὶ ὅρα ἐκ τῆς κατ' ἐκαστὴν ἵνα.

Ὁ μὲν κανὼν ἀπαγορεύει μὴ ἔχειν τὸν Δεύ-
τερον ἀόριστον τὸ σὺμφωνον φησὶ ληγούσης τοῦ
πρώτου ἀορίστου, μόνου δὲ τοῦ μέσου πρᾶκτι-
νου, οἷον τέτυπα, ἔτυπον, ἀλλὰ δ' ἔπεισον πρᾶξεν
τὸν κανόνα.

Πάλιν ὁ κανὼν φησὶν, ὅτι τῷ διςυλλάβῳ
μελλόντῳ τῷ τῷ, ε, πρᾶκτι μὲν, μόνῳ ὁ
μέσῳ πρᾶκτι μὲν ἔχει ἐπ' ἀδείας τρέπειν
τὸ, ε, εἰς, ο, ὡς φησὶ πρᾶκτι μὲν αὐτοῦ, οἷον πλε-
ξω πέπλοκα, ἀλλὰ τὸ πέπομφα καὶ κέκλοφα
καὶ ἀνατέξοφα ἐκ τοῦ ἀνατρέπω πρᾶκτι μὲν
ὡς καὶ οὐ μέσος, πρᾶξεν τὸν κανόνα.

Εἰς φησὶν ὁ κανὼν, ὡς εἰ πρᾶκτι αὐτοῦ ὁ μέλ-
λων, τὴν πρᾶκτι μὲν ἐκτείνει ὁ ἀόριστος μόν-
ος.

οἱ οἱοῦν φάλλω, φάλῳ, ἐφκλα, ὁμοίως καὶ ἐφκ-
θα, καὶ ἥρα, καὶ ἔπερα, μυρία, ἀλλ' ἐσιν ὅτε καὶ ὑπὸ
τοῦ παρακειμένου εὐρίσκεται τοῦτο, ὡς τὸ πέ-
φλωα, καὶ μέμλωα, καὶ μέμκλα, καὶ τέ-
θκλα.

Πάλιν τὰ ἀπῆικα φησι τὰ ἀπὸ βραχέος ἄρ-
χόμενα, ὧν ἑὶ παρακειμένῳ χρονικῶς μεγε-
θνύονται, ὧν ἑὶ ὑπορσυντελίκῳ, οἱ οἱοῦν ὀρώρυχα,
ὠρώρυχα, ὠκῆκοα, ἠκῆκοα, ἀλλὰ δ' ἐλήλυθα,
ἐλκλινθεῖν καὶ εἰκοα, ἐφκα, παρέβη τὸν κα-
νόνα.

Εἰ μὴ οἱ ἀόριστοι ὀφείλουσιν ἀποβάλλειν
ὑπὸ φι μετοχῆς τὴν ἄρχουσιν ἀνέστην, αὐτῇ,
οἶον ἡλδορ ἐλδῶρ, εἰδορ, ἰδῶρ, ἀλλὰ δ' εἴη, εἰ-
πῶρ, εἴηκορ ἡκῶρ, οὐκ ἀποβάλλει αὐτὴν.

Εἰ δὲ κοινὴ διάλεκτος ὑπὸ φι πέμπτῃς συ-
ζυγίαις τῇ βαρυτόνῳ μόνης, ὀφείλει πρῶτον
τοὺς μέλλοντας, οἶον, φάλλω, φάλῳ, ὠείρω, ὠεί-
ρῳ, ἀλλ' ἐσὶν ὅτε ὑπορβᾶσαι κατὰ μίμνησιν
τῇ δωριέῳ πρῶτον καὶ ἐτέρῳ συζυγίῳ
μέλλοντας, πεσῶ γὰρ καὶ πεισούμαι, καὶ ἐσῶ
καὶ ἐσούμαι, καὶ βαδιῶ καὶ βαδιούμαι, καὶ
ἄπωνιούμαι καὶ ἐπερα, οὐ μόνον δὲ ὑπὸ μελλόν-
των ποιεῖ τὴν καινοτομίαν, ἀλλ' ἡδὲ καὶ ὑπὸ ἐ-
νεσῶτων, οἶον μαχούμαι, ἐμῶμαι, καθεδού-
μαι, καὶ ἐπερα, ἃ ἐνεσῶτες ὄντες, μέλλοντες
ἔχουσι σημασίαν.

Εἰ φησὶν ὁ καιῶρ, ὡς ἐφ' ὧν ῥημάτων ὁ ἐ-
νῆκε.

νορηγνικὸς ἐκστῶς ἐνέργειαν σημαίνει μεταβα-
λνικῶς, ὑπὸ τον τωρ ἀκολουθῶς καὶ ὁ ἐνορηγνι-
κὸς παρακαμ. καὶ ὁ πρῶτος Θ δὲν περὶ Θ ἀό-
ριστος Θ ἐνέργειαν σημαίνουνσι μεταβαλνικῶς, οἰ-
ορ πῆψω τέτυφα, καὶ ἔτυφα, ἔτυπον· ἐφ' ὧν Δ
ὁ ἐνορηγνικὸς ἐκστῶς ἀμετάβατον ἔχει πλὴν ση-
μασίαν, ὑπὸ τον τωρ καὶ ὁ ἐνορηγνικὸς πῆκει-
μεν Θ καὶ ὁ ἀόριστος Θ ὁμοίως ἀμετάβατον
αὐτῶν ἔχει, οἰορ Δνεὶ ὁ ἥλιος Θ ἐπὶ ἐκστῶς Θ.
Δέδυνκεν ὑπὸ πῆκειμένου, καὶ ἔδν ὑπὸ Δδυτέ-
ρου ἀορίστου, ἀλλὰ τὸ ἥριπεν ἀντὶ τοῦ ἔπεσε Θ
ἐρίτωρ ἀντὶ τ' πεσώρ παρ' Ομήρου πῆκναις λέ-
γομεν, πῆκετον κανόνα, ἀμετάβατον ἔχει τ'
σημασίαν γεγονὸς ἐκ τοῦ ἐρίτω τοῦ καταβάλλω
ἐκστῶς Θ, ἐνορηγνικῶς ἔχοντος Θ σημασίαν Θ
μεταβαλνικῶς.

Εἰ δέ τις ζήσεται διπλῶν ἔχει λέγων τοῦ
πλὴν σημασίαν, μεταβαλνικῶς φημι καὶ ἀμετά-
βατον ὑπὸ τοῦ ἐκστῶς Θ, δ' ἐρίτω ἀντὶ τοῦ πί-
πῶ δηλαδὴ Θ ἀντὶ τοῦ καταβάλλω ἐν ἄρ' ἔχει,
Θ οὐκ ἄρ' εἶναι τοῦτο καλὸν.

Ἐπεὶ καὶ ἔπειρα πολλὰ τοιαῦτα, εὐρίσκο-
μεν, ἰδού μοι δ' ἔγω, ἀχρηστον μὲν ὅτι, σημαίνει
δὲ ὁμοίως τὸ λέγω καὶ τὸ ἀκολουθῶ, καὶ ἀπὸ μὲν
τοῦ ἐνός γίνεται, δ' ἔπορ ἀντὶ ἑλεξα, ἐκ δὲ τ'
ἐτέ-
ρου, τὸ ἔπομαι, καὶ τὸ μένειν, καὶ ἔφεπε κλο-
νέωρ πῆα τῷ ποιητῇ.

Ὁμοίως καὶ τὸ τιν' ἔχω ἀχρηστον ὅρ, σημαίνει
Δ ὁμοίως

Ὡς οὖν, τε κατασκευάζω καὶ τὸ ὑπὲρ τυγχά-
 νω, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἐνός λέγεται τεύχεα, ἐ-
 τυκτόν, καὶ εὐτυκτόν παρὰ τοῦ ποιητῆ, ἐκ δὲ τοῦ
 ἑτέρου γίνεται τὸ εὐτυχόν, καὶ πόρου πετὸν χώ-
 ρησι, ὁ μελωδός, καὶ δυνάς παρουσίας ἀντὶ τοῦ
 πετυχηκώς. καὶ πῶς ἂν ἔξῃ θζαριδμή-
 σαι το φητέχνης τὸ εὐπορί τρεπὸν τε καὶ ἄστα-
 τος, εἶοικε ἢ δόγμα, ὅρῃ ἂν ἡ ἀνθρώπινος φθο-
 ρᾷ ποικίλῃ καὶ αὐτὴ καὶ μεταβολῇ καὶ ἔσο-
 τῇ, οἷα δὴ καὶ τ' ἄλλα τ' ἀνθρώπῃ πρᾶγματα,
 εὐροὶ γὰρ ἄντις σκοπῶν λείψεις πλείστας αἰς
 ἄλλως μὲν οἱ πάλαι ἐχρῶντο ἀνθρώποι, ἄλλως δὲ
 οἱ νῦν, καὶ αἱ τοῖς πάλαι οὖσαι ἐν χρήσιν, παρεω-
 ράθησαν καὶ ἀπεξέρχονται ὑπερβολῇ, ἰδού γὰρ
 τὸ τύραννος βασιλικόν ὅρῳ ὄνομα πρότερον, βλάσ-
 φημεται νῦν, καὶ τὸ, χυδαῖοι, οἱ πεπληθυ-
 μῆνοι, ἀπὸ τοῦ χυδαῖον λεγόμενον, νῦν ὑπὲρ
 ὀνειδισμὸν λαμβάνεται. καὶ τὸ πανούργος
 ὑπὲρ φρονίμων λαμβανόμενον πρότερον, βλάσ-
 φημεται νῦν. καὶ τὸ θζαίσιον καὶ ἐκδικος, τὸ
 ἔξω τοῦ αἰσίου καὶ τοῦ δικαίου ἐλέγετο, νῦν δὲ
 ὑπὲρ καλόν λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀνόσιος, πάλαι
 μὲν, τὸν ἄτακτον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἄσε-
 βον. καὶ τὸ καδωσιωμῆς, πάλαι μὲν τὸν ὀ-
 σιον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀειζωμῆον. καὶ τὸ κά-
 δαρμα, ἅπῃ τοῦ καδαίρω, καὶ ἄγος, καὶ τὸ ἐνα-
 γῆς ἀπὸ τοῦ ἄζω τ' σενόμαι γινόμενα, πάλαι
 μὲν ὑπὲρ ἐπαίνου ἐλαμβάνοντο, νῦν δὲ ὑπὲρ
 φόρου,

λόγου, τὸ δὲ παναγῆς, ὡς ἐπαίνου μόνου ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ παραγόμενον, καὶ μυρία ἔτερα ἑν-
 ροιτὶς ἅρ τοιαῦτα δευτάζωρ, ἃ χρὴ κατὰ τὸν
 προσήκοντα λόγον ἐκάστω ἀνάγειν ὡς
 εἰς λιμνὴν ὕδατος, εἰς τοὺς προσήκον-
 τας ἐκ τῆς πεντάζωρ ροῆς ὄρθο-
 γωνίας κανονωρ, ἀναλο-
 γίαν φημι, διάλε-
 κτορ, ἐτυμολο-
 γίαν κηϊσο-
 γίαν.

ΤΕΛΟΣ.

ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΤ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΦΕΛΚΤ-
ΣΤΙΚΟΥ. Ν.

Περὶ τῶ ἐφελκυστικῶν, ν. ἴσως τῶ ἡδεμένῳ
ἐν σωπεύει. λόγῳ διὰ τὸ ἀχάσμιθον.
ἐν τοῖς ὀνόμασι ἐφέλκονται τὸ, ν. αἰδοῦναι καὶ τὸ
πληθύνειν, τῶ ὀνομάτῳ. Ἐπὶ τῶ μετοχῶν,
φωνήντ. Ἐπαγμένον, ὅσον, τοῖς αἰσιν ἐδῶκα,
ταῖς φιλόπσις ἐυφραίνομαι, τοῖς βήμασι ἐμ-
πίστατῶ, τοῖς τύφασιν ἐμωλωπίδω, καὶ τὰ
τοιαῦτα. συμφώνου δὲ ἐπαγμένου, οὐ γράφε-
ται τὸ, ν. τοῖς αἰσιν δέδωκα, τοῖς τύπῃσι μω-
λωπίζομαι.

ἰ. καὶ ἐν ἁντωνυμίαις ἐφελκυστικῶν δ, ν. σφίσι, ὅμως καὶ σφῶν, ὥσαντως καὶ νῶν, τὸ ἡμῖν πάν-
τε μετὰ τῶ, ν.

ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ, τρίτα, πρόσωπα ἐνικῶν,
καὶ πληθυντικῶν ἐν τοῖς ὀφειλομένοις χρόνοις,
ἐφέλκονται τὸ, ν. ἐν τῇ ἐκέν. Ἐν τῇ οὐτῇ,
τύπῃσι ἄλλοι, τύφῃσι ἐπεροι, Ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.

καὶ ἐν τοῖς ἀπικαῖς τρίτοις τῶ ἐνικῶν γρά-
φοι οὐτῇ, ἀναγνώσοι ἐκέν.

τινὲς δὲ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τῶ ἀνωθερ, κατὰ
θερ, οὐρανόθερ, γῆθερ, Ἐπὶ τοῖς ὀμοίοις, ἐφελκυσ-
τικῶν λαμβάνουσι τὸ, ν. ὅθεν Ἐπὶ συμφώνῳ ἐπαγο-
μένου, οὐ γράφουσι αὐτό, οὐρανόδε τὸ φῶς, γῆδε
τὰ ἄνθη, ἢ δὲ σωκῆδῃα πάντοτε μετὰ τῶ, ν. τὰ
τοιαῦτα γράφει.

ΤΕΛΟΣ.

πρὶ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ Ὡ, ΘΗ-
ΛΥΚΩΝ ΟΝΟ-
ΜΑΤΩΝ.

ΠΩΣ λέγει ὁ Θεολόσιος κλίνεισθαι, τὰ εἰς
ω, θηλυκὰ ὀνόματα, καὶ πῶς ὁ ῥωμαϊκὸς ὁ
τῷ φιλοπόνοῦ διδάσκαλῳ.

Ὁ μὲν Θεολόσιος, ἀπὸ συναϊρέσειως λέγει
τὴν γυνικὴν τῇ εἰς, ω, θηλυκῶν ὀνομάτων, δι-
ορ σαπφός, σαπφονίς, ὃ δὲ ῥωμαϊκὸς ὁ τῷ φι-
λοπόντῃ διδάσκαλῳ λέγει ὅτι ἰσοσυλλάβως ἐγγύε-
το κλίσιν ἐπὶ τῇ εἰς, ω, θηλυκῶν, τουτέστι προσ-
θέσει τῇ, σ, διορ ἡ σαπφώ ἐπὶ σαπφῶς, τὰ γυνεῖς
φωνήζοντα λήγοντα θηλυκὰ μακροκατάληκτα,
προθέσει τοῦ, σ, ποιεῖ τὴν γυνικὴν, διορ ἀδύω, ἄ-
δύω, καὶ λοιπὸν τροπῇ τοῦ, ως, εἰς τὴν, ου,
δίφθογγον, γίνεται σαπφονίς, ἥ ἐκ τοῦ ἑνω-
τίου κατὰ συστολὴν τοῦ, ω, εἰς τὸ, ο, γίνεται σαπ-
φός, καὶ ἐπὶ δὴ πᾶσα γυνικὴ ἰσοσυλλάβως κλι-
νόμενη, μακροκατάληκτῃ δέλει, οἷον μόνσα,
μόνσης, προσέλαβε τὸ, υ, καὶ ἐγγύετο σαπφονίς,
καὶ ἐπὶ δὴ πᾶσα γυνικὴ εἰς, ους, λήγουσα ἔχει
ἄλλω γυνικῶν ἐντελῇ, διορ Δημοδοῖνε, ὁ
Δημοδοῖνους, τουτοῦ χάρις διάλυσις ἐγγύετο σαπ-
φός, καὶ ἡ συναϊρέσις σαπφονίς.

Ποία Διάλεκτος κέχρηται τῇ εἰς, ους, ἐντελῇ
γυνικῇ, καὶ ποία τῇ εἰς, ους, συνηρημένῃ, τῇ μὲν
εἰς, ους, ἐντελῇ γυνικῇ κέχρηται οἰῶνες, διορ ἐπὶ
λητούς,

λητόθ, τῇ δὲ εἰς οὐς, σωῆρη κλύῃ, ἡ κοινῇ, καὶ ἡ
ἀπικῇ διορ ὡς φθῆ καὶ λητόν.

Πόδερ γέγονε ἡ δοικῇ τῇ ἐνικῇ; ὡς τῇ
εἰς οὐς, ἐνικῇ ὀνομάτωρ, οἱ μὲν λέγουσι ὅτι ἀπὸ
φθῆ σαπφῶ γέγονε κατὰ συστολὴν τῶ, ω, εἰς οὐ,
καὶ ὅτι ἐφώνησε τῇ, καὶ ἐγλύετο τῇ σαπφῶ, ὃ δὲ
θεοδόσιθ, καὶ ἕνερ ἄλλοι τῇ γράμματικῇ
ἀπὸ φθῆ σαπφῶθ λέγουσι γεγονέναι σαπφῶ,
τρωῆτονθ, θ, εἰς, καὶ κατὰ συναίρεσιν τῶν
ο, καὶ, εἰς τῶ, οἱ, Δίφθογγον, σαπφῶ.

Ὁ δὲ ἡρωδικὸς διορίζεται μὴ εὐρίσκεισθαι ὅτι
χρήσται ἐπὶ τῇ εἰς, ω, δηλικῇ τρισυλλάβῳ
δοικῇ διάστασιν ἔχουσιν τῶ, ο, εἰς, φημί δὲ
λητόν καὶ σαπφῶ, ἀλλὰ λητῇ καὶ σαπφῶ, σέση-
μείωται πρὸς δις τεχνικοῖς τὸ πῦρ.

Διατὶ ἡ αἰτιατικὴ τῇ εἰς, ω, δηλικῇ ὀνομά-
τωρ ὀζύνεται καὶ ὡς ἀπὸ συναίρεσεως ὄνσα,
διορ τῶ σαπφῶ, τῶ σαπφῶ, τῇ λητό, τῇ
λητῶ; ἐπειδὴ κανὼν ὅτι ὁ λείων ὅτι τῇ πῶ-
κῶ, ὡ, ἀπὸ εἰς αἴτῃ τῶ πῶσιν, καὶ ὅτι πῶ-
σα, πῶσις ὁμοφωνήσασα τῇ ἐτέρᾳ πῶσι καὶ
τῷ τόνῳ αὐτῇ ἔχει, ὁμοίως καὶ τῷ χρόνῳ κα-
τὰ τῶ αὐτῷ διάλεκτον διορ μόνσα, ὡ μόν-
σα, καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησε ἡ αἰτιατικὴ τῇ ἐν-
δείᾳ ὡς τῇ εἰς, ω, δηλικῇ ὀνομάτωρ κατὰ
τῶ αὐτῷ διάλεκτον καὶ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ,
διορ ἡ σαπφῶ τῶ σαπφῶ, εἰς τῶ χάρις τῷ αὐ-
τῷ τόνῳ ἐδέξατο, ὡς ὁρίζεται κατὰ τῶ αὐτῷ

Διάλεκ-

Διάλεκτον, ἔπειδ' ἡ τὰ εἶς, εὐς, ὀνόματα, κλινόμενα ἰσοσυλλάβως δωρικῶς, οὐκ ὀζύνονται κατὰ τὴν γῆρικὴν, ἀλλὰ περιπαύονται, καὶ ὡς ὁμοφωνήσαντα, τῇ ὀζυωρμυλῇ εὐθείᾳ, διορὲ δυσενε, ὡς πρὸς τῷ ποιητῇ, ὁ δυσενε δὲ λαβὼρ κινσε χεῖρ ἡ καρπῷ. τὴν αἰδῶ δὲ περιπαύεται, ὅτι οὐχ ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ, αἰδῶς.

Διατὶ ἡ κληλικὴ τῇ εἰς, ω, δηλυκῶν ὀνομάτων πλείονα φωνήεντα ἔχει φθι ἰδίᾳς εὐθείας, διορὴ σαπφῶς, ὡς σαπφοῖ, καὶ ὡς γὰρ ὅτι ὁ λέων, ὅτι οὐδέποτε δέλει ἔχει πλείονα φωνήεντα, φθι ἰδίᾳς εὐθείας ἡ κληλικὴ φησὶν, ὅτι ἡ γῆρικὴ εἰς, ους, λήγουσα μείζονα χρόνον δέλει ἔχει φθι κληλικῆς, οἷον, Δημοδένους, Δημοδένες, εὐσεβούς, εὐσεβές, καὶ τὸν του χάριρ σινεστάλει, ω, εἰς, ο. καὶ ἔπειδ' ἡ ἑμελλε βραχυκαταληκτῇ ἡ κληλικὴ καὶ ὀζάνεσθαι, καὶ ἀνὰ πῆρ τῷ κακόνι τῷ λέγοντι, οὐδε μίαν λέξις εἰς, ο, λήγουσα βραχὺ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀζάνεται, οἷον ἑκένο, ἀλλοῖο, χωρίετ' αὐτὸ καὶ ἀπὸ, ὑπὸ, προσέλαβε τὸ ι, καὶ ἐγγύετο ἡ κληλικὴ σαπφοῖ καὶ ληδὶ περιπαυρμύως, διὰ δ' σινεμωσέην αὐταῖς τῇ Δολικῇ.

Πόσαι ἄλλαι Διάλεκτοι κλίνουσι τὰς πλλαγίας τῇ εἰς, ω, δηλυκῶν ὀνομάτων; κατὰ μὲν τὸν ἰωνά, καὶ ἡ ἀνὰ τῇ Δωριέων ἡ σαπφῶς ὅτι πελὴς γῆρικῇ, ἡ δὲ σαπφῶς σινεμωρμύλῃ κατὰ κοινούς καὶ ἀπλωαίους, οἱ δὲ αἰολεῖς καὶ λά-

πῶς, οἱ ἄνθρωποι εἰσι μέρ' ὁ Δωριέων, προσείσθ' τῶ
 σ, ποιοῦσι τὴν ἡλικίαν, οἷον ἢ σαπφῶν φησὶ σαπ-
 φῶς, καὶ ἢ λητῶν φησὶ λητῶς, καὶ δηλοῦσιν αἱ χρή-
 σεις οὕτως ἔχουσαι. τὸ δὲ ἐκ σαπφῶν εἰς ἀμεληγό-
 μιν ὁ μύθος φέρω, καὶ παρ' αὐτῇ τῇ σαπφῶ
 μάλα δὴ κεκορημύθου εἰς γ' ὁ, καὶ πάλιν ἀμορ-
 φόπερον μναΐδ' ὁ, καὶ φησὶ ἀπλῶς πυρινῶς, ἔστιν
 ἡ μναΐς αὐτῇ, καὶ ἡ πυρινῶν ὀνόματα, κνρια, τῇ δὲ
 Δοῦκῃ πᾶσαι αἱ Διὰλέκτοι, εἰς, οἱ, κέχρηται, ἐ-
 τέρα, ἂ' οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει, τὴν δὲ αἰτία ἡλικίαν οἱ
 αὐτοὶ καὶ μόνοι προσείσθ' τὸν, ἐποιοῦσι τὴν
 λητῶν, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ, ἡρώ, ὅτι ἐξ ἐδιδάξε
 γυνάρεω, χ. τὴν ἀντιφρόνησιν αἰεταῖς γὰρ ὅτι,
 ἀπὸ εὐδεΐας φησὶ ἡρώ, οἱ δὲ ἴωνες αὐτὴν εἰς, οὐκ,
 ἐποιοῦσι, σαπφῶν καὶ λητῶν ὡς δηλοῦσιν αἱ
 χρήσεις, φησὶ γὰρ ὁ Ἡρωδωτῆς ἐν τῇ πρώτῃ
 ἱστορίᾳ οὕτως, τὸ ἱναχοῦν, ἀπὸ φησὶ εὐδεΐας φησὶ
 ἱναχῶ γεγονέναι, καὶ πάλιν ἀπὸ φησὶ εὐδεΐας φησὶ
 βουτῶ, ὁμοίως καὶ παρ' Ἰπποκράτους, πῶς πρὸς ἀκυ-
 φῶν ἤλθε. καὶ αὕτη μὲν ἡ Διάφορος κλί-
 σις τῆς Διαλέκτου.

AD LECTOREM.

NE ultima folij huius pagellæ uacarent, tractatum
hunc de encliticis eodem Chæroboſco autore, itē
περί τοῦ ὀρί (quoniam huius uerbi in oratione ma-
ximè fere est uſus, inq; acutus ratione uarietas) ad-
iungendum hîc haud abs re fore duximus: idq; indican-
dum, quoniam titulus qui in initio huius libelli eſt, id
minimè habet. Vale.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΝΟΜΕΝΩΝ,
ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΟΙ-
ΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Εγκλίνονται, ἤτοι ἀναβιάζουσι τὸν τόνον ὅτε
καλῶς ἀπὸ τοῦ τοῦ λόγου μορῶν πέντε, ὀνό-
ματα, ῥήματα, ἀντωνυμίας, ὑπερῤῥήματα ἑσώ-
δεσμοι. Ονομα, ἥτοι ὡς ὄνομα, τὸ τίς, καὶ
τον τοῦ πῶς, καὶ οἱ ἄριθμοί, καὶ οὐδέτερον, τίς,
οἶον, οἶκος ἔστι, ἔμα δὸν ἔστι, ἢ λῶν ἔστι, ἢ κούσῃ
ἔστι, ἔμα δὸν ἔστι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τον-
τοῖς τὸ τοῦ καὶ τὸ τοῦ, ἢ κούσῃ τοῦ, δέδωκά τοῦ
καὶ τὰ τοιαῦτα.

ῥήματα τὸ εἰμί, φημί, ἁμάρτυλός εἰμι,
ἐγὼ φημι, δὲ δέντερον φῆς, ἀνέγκλιτον, δὲ τρίτον
φησὶν, ἐγκλίνεται, αὐτός φησι, καὶ τὰ πληθυν-
τικὰ, αὐτοὶ φάμεν, τί φατε, τί φασι, καὶ τὰ πλεον-
δυνάμικα τὸ εἰμί, ἀνδρωποῖ ἔσμεν, ἀνδρωποῖ ἔσε-
ανθρώ-

ἀνθρώποι εἰσιν.

καὶ ἥν' ἀντὶ τῶν μιῶν ἐκφῆναι, ἔδωκάς μοι, ἔτῳ-
φάς με, ἥκιστα σε, καὶ οἱ ἐπὶ θυρόμυθοι, καὶ μὴρ
φωνήσας, μετὰ δὲ τῶν ἑνεκα τὸν οἰκῶν φυλάτ-
τουσι τόνον ταύτην, ἑνεκα σου, ἑνεκα ἐμὸν,
ἡγὼ μετὰ προδέσεως, πορὶ σου, διὰ σε, ἡγὼ τὰ
τοιαύτα.

Επιζήματα δ' ποτὲ, οἶον σὺ ποτε, ἐγώ ποτε,
ἡγὼ τὸ ποδερ, οἶον ἥλδ' ἐποδερ, ἡγὼ τὸ πῶς, πῶς,
πῶς, τὰ ὡς ἐπιζήματα, ἥλδ' ἐπὶ πῶς, ἄπ' ἥλδ' ἐπὶ
ἀνεχώρησέ πη.

Συνδεδεμένοι δὲ ἐγκλίνονται, μερ, δε, πε, γαρ,
οἶον ἐγὼ μὲν, σὺ δὲ, αὐτὸς πε, ἄλλοι γαρ, ἡγὼ τὰ
τοιαύτα, ἐκείνο δὲ παραφυλακτέον, οὐ ἐὰν ἀπον
δεακὴ πρόκειται λέξις ἥ ῥωα διον λαβῇ, δὲ
ἴδιον φυλάτῃ τόνον, οἶον ἥδη φημι, οὕτως ὅστις
οὕτω ποτὲ, καὶ τὰ ὅμοια.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΤΙΝ.

Τὸ, ἔσθ, ἥνικα ἀρχὴ λόγον, ἢ ὑποτάσσεται τῇ
ου, ἀποφάσθ, ἢ τῷ, ἡγὼ, ἢ, εἰ, ἢ ἀλλὰ συνδέσ-
μα, ἢ τῷ ὡς ἐπιζήματα, ἢ τῷ ποτο, πῶς, καὶ
τα, πῶς ὁξείαν ἔχει, τῷ, ε, οἶον, ἔστι πόλις ἐφύ-
ση μυχῶ ἄσπερ, ἵπποβοτόιο, δὲ κ' ἐστ' οὐ δὲ εἶοι
καὶ τὸν ἐπ' ἀρνήσει, ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία,
εἰ εἰσιν

εἰ ἔστιν οὕτως, ἀλλ' ἔστιν εἰσὶν, τοῦτ' ἐστὶν ἁ-
 μάς τιμα. ἔὰν δὲ ὑποτάτῃται ὀξυτόνῳ λέξει, ἢ
 πρῶτον μὲν, ἐγκλίνεται, οἷον καλὸς ὄσιρ, ἐρμῆς
 ὄσιρ, ἢ τροχαῖω μὴ παροξυτόνῳ ἀλλὰ προωρι-
 σωμένῳ, οἷον οἰκός ὄσι, Δεῖ προϋθῆναι, εἰ μὴ
 χοιτὴν πελοταίαν συλλαβὴν ὁ τροχαῖος Δέ-
 σαι μακράν, ὡς ἔχει δ' φοῖνιξ ὄσι, κῆρυξ ὄσι. Διὰ
 γὰρ τὴν τω, ζ, ὑποφοράν, οὐ γίνεται ἐγκλισις,
 μὴ παροξυτόνῳ δὲ εἴπωρ, διὰ δ' φνλλά ἐσί. Προξύ-
 τονος γὰρ οὗτος ὁ τροχαῖος, οὐχὶ προπρι-
 σωμένῳ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐστὶν οὐκ ἐγκλίνε-
 ται, ἀλλ' ὑπὸ τω, ι, ἔχει τὴν ὀξέαν, γίνεται οὖν
 ἢ ἐγκλισις ὀξυτόνῳ μὲν λέξει, κακός ὄσι, παρο-
 ξυτόνῳ δὲ ἀκακός ὄσι, πρῶτον μὲν δὲ ἡωμᾶς
 ὄσι, προπρῶτον μὲν δὲ φαῦλός ἐσι, ὅτι γὰρ ἐπα-
 ναγῶν ἢ αὐτῶν πεποιήμεθα Διασσφιστέ-
 ραν γνῶσιν, ἔὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ ἡρώων ὡς προ-
 τέτακται, τὴν ὀξέαν ὑπὸ τω, ι, δέχεται, ὅτι ἔὰν
 προκῆται αὐτοῦ ἢ τροχαῖος προξύντονος, οἷον
 μάντις, πόρνος, ἢ προπρῶτον μὲν μὲν, ἔχωρ
 τὴν πελοταίαν δεσά μακράν, ὡς ἔχει τὸ, φοῖ-
 νιξ, κῆρυξ, ἢ απονοῖος, ὡς ὅτι ἡρώων, εἰλως, ἢ
 ἱαμβος, ὡς ὅτι ἔρω, γέλω, ἢ πυξίχι, κα-
 δὰ πρὸς λόγον, πόνον, τὴν καλὴν δὲ τόνον
 ὑπὸ τω, ι, δέχεται, οἷον μάντις ἐσί, φοῖνιξ ἐσί, ἡρώων
 ἐσί, γέλω ἐσί, λόγος ἐσί.

Τ Ε Λ Ο Σ.

